ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

கைவல்ய நவநீதம்.

வசனம் (வினா - விடை).

இது

சென்னை,

இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப் பண்டிதரும்

லோகோபகாரி பத்திராசிரியருமாய

கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஷையாராலும்,

மங்கலம் - ஷண்முக முதலியாராலும்,

சென்னை,

கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதானந்தம் பிரசில் அச்சிடப்பட்டது.

1915.

காப்பிரைட்] [விலை ரூபாய் 1-4-0.

ஓம்
தத்சத்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

கைவல்லிய

நவநீதவசனம்,

வினாவிடை.

பாயிரம்.

இஷ்டதெய்வ நமஸ்கார வடிவ * மங்கலம்.

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்கு
மென்னிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி.

(பொழிப்புரை). பொன், மண், பெண் என்னும் மூன்றனிடத்தும் ஆசையுடைய அஞ்ஞானிகள் அஃதின்றிய ஞானிகள் என்னு மிருவரது அந்தக்கரணங்களில் ஆகாயம்போன்று ஜீவசாட்சிமாத்திரமாய் நிற்கின்ற, (சாங்கியர் முதலியோர் கூறும்) ஞானபூமிக ளெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்த சுபேச்சை முதலிய சப்த பூமிகளுள் மேலான சிறப்புடைய துரியாதீத பூமியில் விளங்காநின்ற ஏக நாயகன் திருவடிகளை வணங்குவாம்.

---

* எடுத்துக் கொண்டநூ லிடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டும் படிப்போர்க்குத் தம்மிடத்தில் நாஸ்திகப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டும் நூலாசிரியரால் நூன்முகத்திற் செய்யப்படும் மங்கலம் வஸ்துநிர்த்தேசம் (பொருளியல் புரைத்தல்), வணக்கம் (நமஸ்காரம்), வாழ்த்து (ஆசீர்வாதம்) என மூவகைத்தாம்.

(i) நமஸ்காரமுதலியன வின்றிக் கேவலம் பரமேசுவர சங்கீர்த்தனம் (ஸ்துதி) வஸ்து நிர்த்தேச வடிவ மங்கலமாம்.

(ii) நமஸ்காரத்திற்குத் தகுதியான பரமேசுவரன், குருமுதலியவர்க ளிடத்து நமஸ்காரஞ் செய்பவன் தன திழி தகைமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டு மனோ வாக்குக் காயங்களால் செய்யப்படும் வியாபார விசேடம் நமஸ்கார வடிவ மங்கலமாம்.

(iii) நூலாசிரியர் தாம் விரும்பிய பொருளையும் தமது சீடர் விரும்பிய பொருளையு மடைதற் பொருட்டுப் பரமேசுவரனைப் பிரார்த்தித்தல் ஆசீர்வாத வடிவ மங்கலமாம்.

இவற்றி னவாந்தரபேத மிருபத்தேழாம்.

நிலமென்ற நீண்டதற்குரிய மக்களை. எந்நிலமென்ற நீண்டவத்தையை. ஏகநாயக னென்றது மும்மூர்த்தி வடிவான ஈசுவரனை. பதங்கள் போற்றி யென்றது இந்நூலின் விடயமான ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது; பதங்கள் தத்பதமும் துவம்பதமும், போற்றி அசிபதமுமாம்.

'எந்நிலங்களினு..............பதங்கள் போற்றி' என்பதற்கு மற்றோருரை வருமாறு:—எல்லாப் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும் சிறந்த அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை யென்னுஞ் சப்தபுரியினும் மேலான நன்னிலமென்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய ஏக நாயகனாய் விளங்குகின்ற நாராயண தேசிகரது திருவடிகளை வணங்குவாம் என்பது. 1

ஆன்மசொரூப நமஸ்கார வடிவ மங்கலம்.

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலா
யான்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

(பொ-ரை). (மாயையின் இராசத சத்துவ தாமத குணங்களால் உலகத்தைப்) படைத்துக் காத் தழிக்கும் முத்தொழிற்குங் காரணமாயுள்ள பிரமனாயும், விஷ்ணுவாயும், வியாபகனான உருத்திரனாயும், (இன்னும்) அஷ்டமூர்த்தியாயும் (தனது நிலையிற் பிறழாது) நிற்கும் பரிபூரணமான நித்திய முத்தனுமாயும் (புத்தியின் சத்துவ குணத்தால் வைராக்கிய மயமான சாந்தவிருத்தியில் விளங்கும்) ஆனந்தக் கடலாயும், (அஞ்ஞான விருளைக் கெடுக்கும்) ஞான சூரியனாயும், சதாகாலமுந் தானே விளங்குகின்ற நிர்மலமான ஆன்மசொரூபத்தை வணங்குகின்றேன்.

அஷ்டமூர்த்தம்:—பஞ்சபூதம், இருசுடர் (சூரிய சந்திரர்), சீவன். 2

குருவின் நமஸ்கார வடிவ மங்கலம்.

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால்
கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து
சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசு பாவ மானே
னவருடைப் பதும பாத மநுதினம் பணிகின் றேனே.

(பொ-ரை). எவரது கிருபையினால் யானே சுவரின்கணுள்ள ஆகாசம்போன்று சர்வவியாபகமான பிரஹ்மம், (பிரஹ்ம சொரூபமாகிய) என்னிடத்துப் பல கூறுபாடுடைய பிரபஞ்சமியாவும் (கயிற்றரவுபோல்) மித்

தையென (ஐயந்திரி பின்றி) யுணர்ந்து † சுபாவமாக யான் எனது நிச சொரூபமானேனோ அந்தக் கிருபாமூர்த்தியினது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை நாடோறும் வணங்குகின்றேன்.

'யானே யெங்குமாம் பிரமம் என்பதும்', 'யானென் சொரூபசுபாவ மானேன்' என்பதும் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி மகாவாக்கியத்தைக் குறிப்பித்து நின்றன. திட அபரோக்ஷ ஞானம் வந்தபிறகும் ஈசுரகுருவை வணங்குதல் செய்ந்நன்றி மறந்தவெனனும் குற்ற நீங்குதற்பொருட்டாம். 3

குருசொரூப நமஸ்கார வடிவ மங்கலம்.

என்னுடை மனது புத்தி யிந்திய சரீர மெல்லா
மென்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி
யென்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய
வென்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(பொ-ரை). எனது (சம்சயவடிவ) மனம், (நிச்சயவடிவ) புத்தி, ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கன்மேந்திரிய பஞ்சகம், (பிராணாதிபஞ்சகம்) என்னும் சூக்கும சரீரம், இதற்கிடமான ஸ்தூலசரீரம், இவ்விரண்டிற்கும் ஏதுவான அஞ்ஞானவடிவ (காரண) சரீரம் இவை பற்றி நிகழும் சாக்கிராதி யவஸ்தாத்திரய முதலிய வனைத்தையும் எனதெதார்த்த ஞானத்தினாலே சூரியனைக்கண்ட பனிபோன்று அபாவமேயாக்கித் (துவம்பதலட்சியார்த்தமாகிய) நீயும் (தத்பத லட்சியார்த்தமாகிய) நானும் (கடாகாய மகாகாயம் போன்று) ஒன்றேயென்று என்னுடைய ஐக்கியத்தை (எனக்குபதேசித்தருள) என்னுடைய ‡ குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய பரமேசுவரனை வணங்கினேன். 4

---

† 'சுபாவமாக' என்பதால் காரண காரியபாவம், குண குணிபாவம், விகார விகாரிபாவம், அம்சாம்சிபாவம், பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவம், உபாசக வுபாசியபாவம், பிரகாசக பிரகாசிய பாவம், ஆதார ஆதேயபாவம், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தபாவ முதலியன வில்லையென்பது பெறப்படுமாறறிக.

‡ குருவென்னும் பதத்தில் கு அஞ்ஞானத்தையும் ரு ஞானத்தையு முணர்த்துவனவாம். ஆகவே, அஞ்ஞானத்தை ஞானத்தாற் கெடுப்பவர் குருவென்பதாயிற்று. அத்வயதாரகோபநிஷத் "குருவே பரப்பிரஹ்மம், குருவே யடையத்தக்க மேலானகதி. குருவென்னும் பதத்தில் கு என்னு மெழுத்து அந்தகாரம் (அவிச்சை) என்னு மருத்தமுடையது. ரு என்னு மெழுத்து அதையொழிப்பதென்னு மருத்தமுடையது. அஞ்ஞானமாகிய விருட்டை யொழிப்பதாற் குருவென்று கூறப்படுகின்றார்" என்று கூறுமாறறிக.

* அதிகாரி, சம்பந்தம், விஷயம், பயன் என்னும் † அநுபந்த சதுஷ்டயத்துள் குருவணக்க மூலமாக இந்நூற்கு ‡ அதிகாரியும் இந்நூலின் ¶ விஷயமும் கூறல்.

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்போல்
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்டா
மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

(போ-ரை). *ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் (அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களால்) ஆகாயம்போன்று எக்காலத்தும் விளங்காநின்ற ஞானவடிவ சற்குருவினது திருவடிகளை வணங்கி (அவரது கிருபையினால்) பந்தவிலக்கணமும் மோட்ச விலக்கணமும் (சிஞ்ஞாசுகட்குத்)தெரிவித்தற்பொருட்டு (வியாசர்முதலிய பூர்வாசாரியர்களா லருளிச் செய்யப்பட்டு) விரிந்துள்ள வேதாந்த சாஸ்திரங்களை விசாரித் துணரும் வலியின்றிய மந்தாதிகாரிகளும் (அவற்றை) யெளிதி லறியும்படி வஸ்துவி னுண்மையைக் கூறுகின்றேன்.*

முதலிய வென்றதனால் சூக்குமத் தன்மை, வியாபகத் தன்மை, நிஷ்கிரியத்தன்மை முதலியனவுங் கொள்க. 5

இந்நூல் கூறுவதற் கேதுவும் இதனது § சம்பந்தமும் பயனுங் கூறல்.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூற்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ தத்தை
யடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே.

---

* *"விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்*
விமலனொடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை,
யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரெ லாநீத்
தானந்த பதம்பெறுதல் சாதனநான்கினையு, முடையவனே யதிகாரி"
என்று வேதாந்த சூளாமணி கூறுவதிங் கறியத்தக்கதாம்.

† *தன்னை யறிந்தபின்னர் முமுட்சுவைக் கிரந்தத்தோடு பொருத்துவது அனுபந்தமெனப்படும். கட்டில் நான்கு கால்களின்றி நில்லாமை போன்று அனுபந்த சதுஷ்டயமின்றி யெந்நூலும் நிலைபெறுமையின் அவற்றை யுணர்ந்தவர்க்கே நூலிற் பிரவிருத்தி யுண்டாமென்க.*

‡ *அதிகாரி - மந்தர்.* ¶ *விஷயம் - வத்து தத்துவம்.*

§ *எடுத்தளித்தல் சம்பந்தமும், அலையாமை பயனுமாம்.*

(போ - ரை). (வியாசர்முதலிய) பரமாசாரியர்கள் யாவரும் மிகவிரிந்துள்ள வேதாந்த மென்னுந் திருப்பாற் கடலின்கண் (சூத்திர பாஷியாதி வடிவ) தலைமை வாய்ந்த சாஸ்திரங்களென்னுங்குடங்களில்மொண்டு(வேதாந்த வடிவபாலை) நிறைத்து வைத்தார்கள்; (அங்ஙன நிறைத்துவைத்த வப்பாலினை யெல்லாம் சற்குரு சந்நிதானத்திற் சிரவணமாகிய தீயிற்) காய்ச்சி (மநநமாகியமத்தினாற்) கடைந்து (அனுபூதியளவாக) வெடுத்து இக்கைவல்லியநவநீத (மென்னும் ஞானசாஸ்திர) த்தைத் (திரட்டிக்) கொடுத்தேன்; (இதனைத் தமதுசுவானுபூதியளவாகப்)பெற்றவர் நித்திய திருப்தராய் விளங்குதலின் சப்தாதி விஷயவடிவ பிருதிவியை யுண்டு (அவ்வாசனுவசத்தினாற் பிறப்பிறப்பினை யடைந்து) வருந்துவரோ (வருந்தமாட்டார்கள்). 6

வேதாந்தம் - உபநிஷத்து.

இந்நூலின் படலவகை கூறல்.

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட
கத்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

(போ - ரை). (அவித்தையினின்று) நீங்கினவனும் திருவேங்கடத்திற்கிறைவனாகிய முகுந்தனும் என்னை யடிமைகொண்டருளிய கர்த்தனுமாகிய நாராயண குருவினது (திருவடிகளைத் திரிகரணசுத்தியாக) வணங்கித் (தன்மயமாகுமாறு) கூறுங் கைவல்லிய நவநீத மென்னும் ஞான சாஸ்திரத்தினைத் தத்துவவிளக்கப் படலமென்றும் சந்தேகந் தெளிதற் படலமென்றும் இருதிறத்ததாகப் பிரித்து (சிஞ்ஞாசுகட்கு ஆத்மவிசாரமெளிதிலுண்டாமாறு குருசிஷ்ய சம்வாதமாக)வைத்துக் கூறுகின்றேன்.7

முகுந்தன்—முத்தியையும் புக்தியையுந் தருபவன்.

ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கிய ஞானத்தை விளக்கும் பகுதி தத்துவ விளக்கப் படலமென்றும்,அதிற்றோன்றும் ஐயத்தை நிவிர்த்திக்கும் பகுதி சந்தேகந் தெளிதற் படலமென்றும் கூறப்பட்டன வென்க.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

¶ கைவல்லிய நவநீத வசனம்,

வினா விடை.

முதலாவது

† தத்துவவிளக்கப்படலம்.

இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரியின் சாதன
சதுஷ்டய விலக்கணங் கூறல்.

நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேக
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றாறு கூட்ட
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந் நான்கே. 1

(1) § நித்தியவநித்திய வஸ்துக்களின் நிச்சயத்தை யறியும் விவேகம் * நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாம்; (அஃதாவது ஆத்மா நித்தியம் தேகாதிப் பிரபஞ்சம் அநித்தியமென வேறுபிரித்துணர்தலாம்).

(2) சிருஷ்டிக்குமுன்னும் சங்காரத்திற்குப் பின்னுமிராது சிருஷ்டிக்குப் பின்னும் சங்காரத்திற்கு முன்னுமிருப்பதான இகலோக பரலோகங்களில் கரும ஜந்நியமாய் வருகின்ற போக (சுக)ங்களில் ஆசையின்மை

¶ கைவல்லிய நவநீதமென்பதன்பொருள் மோட்சத்தைத் தத்துவ ஞான வாயிலாகத் தருவதில் வெண்ணெய்போல்வதென்பதாம்.

† தத்துவவிளக்கப்படலம் என்பதன் பொருள் தத்துவ ஞானத்தை விளக்கும் நூற்கூறுபாடு என்பதாம். தத்துவம் - உண்மை ; அஃதாவது ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியம்.

§ அழிவுபாட் டபாவத்திற் கெதிர்மறை யாகாதது நித்தியமாம்; அஃதாவது (என்றும்) நாசமில்லாதிருப்பதாம். அழிவுபாட்டபாவத்திற் கெதிர்மறையாவது அநித்தியமாம்; அஃதாவது (ஒருகாலத்தில்) நாசத்தை யடைவதாம்.

* இவ்விவேக முண்டாயபோது சாத்திரத்தினாலும் யுக்தியினாலும் ஜகத்து மித்தையெனப் பரோட்சமாக வறியப்படுகின்றதாதலின் அதன் அபரோட்ச ஞானமுண்டாதற்பொருட்டு இகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராக முதலியவுத்தரசாதனங்களோடுகூடியஞானம் வேண்டப்படுகின்றதென்க.

இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாம்; (அஃதாவது இவ்வுலகத்திலும் சுவர்க்காதி யுலகத்திலுமுள்ள போகங்களில் அநித்ததுக்காதிதோஷ தரிசனத்தால் காக்கை மலம்போல அருவருப்புற்று ஆசையில்லா திருத்தலாம்).

(3) சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிரத்தை யென்பன சமாதிசட்க சம்பத்தியாம்.

(4) முத்தியை விரும்பும் இச்சை ‡ முமுட்சுத்துவமாம்; (அஃதாவது சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமாநந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தில் தீவிரமான இச்சையாம்).

இந்நான்கும் உண்மையாகக் கூறத்தக்க அதிகாரிக்குரிய சாதனங்களாம்.

ஈண்டுக்கூறிய சாதனநான்கனுள் முன்முன்னுள்ளது பின்பின்னுள்ளதற் கேதுவாம்.

வினா:—சமமுதலிய ஆறும் ஒரு சாதனமாத லெங்ஙனம்?

விடை:—இவ்வாறும் ஒருமாலையில் கோக்கப்பட்ட மணிபோலப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) சகாயமாயிருத்தலின் ஒரு சாதனமாகக் கருதப்பட்டனவென்க.

வினா:—சமமுதலியவற்றி னிலக்கணம் யாது?

சமந்தமம் விடல்சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறுந்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்ட
மமர்தரு கருமம் பற்று தறுத்தலே விடலென் றுகு
மமர்செயுங் காம மாதி வரினடக் குதல்சகித்தல். 2

விடை:—(1) அந்தக்கரணத்தை (லௌகிக) விஷயங்களிற் செல்லாவாறு தடுத்தல் சமமாம்.

(2) சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களைச் சத்தாதி விஷயங்களிற் செல்லாவாறு தடுத்தல் தமமாம்.

(3) ஸ்திரி, தனம், ஜாதி, அபிமான முதலியசாதனங்களோடு பொருந்திய சகலகருமங்களையும் மீண்டும் வந்து பற்றுவாறொழித்தல் விடலாம்; (விடல், உபரதி, உபராமம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி).

---

‡ "பயனை யுத்தேசியாது மந்தனும் ஒன்றில் முயலுகின்றதில்லை" என்னும் நியாயத்தினால் முத்தியாகிய பயனை யுத்தேசியாது ஒருவனுக்கும் நிஷ்காம முதலிய கர்மங்களில் முயற்சி யுண்டாகாது. ஆதலால் மந்தமுமுட்சுத்துவம் சர்வ சாதனங்கட்கு முன்னரே யுண்டாயிருக்கின்றது.

அது ஏனைய சாதனங்கள் சித்தித்த பின்னர்த் தீவிரமுமுட்சுத்துவமாகின்றது. அதுவே சற்குருசரணடைதல் பூர்வகமாயுள்ள சிரவணமுதலிய பிற் சாதனங்களில் முயலுதற்குக் காரணமாம்.

(4) பூர்வ சம்ஸ்காரத்தினால் அந்தக்கரணத்தில் மயக்கத்தைச் செய்யுங் காமக்குரோதாதிக ளெழுமாயின் அவற்றை விரியவிடாது விவேகத்தினாலடக்குதல் சகித்தலாம். (சகித்தல், திதிட்சையென்பன ஒருபொருட்கிளவி). [சிரவணாதிகளைச் செய்யுமிடத்து அவற்றிற்கு விரோதமான சீதோஷ்ணமுதலிய துவந்துவங்களைச் சகித்தல் திதிட்சையாமெனக் கூறுவது முண்டு].

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மேன்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையின்சொற் பொருளி தாமே. 3

(5) பாகிய விஷயங்களிற் செல்லாவாறுதடுக்கப்பட்ட சித்தமானது பெரியோர்களிடத்துக் கேட்டறிந்த ஞான சாஸ்திரார்த்தத்தையே யுள்ளவாறு சிந்திக்கும்படி செய்தல் சமாதானமாம். [நித்திரை, சோம்பல் முதலியவற்றை விடுவதாலுண்டாகும் மனநிலை சமாதானமாமெனக் கூறுவது முண்டு].

(6) சற்குருவாக்கியத்திலும், வேதவாக்கியத்திலும் விசுவாசம் வைப்பது † சிரத்தையாம்.

---

† "சமை தமையே திதிக்கையுபரதிசிரத்தை சமாதி சமைமுதலா மறுகுணங்கள்" என்று வேதாந்தசூளாமணி முதலியவை கூறியதுபோற் கூறாது ஈண்டுச் சிரத்தையை ஈற்றிற் கூறியதன் காரணம் வருமாறு:—

விருட்சத்தின் சர்வாங்கங்களிலும் பலம் சிரேஷ்டமாதல் போல ஞானத்தின் சர்வசாதனங்களிலும் சிரத்தையே சிரேஷ்டமாம். பலத்தின் உற்பத்திக்குப் பின்னர்ப் பலத்தின் பரிபாகாவஸ்தை யுண்டாவதுபோன்று சிரத்தையின் உற்பத்திக்குப்பின் முமுட்சுத்வம் உண்டாகின்றமையின் முமுட்சுத்வம் சிரத்தை யென்னும் பலத்தின் பரிபாகாவஸ்தையாம். இது பற்றியே அது சிரத்தைக்குப்பின் கூறப்படுகின்றது.

சாஸ்திர வாக்கியத்திலும் குருவாக்கியத்திலும் பெரியோர்வாக்கியத்திலும் உண்டாகும் சிரத்தை ஈசுவரன் குரு முதலியவர்களின் பக்தியில்லாது உண்டாவதில்லை. எவனது சித்தத்தில் ஆரம்பத்தில் ஈசுவரன் குரு பெரியோர் என்னும் இவர்களிடத்து பூஜ்ஜிய (பூசிக்கப்படும்) புத்தியாகப் பிரீதிவடிவ பக்தி யுண்டாகின்றதோ அவனுக்கே சாஸ்திர வாக்கியத்திலும் குரு வாக்கியத்திலும் பெரியோர் வாக்கியத்திலும் பக்தியானுசாரமாகச் சிரத்தையுண்டாகும். ஆதலால் பக்தி எதுவோ அது ஞானத்திற்கும் ஞானத்தின் சர்வ சாதனங்கட்கும் முக்கிய காரணமாம். ஆகையால் பக்தி பூர்வமாயுள்ள சிரத்தை சர்வ சாதனங்களிலும் முக்கிய சாதனமாம்.

ஈண்டுச் சிரத்தை, விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு என்பன ஒருபொருட் கிளவியாம்.

சாதனசதுஷ்டயத்தைப் பற்றி விவேகசூடாமணி கூறுவதிங்கறியத்தக்கதாம்; வருமாறு:—

சத்தியம் பிரமமேயாஞ் சகமிது மித்தை யாமென்
றித்திறஞ் சாத்தி ரத்தா லெய்திய நிச்ச யந்தா
நித்தியா நித்தி யங்க ணிகழ்த்திய விவேக மென்று
சுத்தமா மேலோ ராலே சொல்லிட லாகு மன்றே. 1

அத்திர மான தேக மாதியா யயனை யீறாய்
நித்திய மிலாத தான நிகிலமாம் போக்கி யத்தி
னத்திறங் காண்டல் கேட்ட லாதியா லறிந்த வற்றின்
மெத்தவு மருசி தானே மேன்மைசேர் விரதி யாகும். 2

துன்னிய விடய மெல்லாந் தோடமென் றெண்ணுந் திட்டி
தன்னினு லஃதி னின்றுந் தடையிலா விரதி பெற்று
மன்னிய விலக்கி யத்தின் மாசற மனதை வைத்தல்
பன்னிய சமமா மென்றே பகருவர் மேலோ ரெல்லாம். 3

பரவிய விடயக் கூட்டம் பற்றியே தாவா நின்ற
விருவகை யிந்தி யத்தை யித்திர ணின்று மீட்டு
மருவுதன் கோள கத்தின் மாறாது நிற்க வைத்தல்
பொருவிலா தமமா மென்றே புகலுவர் பெரியோ ரெல்லாம். 4

உரைதரு சமத மத்தி னுறவினாற் சித்த மற்றும்
பரவிய பாகி யத்தைப் பற்றாது தன்னிற் றானே
திரமதா யூன்றி நின்று திரமிலாக் கன்ம மெல்லாம்
வரையற விடுத்த றானே வாவுப ரதியா மன்றே. 5

எத்துய ரெய்தி னாலு மேங்கியே யழுதி டாம
லத்துயர் நீங்கு பாய மற்பமுஞ் செய்தி டாமற்
புத்தியின் றயிரி யத்தாற் பொருந்திய துயரை யெல்லா
மெத்தவுஞ் சகிக்குந் தன்மை மேன்மைசேர் திதிட்சை யாகும். 6

சுத்தவே தாந்த நூலுஞ் சூக்குமக் குரவன் சொல்லுஞ்
சத்திய மென்ப தாகச் சார்ந்திடு நிச்ச யத்தை
வத்துவின் சாட்சாத் கார மருவதற் கேது வான
வுத்தமச் சிரத்தை யென்றே யுரைப்பருண் மையை யுணர்ந்தோர். 7

சுத்தமாம் பிரமத் தின்கண் சுழலுறாஞ் சித்தந் தன்னை
யெத்தன மியாதி னாலு மென்றுமே யூன்ற வைத்தல்
சத்தியச் சமாதி யென்றே சாற்றலா மஃதை யன்றிச்
சித்தமே நின்ற வாறே செல்வது சமாதி யன்றால். 8

ஆதியி லஞ்ஞா னத்தா லாகிய வகங்கா ராதி
யேதமாந் தேக மீறா யெய்திய பந்த மெல்லாந்
தீதறு ஞானத் தாலே தீர்ப்பதற் கிச்சை செய்த
லேதமின் முமுட்சுத் தன்மை யென்றுகூ றிடலா மன்றே. 9

4 சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
யாதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகு
நூதன விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே.

சாதன சதுஷ்டயத்தின் பயனை உடன்பாட்டு
வாயிலாகவும் எதிர்மறை வாயிலாகவும் கூறல்.

† கோடரி முதலிய சாதனங் (கருவி) க ளில்லாது துணித்தல் முதலிய காரியத்தைச் செய்து முடிப்பவ நுலகத்தி லொருவரு மின்மையின், (மேற்கூறிய) ‡ இந்நான்கு சாதனங்களையும் பூரணமாகப் பெற்றவர்க்கே ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம் சந்தேகவிபரீத மின்றி யுண்டாகும். (இந்த ஞானமார்க்கத்தில் சாதனசதுஷ்டயத்தைப் பெறுதலில்லாத)

† கோடரிமுதலிய சாதனமில்லாதபோது துணித்தல் முதலிய சாத்திய முண்டாகாமை போன்று சாதன சதுஷ்டய மில்லாதபோது ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கியஞானமாகிய சாத்திய முண்டாகா தென்பதாம்.

சாதன சதுஷ்டய மிருந்தால் ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கிய ஞான முண்டா மென்பது உடன்பாடு. சாதன சதுஷ்டய மில்லாவிட்டால் ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கிய ஞான முண்டாகாதென்பது எதிர்மறை. சாதனம்—முடிப்பது; சாத்தியம்—முடிக்கப்படுவது.

‡ இங்ஙனங் கூறியதால் சாதன சதுஷ்டயத்தின் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பல மென்னுமைந்தும் இங்கே அறியத்தக்கனவாம். அவை வருமாறு:—

I. (1) அந்தக்கரணசுத்தி யில்லாதவர்களுக்கு நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக முண்டாகாமையின், அந்தக்கரண சுத்தியே நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகத்திற்கு ஏது (காரணம்). (2) பிரஹ்மமே நித்தியமாயுள்ளது ஏனைய தனித்தியமா யுள்ளதென்று சாஸ்திரவாயிலாக நிச்சயித்தலே சொரூபம். (3) சாஸ்திர வாயிலாக நித்திய மின்னது அனித்திய மின்னதென்று நிச்சயித்ததைச் சதா சிந்தித்துக்கொண்டிருத்தலே காரியம். (4) நாமரூப வடிவங்களியாவும் அநித்தியம் அவையின்றியது நித்தியமென்று நிச்சயித்தது எவ்வாற்றானும் நீங்காது நன்றாய்த் திடப்பட்டிருப்பதே அவதி (எல்லை). (5) புண்ணிய லோகப் பிராப்தியே பலம்.

II. (1) சப்தாதி விஷயங்களில் தோஷ திருஷ்டி யுண்டாகாதபோது விராக முண்டாகாமையின், விஷயங்களிலுள்ள தோஷதிருஷ்டியே இகாமுத்திரார்த்தபலபோக விராகத்திற்கு ஏது. (2) அவாவின்றி விஷயங்களைப்பற்றற விடுத்தலே சொரூபம். (3) வாந்தியெடுத்த அன்னம் போன்று அவாவின்றிப் பற்றற விடுத்த விஷயங்களில் மீண்டும் சம்ஸ்கார வாயிலாக அவா வுண்டாகாமையே காரியம். (4) யாண்டு யாண்டு நாமரூப

† நூதன விவேகியின் மனமானது செல்லாது, (ஒருசமயம்) செல்லுமாயின் அவன் கீழ்ப்போன அளவிறந்த ஜன்மங்களில் நிஷ்காம கர்மங்களையனுஷ்டித்து அதனால் அந்தக்கரணசுத்தியுடையவனான புருஷனாவன்.(4)

அதிகாரியின் செய்கையைக் கூறல்.

வி:—சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பூரணமாகப்பெற்றுள்ள அதிகாரியின் செய்கை யாது?

மூண்டு ஆண்டாண்டுத் துக்கமுண்டென்று காண்டல் கருத லுரை வாயில்களாலுணர்ந்து நாமரூபமுள்ள விடங்களையெல்லாம் நரகமாகக் காண்டலே அவதி. (5) புண்ணிய லோகப் பிராப்தியே பலம்.

III. (1) இயமநியமாதிக ளில்லாதபோது சமாதிசட்க சம்பத்தியுண்டாகாமையின், இயமநியமாதிக ளுண்டாயிருத்தலே சமாதிசட்க சம்பத்திக்கு ஏது. (2) சித்த நிரோதமே சொரூபம். (3) வியவகார க்ஷயமே காரியம். (4) பிரவிருத்தியற்றுச் சுழுத்தியவஸ்தையைப் போல விஷயங்களை மறந்திருத்தலே அவதி. (5) புண்ணியலோகப் பிராப்தியே பலம்.

IV. (1) சாதுசங்கப் பழக்கமில்லாதபோது அத்தியந்த துக்க நிவிர்த்தியும் தடையற்ற வாநந்தமு மாகிய மோட்சத்தின்கண் தீவிரவிச்சை யுண்டாகாமையின், சாதுசங்கப்பழக்கமே முமுட்சுத்துவத்திற்கு ஏது. (2) மனைவிமக்களர்த்தங்களிற் சிறிதேனு மிச்சையின்றி மோட்சமாத்திரத்திலுள்ள விச்சையே சொரூபம். (3) ஆனாற்கல்வி யறிவுடைமை வயிராக்கியமுதலியவற்றையுடைய பிரம நிஷ்டகுருவை யடைதலே காரியம். (4) குருவிற்குச் செய்யுந் தொண்டொன்றையே கைக்கொண்டு ஏனையகருமங்களையெல்லாம் விட்டுவிடலே அவதி. (5) புண்ணியலோகப் பிராப்தியே பலம்.

இந்நான்கு சாதனமு மொருமித்துக் கூடியிருந்தா லிங்குத்தானே விரைவில் ஆத்ம விசாரமே பலமா மென்க.

சாதன சதுஷ்டயம் பூரணமாயிருந்தால் ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கிய ஞானமுண்டாமென்று கூறப்பட்டதாயினும் இனம்பற்றிச்சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனம், தத்துவம் பதார்த்த சோதனமென்னு மிந்நான்குங்கொள்க. நித்தியா நித்திய வஸ்துவிவேகமுதல் தத்துவம் பதார்த்தசோதனமீறாயுள்ள வெட்டும் தத்துவஞானத்திற்கு அந்தரங்கசாதனங்களாம். கர்மோபாசனைகள் பகிரங்கசாதனங்களாம். அந்தரங்கம் - உள். பகிரங்கம் - வெளி.

† "ஊனை வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை யுள்ளவா காணு விடின், மானு மழுவுமாய் வந்தாலும் வன்பவ மாளாதிருக்குங்கிடீர்." என்று பாடுதுறையும், "மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி நிறைந்த பேர்க்குரைக்கின்,மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்குமவையில் லாதவர்க்கு

5 இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும்
புவனதேய் வங்க ளாலும் பூத ‡ பௌ திகங்க ளாலுந் [ம்பிப்
தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெ
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

6 ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணைகண் மூன்றில்
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போல்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே.

விடை:—(சாதன சதுஷ்டய முடைய) இவ்வதிகாரி † அத்தியான்மிகத்தினாலும், அதிபூதத்தினாலும், அதிதைவத்தினாலு முண்டாகும்

மேலாம் பரமன் மான்மரூவாய் விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது, மேலாஞ் சாதனங்கள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங்கம்.'' என் றத்வைதவுண்மையும் கூறுவதால் நூதனவிவேகியின் மனம் தத்துவஞான மார்க்கத்திற் செல்ல மாட்டாதென்பது நன்கு விளங்கும்.

இதனால் கிருதோபாசகனிடத்து விவேகமுதலிய சாதனங்கள் தீவிரமாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவன் தத்துவஞானமடைதற் கதிகாரியாமென்றும், அகிருதோ பாசகனிடத்து அவை மந்தமாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்றாமையின் அவன் தத்துவ ஞானமடைதற் கநதிகாரி (நூதனவிவேகி)யா மென்றும் விளக்கியவாறாம்.

(1) கிருதோபாசகன் சகுணப்பிரஹ்மத்தின் சாட்சாத்கார பரியந்த முபாசனை செய்தவன்.

(2) அகிருதோபாசகன் அங்ஙன முபாசனை செய்யாதவன். இவன் வெகுகால வப்பியாசத்தால் தத்துவத்தில் நிலைத்தற்குரியவ னாகின்றான்.

‡ ஆகாயாதி பூதங்களின் காரியமாகிய பிண்டப்பிரமாண்டாதிகள் பௌதிகமாம்.

† (1) வியாதி, பசி, தாக முதலியவற்றா லுண்டாகுந் துக்கம் அத்தியான்மிக துக்கமாம். (2) திருடர், புலி, பாம்பு முதலியவற்றா லுண்டாகுந் துக்கம் அதிபூத துக்கமாம். (3) யட்ச ராட்சசப் பிரேதக் கிரகாதிகளாலும் சீத வாத ஆதபங்க (குளிர்காற்றுவெயில்க) ளாலு முண்டாகும் துக்கம் அதிதைவ துக்கமாம்

(1) ஆத்மாவை யாசிரயித்திருக்கும் ஸ்தூலசூக்கும சரீரம் அத்தியான்மமாம்; அதனாலாந் துக்கம் அத்தியாத்ம துக்கமாம். (2) தனது சரீரவிந்திரிய முதலியவற்றிற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாவது அதிபூதமாம்; அதனாலாந் துக்கம் அதிபூத துக்கமாம். (3) தனது சரீரவிந்திரிய முதலியவற்றிற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது அதிதைவமாம்; அதன்பிரேரணையா (ஏவலா)லாந் துக்கம் அதிதைவதுக்கமாம்.

‡ தாபத்திரயத்தை யடைந்து வெயிலின் றபத்தை (சூட்டை)ச் சகிக்காத புழுவைப்போல வாடிச் சம்சாரதாபம் ஒழிதற் கேதுவான ¶ ஞானதீர்த்தத்தில் மூழ்கப்பதறினவனாய் (5) * மனைவிமக்கள் பொருளென்னும் ஈஷணாத்திரயத்தினின்றும் நீங்கி வேடர்வலையி லகப்பட்டு (அதைக்கிழித்து)

‡ தாபத்திரயம் - மூவகைத் துன்பம்.

¶ கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் விசுவாசத்தோடு மூழ்கித் தீவினையை யொழித்து, அதனால் மானச தீர்த்தம் வாய்க்கப் பெற்று அதில் மூழ்கி மனவொருமையடைந்தவரே, ஞானதீர்த்தத்தில் முழுகுவதற் கதிகாரியாவர். மானசதீர்த்தமாவது உண்மை, ஈகைமுதலியவற்றை யுடையராதல், அதில் மூழ்கல் உண்மை முதலியவற்றை விடாது கைக்கொண்டொழுகல். ஞானதீர்த்தம் ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கியஞானம். அதில் மூழ்கல் அந்தஞானம் பிறழாதிருத்தல்.

சத்தியந் தானஞ் சம்மத மின்சொற் சாற்றுத லொருவழிப் படுதல்
புத்தியே முதல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள்போம் வழியி
னுய்த்திடா தமைத்தல் பொறைதிட ஞான முயிர்க்கெலாந் தண்ணளி புரித
லித்திற மனைத்து மானத தீர்த்த மெனவெடுத் தியம்பினர் மேலோர்.

என்று காசிகாண்டமும்,

உள்ளத்தி னுள்ளே யுணர்வெனுந் தீர்த்தநீர்
மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடார் வினைகெடப்
பள்ளமு மேடும் பாந்து திரிவரிக்
கள்ள மனமுடைக் காசினி யோரே.

என்று திருமந்திரமும் கூறுமாறறிக.

* ஈண்டுக் கூறியதுறவு (சந்நியாசம்) விவிதிஷா சந்நியாசம் வித்வத் சந்நியாசமென்னு மிரண்டனுள் விவிதிஷா சந்நியாசமாம்.

(i) தத்துவஞான முண்டாதற் பொருட்டுப் பிரபஞ்சத்தின் தோஷதிருஷ்டி பூர்வகமாக வுண்டாகுந் தீவிரதர வைராக்கியத்தினால் ஜிஞ்ஞாசுவி(ஞானவிருப்பமுடையவ)னாற் செய்துகொள்ளப்படுஞ் சந்நியாசம் விவிதிஷா சந்நியாசமாம். இச்சந்நியாசத்தை முன்னர்ப் பெற்றவர்கள் சிகித்துவசன் முதலியோராவர்.

(ii) தத்துவஞான முண்டாய பின்னர்ப் பிரபஞ்சத்தின் தோஷதிருஷ்டி மித்தியாதிருஷ்டி பூர்வகமாக வுண்டாகும் தீவிரதர வைராக்கியத்தினால் வாசனாக்ஷய மனோநாச தத்துவஞானங்களின் அப்பியாச வாயிலாக ஜீவன்முத்தி விலட்சணாநந்தத்தின்பொருட்டு வித்துவானால் செய்துகொள்ளப்படுஞ் சந்நியாசம் வித்வத் சந்நியாசமாம். இச்சந்நியாசத்தைப் பெற்றவர்கள் யாக்ஞவல்கியர் முதலியோராவர். இவ்விரண்டு சந்நியாசமும் பரமஹம்ச சந்நியாசத்தின் பாகுபாடாம்.

7 வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தா
லுணங்கினே னைய னேயேன் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
யிணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான்.

8 அன்னதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதியி ருத்தி
யுன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான்.

அதனின்று நீந்தவறியோடுகின்ற மானைப்போன்று விரைந்து † (நான்யார்? எனக்கு இச்சம்சார துக்கம் எதனாலுண்டாயிற்று? எதனால் நீங்கும்? இது நீங்குவதற்குரிய உபாயத்தைப் போதிக்க வல்லவர் யாவர்? அவர் எவ்விடத்திருக்கின்றனர்? அவரை யெவ்வா றடையலாமென் றுளம்பதறிச்) சென்றனன்; அங்ஙனஞ் சென்றவன் வாளாசெல்லாது பத்திர புட்பாதிகளைக் கரத்திற் கொண்டு சென்று ஞானாசிரியரைத் தரிசித்துப் பத்திரபுட்பாதிகளால் அவரது திருவடியில் (சைதந்யம் ஸாஸ்வதம் சாந்தம் வியோமாதீதம் நிராஞ்சநம், நாதபிந்து களாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம:. என்றுகூறி) அர்ச்சித்து அவருக்குச் சந்தோஷ முண்டாகும்படி திரிகரண சுத்தியாக வணங்கினான். (6)

அங்ஙனம் வணங்கினவன் எழுந்து அவருக்கெதிரே யிருகரங்கூப்பி நின்றழுது கொண்டு தந்தையே! என்போன்றாரைக் காத்தற்பொருட்டுக் கருணையே திருவுருவமாகப் பொருந்திய எனது குருவே! மித்தையான சம்சாரவாழ்வென்னுந் துக்கத்தினால் வெகுகாலமாக வாடினேன்.

ஆதலால், தேவரீர் எனதந்தக்கரணம் சீதள மாகும்படி ஒன்றனுளொன்றாகச் செறிந்திருக்கின்ற அன்னமயமுதலிய பஞ்சகோசங்களில் யானெனதென்றெழும் அபிமானவடிவ பந்தத்தை நாசமாக்கி யென்னைக் காத்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். (7)

தீட்சாத்திரயம்.

வினா:—*அவர் அவனுக்கியாது செய்தனர்? யாதுகூறினர்?*

---

† *"நானாரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண் டேகி, யானாற கல்வியறி வடக்கமவை ராகமாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்மண், ணானாரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து வுறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தழிவு, தானமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சீடன் றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே".*

என்று வேதாந்த சூளாமணி கூறுவதிங் கறிதற்பாற்றும்.

9 தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட போதே
தடமடு மூழ்கி னான்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி
யடருமன் பொழுகு மாபோ லாநந்த பாஷ்பங் காட்டி
மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான்.

விடை:—† அங்ஙனம் பிரார்த்தித்துநின்ற தமது சீடனைச் சற்குரு வானவர் (1) ஆமையானது கரையிலுள்ள தனது முட்டை குஞ்சாகுமாறு அதனைத் தனதகத்திற் பாவிப்பதுபோன்று (சீடன்) சோருபாவரணை மொழிந்து (தனது) நிஜசொருபமாய் விளங்கும்படி தன்னுள்ளத்திற்பாவித்து, (2) மீனானது தனது சினை (முட்டை) குஞ்சாகுமாறு அதனை நோக்குவதுபோன்று (சீடனது) சஞ்சித்வினை கெடுமாறு அன்போடு நோக்கி, (3) பின்பு பறவை தனது முட்டைகுஞ்சாகுமாறு அதனைத்தனதுசிறகினால் பரிசிப்பதுபோன்று சம்சயபாவனை (சந்தேகம்) விபரீதபாவனை (விபரீதநிச்சயம்) ஒழிந்து முடிவான ஆன்மவிசார மிவனுக்குண்டாக வேண்டுமென்று அஸ்தமஸ்தகசையோகஞ்செய்து (அஞ்சாதே யென்று அபயாஸ்தத்தைச் சீடனது சிரத்தில்வைத்து)தமதெதிரேயிருக்கவைத்து அவனை நோக்கி உனது பிறவியையொழித்தற்குரிய வுபாயமொன்றிருக்கின்றது, அதனை யுனக்குபதேசிக்கின்றேன், நீயானுபதேசிப்பதைக் கவனமாய்க் கேட்டுபதேசித்தவாறேழுதுவாயாயின் உன்னையநாதிகாலமாய்த் தொடர்ந்து வந்துள்ள பிறவி நிவிர்த்தியாய் விடுமென் றருளிச் செய்தனர். (8)

சீடன் குருவின் வசனத்தினா லகமகிழ்ந் தன்புமிக்கு
அவரை வணங்கிப் பிறவியை மாற்று முபாயத்தை
யுபதேசிக்கவேண்டுமென் றிரத்தல்.

வினா:—பிறகு சீடன் யாதுசெய்தனன்?

விடை:—அவன் அநாதிகாலமாய்த் தொடர்ந்து வந்துள்ள உனது பிறவியானது நிவிர்த்தியாய்விடுமென்று சற்குரு அருளிச்செய்ததைக் கேட்டபோதே (வெயிலாற்றபிக்கப்பட்டு அதனால்வாடி) விசாலமான மடுவிலே மூழ்கினவனைப்போன்று மனவெப்பந்தணிந்து அதனால் சரீரமுங் குளிர்ந்து அகத்தே நெருங்கியுள்ள அன்பு ததும்பிப்புறத்தே ஒழுகுமாறுபோல ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டுச் சற்குருவினது தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை மீண்டும் வணங்கியெழுந் திருகரங்களையுஞ் சிரசின் மேற் கூப்பி யெதிரே நின்று, (9)

† (i) *ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுருவ மாக்குமாற், காமாதி நீத்தவரைக் காண்.* (ii) *மீன்போற் றிருநோக்கால் விமல னுருவாக்குந், தான்போக்கி நின்ற தாம்.* (iii) *கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு, மாழிவிட மூண்ட வான். என்று சிவஞானவள்ளலார் கூறுவது மறிக.*

10 சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னுவுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரெனை யாள லாமே
யுன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டேன் றீரே
யின்னதேன் றதைநீர் காட்டி ஈடேற்றல் வேண்டு மென்றான்.

11 அடங்கிய விருத்தி யானேனென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
யுடம்பினுட் சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது வாரே.

சுவாமி ! தேவரீ ருபதேசிப்பதைக்கேட்டு அதன்படி யொழுகமாட்டாத அடிமை யாகிய வென்னையும் (அரசர்கள் தமது ஆணைவழிச்செல்லாதோரைச் சதுர்விதவுபாயங்களால் வசமாக்கித் தமது ஆணைவழியிற் செலுத்தி யாள்வதைப்போல) தமது கருணையினு லடக்கியாளுதல் தங் கட்குக் கடமையாம். தேவரீர் உனது பிறவியையொழித்தற் குரிய உபாய மொன் றிருக்கின்றதென் றருளிச்செய்தீரே, இத்தன்மையதென் றதனை உபதேசித்து அடியேனைப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றல்வேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். (10)

குருபதேசம்.

வி௵:—*அவனுக்குக் குரு யாது கூறினர்?*

விடை:—இவன் அகம்பாவவிருத்தி(சரீரத்தில் யானென்னும் புத்தி) யடங்கியவனேன் †றாராய்ந்தறிந்த பிறகு ‡ மட்கூண்டினுள் (கொட்டிப்

† *திரவியாதி விஷயப் பிரயோஜன நிமித்தம், பிரசித்தியினிமித்தம், பூஜார்த்த வந்தன மரியாதையி னிமித்தம் தத்துவந் தெரிந்துகொள்ள வந்தவனோ, அல்லது தத்துவத்தின் இரகசியத்தை யறிந்தபின்னர், நிந்திக்கும் பொருட்டுக் கரந்தவேடங்கொண்டு வந்தவனோ, அல்லது உள்ளவாறு பிறவிக் கஞ்சி வந்தவனோ வென்றாராய்ந் தறிதலாம். இஃது "இயற்கை குணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம் பிரமநீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையினுழல்வார்க் கிவ்வாறே தின் மீளாத நிரயகில் வீழ்த்த தாகும், தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தவனைப் போல்வார்க்கே திகழத் தோன்றும், மயக்கமற வுணர்த்த வல்ல குருவைக் கிட்டா வருந்தியுந்தன் பிறப்பறக்கு மகனு மாங்கே" என்று ஞானவாசிட்டங் கூறுமாற்றானு முணரப்படும்.*

‡ *இது பிரமரகீட நியாயமாம். பிரமரம் - ஒருவகையான வண்டு (குளவி); கீடம் - புழு; நியாயம் - திருஷ்டாந்தம். குளவி பச்சை நிறமுள்ள வொருவகைப் புழுவை (கொட்டிப்பார்த்து மிகத் துடிப்பதையும் துடியாமற்கிடைப்பதையு மொழித்து மத்திமத்துடிப்புடையதை)ப்பிடித்து வந்து தனது கூண்டிற்குள்வைத்துச் சிலகாலம்வரை ஒவ்வொருநாளும்*

12. வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
தீராத சுழற்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போத
மாராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே.

பார்த்து மத்திமத் துடிப்புடையதென்று சோதித் தெடுத்துவைத்த) புழு விற்குமுன்னே (அது தன்னுருவ மாகும்படி) தோனிசெய்யுங் குளவியின் தன்மையைப் போன்று உபதேசிக்கத் தொடங்கிய சற்குருவும் சீடன் பிராந்தி நீங்கித் தனது நிசவடிவமான ஆன்மசொரூபத்தை யடைதற் பொருட்டு அவனது தேகத்துளிருக்கும் † ஜீவனைநோக்கி, அன்பனே! யானுபதேசிப்பதைக் கவனமாய்க் கேட்கக்கடவாய். (11)

‡ சற்குரு சந்நிதானத்தில் ஞானசாஸ்திரப் பயிற்சியினா லாராய்ந் தறியத்தக்க பிரத்யகாத்மாவாகிய தன்னைப் பிரஹ்மமென் றுள்ளவா றுணரும் வரைக்கும் தன்னைமறந்தவன் (தனது நிசவடிவத்தை விசாரித் தறியாதவன்) நீங்காத சுழற்காற்றிலகப்பட்ட திரணம்போன்று சுற்றிச்

தனது கூர்மையான மூக்கினால்அப்புழுவைக் கொட்ட, அப்புழு அது கொட்டுவதனாலாய வருத்தத்தைப் பொறுக்க முடியாது வருத்தமுற்று இடைவிட்ட போதெல்லாம் குளவிவந்து கொட்டுமே யென்னும் பயத்தினால் எப்போதும் அதனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து சிலகாலத்தி லக் குளவியின் வடிவாய் விடுகின்றதென்பதாம். இவ்வாறே நானே பிரஹ்ம மென் றிடையீடின்றிப் பாவிக்கிறவன் பிரஹ்மமே யாவனென்பது துணி பொருளாம்.

† ஜீவனைநோக்கி யென்றதனால் கூடஸ்தன் உபதேசத்திற் குரியவ னென்று பிறர் கூறுவது பொருந்தாதென்பதும் காரியகாரண வடிவ தேகம் எவ்வாற்றானும் சித்துருவமாகாதென்பதும் பெறப்படுமாறறிக.

‡ தன்னை யறிந்தவன் பிறவியினின்றகலுவா னெனவே, அவன் பிறவிக்கும், அதன் காரணமான இருவினைக்கும், அவற்றின் காரணமான இராகத் துவேஷங் கட்கும், அவற்றின் காரணமான யானெனதென்னு மபிமானத்திற்கும், அதன் காரணமான அவிவேகத்திற்கும், அதன் காரண மான அஞ்ஞானத்திற்கும் அதனது ஏனைய காரிய (உலக)ங் கட்கும் அதிஷ்டானமா யிருக்கின்றா னென்பது பெறப்படும். கயிற்றை யறியா மையினால் தோன்றும் அரவு அதை யறிவதனால் நீங்குவது போலத் தன்னை (தனது நிசவடிவாகிய சிவத்தை) அறியாமையினால் தோன்றிய பிறப்பு முதலியவை தன்னையறிவதனால் நீங்குமென்ப தொருதலையாம்.

13. தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்
பின்னையத் தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வ
னுன்னைநீ யறிந்தா யாகி லுனக்கோரு கேடு மில்லை
யென்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே.

சுற்றி (மாறி மாறிப் பிறந் திறந்து) நீங்காத ‡ காலசக்கரச் சுழற்சியிற் சுழலாநிற்பன். (12)

ஆதலால் (பரிபாகமுள்ள ஒருவன் சற்குருவாயிலாக, ஆபாசனுன) † தன்னை (சீவனை) யும் தனக்காதாரமாகிய தலைவ (தனது நிசவடிவமான கூடஸ்த) னையும் (நிருவிகற்ப சமாதிவாயிலாக) அறிந்தானுயின்,

---

சிவத்தில் தோன்றிய வுலகம் தன்னையறிவதனுல் நீங்கு மென்பதனுல் தானுஞ் சிவமும் ஒன்றுமென்பது பெறப்படும்.

இதுபற்றித் திருமந்திரம்

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றுனே கெடுகின்றுன், றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின், றன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே.

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு, வெல்லா மறிந்து மிலாபமிங் கில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானென்னி, லெல்லா மறிந்த விறையெனலாமே.

என்னை யறிந்திலே னித்தனை காலமு, மென்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலே, னென்னை யறிந்திட் டிருத்தலுங் கைவிடா, தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றேனே. என்றும்,

பாடுதுறை.

தன்னுல் விளையுஞ் சகசீவ பரந், தன்னு லழியுந் தனதாம் விழியா, லென்னு லெனையென் னிலெனக் கருளு, மன்னே யடியே னபய மபயம். என்றும் கூறுமா றறிக.

‡ *காலசக்கரச் சுழற்சியிற் சுழலல் - இறப்பு நிகழ் வெதிர்வென மாறி மாறிவருங் காலத்தின்வசமாய்ப் பிறந்திருந்துசாதலை யிடைவிடாதடைந்து வருதல்.*

† *தான் (சீவன்) தலைவ (கூடஸ்த)னுதல் பாத சமாநாதி கரணியமும், தலைவன் பிரஹ்ம மாதல் முக்கிய சமாநாதி கரணியமுமாம்.*

(i) *கயிற்றின்கண் கற்பிதமாயுள்ளவரவு கயிற்றினை யுணர்ந்தவிடத்து அவ்வரவிற்குப் பாத முண்டாய்க் கயிற்ருேடு அபேதஞ்சித்தித்தல்போன்று ஆத்மாவின் (சிவத்தின்) கண் கற்பிதமாயுள்ள சீவன் ஆத்மாவை யறிந்தவிடத்து அவனுக்குப் பாதமுண்டா யாத்மாவோ டபேதஞ்சித்திக்கின்றதென்க.*

14. என்னைத்தான் சடனு வுள்ளத் தெண்ணியோ சொன்னீ ரையா
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண்டோ
பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வானே
னின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நிண்ணய மருளு வீரே.

15. இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வான் யாவ
னன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பீழையு நகையுங் கொண்டார்.

பின்பு (அவன்) அத்தலைவன் தானாகி அப்பால் அத்தலைவனான தானே பிரஹ்மமென்னு மநுபவமுடையவனாய்ப் பிறப்பினின்றும் விடுபடுவான். இவ்வாறு உன்னை (உனது நிசவடிவாகிய கூடஸ்தனைப் பிரஹ்மமென்றுள்ளவாறு) அறிந்தாயாயின் உனக்கோரு கேடுதியுமுண்டாகமாட்டாது. (கசத்ததேகத்தி லிருப்பினும் ஆநந்தக்கடல் வடிவேயாவாய்). இதுதானதிரகசியமான உபதேசம் (என்றருளிச் செய்தனர்). (13)

சீடன் வினா:—(அது கேட்டுச்சீடன்) எனதாசிரியரே! தாங்கள் அடியேனை † மூடனாகத் திருவுளத்திற் கருதியோ (உன்னைநீயறிந்தாயாயின் உனக்கொரு கெடுதியு முண்டாகமாட்டாது) என்றருளிச் செய்தீர். பூமண்டலத்தின்கண் தம்மைத்தாமென் றறியாத மக்கள் யாரேனுமொருவருளரோ? (இல்லையே). அங்ஙனமாக, அவர்களியாவரும் பிறந்திறந்து (காலசக்கரச் சுழற்சியிற்) சுழலாநிற்பது யாதுகாரணம்? தேவரீரையே (மாதா, பிதா குரு, தெய்வமாக) நம்பியுள்ளவடியேனுக்கு அந்த நிச்சயத்தை யுள்ளவா றுபதேசிப்பீராக (என்று பிரார்த்தித்தனன்). (14)

எவ்வத்துவிற்குப் பாதமுண்டாய் எதனோடபேதமுண்டாகின்றதோ அவ்வத்துவிற்கு அதனோடு பாதசமாநாதிகரணிய முண்டு. பாதம்-பொய்யென்று நிச்சயித்தல்.

(ii) கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்துடன் எப்போதும் அபேதமிருப்பது போன்று ஆத்மாவிற்கு(கூடஸ்தனுக்கு)ப் பிரஹ்மத்துடன் எப்போது மபேத மிருக்கின்றதென்க.

எவ்வத்துவிற்கு எவ்வத்துவோடு எப்போது மபேத மிருக்கின்றதோ அவ்வத்துவிற்கு அதனோடு முக்கிய சமாநாதிகரணிய முண்டு.

† மூடன்-சாஸ்திரவாசனையின்றி விதியாயும் விலக்காயுமுள்ள போகங்களில் விருப்புடையவன்.

தன்னைத்தா னறிதலின் சொரூபங் கூறல்.

குருவின் விடை:—(பரமாசிரியர்) அன்பனே? † (கடாதிபோலறியப் படுவதான) தேகமிது, (இதனை யறிபவனான) தேகி (தேகத்தையுடைய வன்) இவனேன்று (சந்தேக விபரீதமின்றிச் சிற்சடங்களைப்) பிரித்தறி பவன் யாவனோ அவனே தன்னைத்தானே (பிரஹ்மமே)ன் றறிந்தவனு வன் (என்றருளிச்செய்தார்).

சீ-வினா:—(அதுகேட்டுச் சீடன்)ஐயனே! ‡ இத்தூலசரீர மே தானல்லாமல் வேறே தேகியாவன்? (யான் காணவில்லை; அவ னிருந்தாற் காணப்படானோ?).

தேகத்தினுந் தேகி வேறெனை அவஸ்தாத்திரய வாயிலாக உணர்த்துதல்.

கு-விடை:—அதனைக்கேட்ட பரமாசிரியர் * துன்பமும் புன்சிரிப்புங் கொண்டவராய்ச் (15)

---

† தேகம் அசத்து, ஜட, துக்க, அநித்திய, கண்ட வடிவ மென்றும், தேகி சத்து, சித்து, ஆநந்த, நித்திய, பூரண வடிவ மென்றும் செவ்வை யாக வேறுபிரித்தறிதலே ஈண்டுத் தன்னைத்தானறிதலாம்.

சரீரத்திரயமும் அவற்றுள் நிகழும் அவஸ்தாத்திரயமும் அச்சரீரத் திரயத்துள்ள பஞ்சகோசங்களும் நானன்று, இவற்றிற்கு நான் சாட்சி, சாட்சியாகிய நான் சச்சிதாநந்த நித்திய பரிபூரணவடிவப் பிரஹ்மமா யிருக் கிறே னென்று ஆத்மாவிற்குந் தேகத்திற்கும் அவிவேக காலத்துள்ள அபேதப்பிராந்தியை நிவிர்த்தித்தற் பொருட்டுப் பேதவிவேசனம் செய்தல் வேண்டும். பின்னர், (ஞானகாலத்தில்) தேகாதிவடிவ அநாத்மாவைச் சாஸ் திர யுக்தியினாலும் ஆத்மாவின் திடவபரோட்ச ஞானத்தினாலும் பொய் யென்று நிச்சயித்துக் கயிற்றிற்றோன்றிய வரவு அதனினும் பின்னமா யிராமை போன்று அது பிரஹ்மபின்ன மன்றென்று தெளிதல்வேண்டு மென்க.

‡ ஸ்தூல சரீரத்தில் நானென்னும் பிராந்தியின் வாயிலாக இந்திரிய முதலியவற்றில் நான் கண்டேன் நான் நினைத்தேன் என்றற் றொடக்கத் தனவாகப் பிராந்தியுண்டாதலும், இப்பிராந்தியின் வாயிலாக இஃதென் மாடு, இஃதென் கன்று என்றற் றொடக்கதனவாகப் பிராந்தி யுண்டாத லும் அனுபவசித்தமா யிருத்தலின், ஸதூலசரீரம் முன்னரெடுத்துக் கூறப் பட்டது.

* அஞ்ஞானத்தினால், நாம் கூறியதை யிவனறியாது போனானெனத் துன்பமும், இவனது அஞ்ஞானத்தையொழிப்பது நமக்கருமையா வெனப் புன்சிரிப்புங் கொண்டாரென்க.

16. தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றுய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்தவ னெவனீ சொல்வாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றுச் சுழுத்திகண் டவனூர் சொல்வா
யாகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய்.

17. நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும் வேறுன் றேபோற்
றினமநு பவிப்ப தோக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும் பின்னே மறைக்கும தருளு வீரே.

சீடனை நோக்கி, அன்பனே ! நீ யான் மனிதனென்னும் அநுபவத்தால் தானென்பதற்குப் பொருள் தேகமே யல்லாமல் இதற்கு வேறகத் தேகியாவன் ? யான்காணவில்லை ; (அவனிருந்தாற்காணப்படானு) என்று கூறினை. (தேகம் சேஷ்டையற்றுக்கிடக்கவும்) நித்திராமோகத்தாலுண்டாகுஞ் சொப்பனத்தின் கண் வந்து தோன்றிச் சப்தாதி விஷயங்களை யறிபவன் யாவன்? (அவன் தேகமா? தேகத்திற்கு வேறு பட்டவனு? இதனை நன்காராய்ந்து) நீ கூறக்கடவாய். (சாக்கிரமேயன்றி) துன்பமுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சொப்பனமுந் தோன்றாத சுழுத்தியின்கண் அஞ்ஞானத்தை யறிந்தவன் யாவன் ? (இதனையும் நன்காராய்ந்து நீ) சொல்லக்கடவாய். ¶ சாக்கிரத்தில் சொப்பனம் சுழுத்தியேனு மிரண்டையும் நினைக்கின்ற அறிவுதான் யாது? (அது நீ கருதுகின்ற தேகமா ? அதற்கு வேறனதா? இதனையும் நீ நன்காராய்ந்து) சொல்லக்கடவாய் (என்று கூறியருளினர்). (16)

¶ (1) எதில் நாற்பத்திரண்டு தத்துவங்களால் வியவகார முண்டாகின்றதோ அது சாக்கிராவஸ்தையாம். அந்நாற்பத்திரண்டு தத்துவங்கள் ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் கர்மேந்திரிய பஞ்சகம் அந்தக்கரண சதுஷ்டயம் என்னும் பதினன்கும், அவற்றின் அதிதேவதைகள் பதினன்கும், அவற்றின் விஷயங்கள் பதினன்குமாம்.

(2) சாக்கிராவஸ்தையிலனுபவித்த பதார்த்தங்களின் சம்ஸ்காரம் மயிர்நுனிப் பாகம்போன்று மிகுசூக்குமமாய்க் கண்டத்தின்கணுள்ள ஹிதையென்னும் நாடியிலிருக்கும். அச்சம்ஸ்காரத்தினுல் நித்திரா காலத்தில் சப்தாதி விஷயங்களும் அவற்றின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவற்றாலெதில் வியவகார முண்டாகின்றதோ அது சொப்பனவத்தையாம்.

(3) உறக்கத்தினின்றும் விழித்தபோது யான் ஒன்று மறியாது சுகமா யுறங்கினேனென்று எதனது ஸ்மிருதி (நினைப்பு) உண்டாகின்றதோ அது சுழுத்தியவஸ்தையாம்.

18. தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போ
லாலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போற்
றூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னரே.

சீடன் தேகத்தினும் தேகி வேறெனத் தனதனுபவத்தின லங்கீ
கரித்து அதனை நன்கு விளக்கல்வேண்டுமெனல்.

சீ-வி:—ஐயனே சாக்கிரத்தில் † ஸ்திரமான சப்தாதி விஷயங்களை யறிந்ததும், நானறிந்த சாக்கிரத்தின்கண் ணுள்ள சங்கற்பங்களொழிந்து சொப்பனத்தில் அஸ்திரமான சப்தாதிவிஷயங்களை யறிந்ததும், இவ்விரண்டுந்தோன்றாத சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தையறிந்ததும் இத்தேகத்திற்குவேறான ஒரு தேகியே போன்று யான் நாடோறு மனுபவிப்பதொவ்வும். அங்ஙனமாயினும் அஃதுள்ளவாறு விளங்கவில்லை. ஆனால் அது தங்களுடைய உபதேசத்தினால் இமைப்போது மனத்தில் விளங்குகின்றது; பின்பு அஞ்ஞானத்தினால் மறைந்து விடுகின்றது. அங்ஙனமாகாது தேகியின்சொரூபம் பிரத்தியட்சமாகு முபாயத்தை யுபதேசித்தருளல் வேண்டும் (என்று பிரார்த்தித்தனன்). (17)

கு-விடை:—ஆசிரியர் சீடனுக்கு உலகத்தில் முன்னர் விருட்சத்தின் கிளைநுனியைக் காட்டிப் பின்னர் மூன்றும் பிறையைக் காட்டுவார்போலவும், ஆகாயத்தின்கண் முன்னர் நட்சத்திரங்களைக்காட்டிப் பின்னருந்ததியைக் காட்டுவார்போலவும் ‡ (சாகாசந்திர நியாயத்தாலும் ஸ்தூலாருந்ததி நியாயத்தாலும்) ஸ்தூலரூபமான ஜகஜீவபரங்களை முன்னர்த் தரிசிப்பது பின்னர்ச் சூட்சுமரூபமான ஜகத்காரணப் பிரஹ்மத்தைத் தரிசிப்பிக்கத் திருவுளத்திற் கருதி (18)

† சாக்கிரத்திற் காணப்படும் பதார்த்தங்கள் மீண்டும் (உறங்கி விழித்தபிறகும்) காண்டற்குரியனவா யிருத்தலின் ஸ்திரமென்றும், சொப்பனத்திற் காணப்படும் பதார்த்தங்கள் மீண்டும் (மற்றொரு சொப்பனத்தும்) காண்டற்குரியன வாகாமையின் அஸ்திரமென்றும் ஸ்தூல திருஷ்டியாற் கூறப்பட்டன.

‡ (1) ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு முன்னர் மரக்கிளையி னுனியைக் காட்டிப் பின்னர் அதுவாயிலாக மூன்றாம் பிறையைக்காட்டல் சாகாசந்திர நியாயமாம்.

(2) முன்னர் ஸ்தூலரூபமான வசிஷ்டர் முதலிய நட்சத்திரங்களைக் காட்டிப் பின்னர் அதுவாயிலாகச் சூட்சுமரூபமான அருந்ததி நட்சத்திரத்தைக் காட்டல் ஸ்தூலாருந்ததி நியாயமாம்.

19. அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு
முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லா
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தான்
முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்.

20. ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லா
மோரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோர்த
ஞருடு பணியாய்த் தோன்ற னரனுகித் தறியிற் றேன்ற
னீருடு கானற் றேன்ற னிறந்தலம் வெளியிற் றேன்றல்.

அன்பனே! வேதாந்த சாஸ்திரங்களனைத்தும் அத்தியாரோப யுக்தியினுல் ✻ பந்தமும்,அபவாதயுக்தியினுல் முத்தியு முண்டாகின்றன வென்று கூறுகின்றன. மித்தியாவடிவ ¶ அத்தியா ரோபத்தினுற் பந்தமும் அப

ஆத்ம சாட்சாத்கார வுபாயமாய அதத்வியாவிருத்தி யிலக்கணம், தடத்தவிலக்கணம், சொரூபவிலக்கண மென்னு மூன்றனுள், இது தடத்த விலக்கணமாம்.

(1) தேகாதி யனுத்மவர்க்கங்களை யுக்தியால் இதுவல்ல இதுவல்ல வென்று கழித்து எஞ்சிநின்ற ஆத்மாவை யறிவிப்பது அதத்வியாவிருத்தி யிலக்கணமாம்.

(2) சாகாசந்திரநியாய முதலிய நியாயங்களால் ஜகத்காரண சிவத்தை யறிவிப்பது தடத்த விலக்கணமாம்.

(3) சூரியன் மிகுந்தவுஷ்ணப் பிரகாச வடிவினனென்பது போன்று ஆத்மா (உண்மையாக) சச்சிதாநந்த நித்திய பரிபூரண வடிவமென்பது சொரூப விலக்கணமாம். இவ் விலக்கணங்களின் விரிவை விருத்திப் பிரபாகர முதலியவற்றிற் காண்க.

✻ அன்னிய வனுன்மா வின்கண் ணகமெனும் புந்தி பந்த, மின்னது புருடர்க் கெல்லா மேதமா மஞ்ஞா னத்தாற், றுன்னிய சனன மாதித் துயர்தரு மேதுவாக, மன்னும்.

சதுரனே யவிவே கத்தாற் சர்ப்பமே யிரச்சு வென்னு, மதிநிகர் தமசினுலே மறைந்திடப் பட்டோர்க் கெல்லா. மதுவலாப் பொருளிடத்தி லது வெனும் புந்தி யுண்டா, மதனினு லசத்தின் மாலே யனர்த்தமாம் பந்த மாமே. என்பது விவேகசூடாமணி.

¶ அதிஷ்டானத்தின் விஷம(வேருய) சத்தின் அவபாச(தோற்ற)ம், அல்லது தனது அபாவ அதிகரண (இட) த்தில் அவபாசம் அத்தியாசமாம் (பிராந்தியாம்). பிராந்திஞானம் ஞானுத்தியாசமும், அதன் விஷயம் அர்த்தாத்தியாசமுமாம்.

அதிஷ்டான சேஷம் (அதிஷ்டான மாத்திர மெஞ்சி நிற்றல்) அபவாதமா (தெளிவா) ம்.

விவர்த்த வடிவ காரியத்தின் (கற்பித வரவின்) காரணம் (கயிறு) அதிஷ்டானமாம்; அல்லது எது பிராந்தியுள்ளபோது தோற்றுவதின்றே எதன் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்குகின்றதோ அஃது அதிஷ்டானமாம்.

21. இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யோப்பமா யிரண்டற் றேன்று யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கு
மப்பிர மத்திற் றேன்று மைம்பூத விகார மெல்லாஞ்
செப்புகற் பனையி ஞலே செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

வாதத்தினுல் முத்தியுமுண்டாவனவா யிருத்தலின் இவ்விரண்டனுள் † முன்னர் அத்தியாரோபத்தினைக் கேட்கக்கடவாய். (19)

அத்தியாரோபத்தின் பரியாயநாமமும்
இலக்கணமும் திருஷ்டாந்தமுங் கூறல்.

(1) ஆரோபம், அத்தியாசம், கற்பனை (பிராந்தி) யென்பன அத்தியாரோபத்தின் பரியாய நாமங்களாம். (2) ஒரு வஸ்துவினிடத்து மற்றேருவஸ்துவையுணர்தல் அதனிலக்கணமாம். (3) * (அரவின்மையான) கயிற்றினிடத்து அரவு தோன்றுதலும், (கள்வனின்மையான) தறியினிடத்துக் கள்ளன் தோன்றுதலும், (நீரின்மையான) கானலிடத்து நீர்தோன்றுதலும், (நீல நிறமும் கோப்பரை கவித்தாற் போன்றுள்ள விடமும் இன்மையான) ஆகாயத்தில் நீலநிறமும் கோப்பரை கவித்தாற் போன்றுள்ள விடமும்தோன்றுதலும்(பிறவும்)அதற்குத் ‡ திருஷ்டாந்தமாம்.(20)

பிரபஞ்சவுபாதான காரண மாயை சுத்தசேதன (சிவத்) தில் தானத்தியாசமா யிருத்தற்குத் தானே காரணமா யிருத்தலின் அது காரணுத்தியாசமெனவும், அதனுல் பிரபஞ்சம் சேதனத்தி லத்தியஸ்தமா யிருத்தலின் அது காரியாத்தியாச மெனவும் கூறப்படும். விளக்குத் தனது பிரகாசத்திற்கும் ஏனையவற்றின் பிரகாசத்திற்குந் தானே யேதுவா யிருத்தல்போல மாயை தனது அத்தியாசத்திற்கும் பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசத்திற்கும் தானே ஏதுவாம்.

காரியாத்தியாசம், அர்த்தாத்தியாசம், ஞானத்தியாச மென் றிருவகைத்தாம்.

"ஆதியி லஞ்ஞா னத்தா லாகிய வகங்கா ராதி, யேதமாந் தேக மீறு யெய்திய பந்த மெல்லாம்" என்று விவேக சூடாமணி கூறுவதால் காரணுத்தியாசமும் காரியாத்தியாசமும் நன்குவிளங்கும்.

† பந்தத்திற்கேதுவான அத்தியாரோபத்தின் சொருபந்தெரியாவிடத்து, முத்திக்கேதுவான அபவாதத்தின் சொருபந்தெரியாதாகலின் முன்னரத்தியாரோபங் கூறப்பட்டது. "பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட்டுருவு மேல்வெளியாம்" என்பது வாசிட்டம்.

* கயிற்றின்கண் அரவுதோன்றுதல் அர்த்தாத்தியாசமும், அதன் ஞானம் ஞானத்தியாசமுமாம். இங்ஙனமே ஏனையவற்றையு முணர்க. இவ்வத்தியாசம் அநிர்வசநீயக்கியாதி யெனப்படும்.

‡ வாதிப் பிரதிவாதிக ளிருவரும் அங்கீகரித்த பதார்த்தம் திருஷ்டாந்த (உதாரண) மாம்; அதனுற் பெறப்பட்டது தார்ஷ்டாந்தமாம்; அதுவே சித்தாந்தமாம்.

22. அதுதானேப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்னி
லிதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே.

அதனைத் தாஷ்டாந்தத்தி லமைத்துக் கூறல்.

இப்படிப்போல (கயிறுமுதலியவற்றின்கண் அரவு முதலியவை தோன்றுதல்போன்று) ஒரு நாமமும் ஒருரூபமும் தன்பாலில்லாது சமமாயும், அத்துவிதமாயும், ஞானப்பிரகாசமாயும், பூரணமாயும், எத்தூன்று மொருதன்மைத்தா யிருக்கின்ற (சுருதி சித்தமான) அந்தப் பிரஹ்மத்தினிடத்திற் றோன்ற நின்ற (நாமரூபமான) பஞ்சபூதவடிவ காரியங்களியாவும் இனிக்கூறப்படுங் கற்பனையினா லுண்டாயினவென் றறியக்கடவாய். (21)

※ சிருட்டிக் கிரமம்.

சீ - வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

※ உண்மையாக வுள்ளது பிரஹ்மமே; தேகாதிப் பிரபஞ்சம் எஞ்ஞான்று மின்றென்று கூறும் சுருதி சிருட்டியைக் கூறுவது யாதுபற்றியெனின், சிருட்டியைக் கூறாது பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதத்தைப் பிரஹ்மத்தின்கண் கூறுமிடத்து, பிரஹ்மத்தின்கண் நிஷேதிக்கப்படும் பிரபஞ்சம் வாயுவின்கண் நிஷேதிக்கப்படும் ரூபம்போல் பிரஹ்மத்திலிராது வேறிடத் திருக்கின்றதோவென் னு மையமுண்டாம்; ஐயமின்றிப் பிரஹ்மம் அத்விதீயமென்று கூறுதற் கியையாமற்போதலின் சிருட்டியைக் கூறும் வாக்கியத்தினால் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தினின்று முண்டானதென்னும் ஞானமுள்ளபோது உபாதானத்தி லில்லாது காரியம் மற்றோரிடத் திருக்குமென்னு மையம் நிவிர்த்தியாம். ஆகவே, நேதி நேதி (இதுவல்ல இதுவல்ல) என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பிரஹ்மத்தினிடத்தும் அந்தப் பிரபஞ்சமின்றென்று கூறும்போது பிரபஞ்சம் வான்றாமரை மலடிமகன் முதலியனபோன்று துச்சமெ (அசத்தெ)ன விளங்கும்; அதனால் அகிலப்பிரபஞ்சப் பிராந்தியற்ற அகண்ட சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மமேகமென்பது செவ்விதிற் பெறப்படும். அதுபற்றிச் சிருட்டி கூறப்படுகின்றதென்க. இச்சிருட்டி கிரமசிருட்டி யுகபத்சிருட்டியென விருவகைத்தாம். கிரமசிருட்டி கனிஷ்டாதிகாரியின்பொருட்டும், யுகபத்சிருட்டி மந்திமாதிகாரியின் பொருட்டும் கூறப்படுகின்றன. மேற்கூறப்படுஞ் சிருட்டி கிரமசிருட்டியாம்.

சொப்பனவுலகு மனத்தினிடத்துக் கிரமமின்றி யுண்டாவது போன்று தேகாதிப் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தினிடத்துக் கிரமமின்றி யுண்டாகின்றதென்பது யுகபத் சிருட்டியாம். இது திருஷ்டி சிருஷ்டிவாத மெனப்படும்; அஃதாவது ஞான முண்டாகும்போதே ஞேயமு முண்டாகின்ற தென்பது.

கு - விடை:—(சிருட்டிக்குமுன்னர்) ¶ அனாதியா (உற்பத்தியின்றி) யுள்ள ஜீவகோடிகளனைத்தும் சர்வ சாதாரண வநுபவமான சுழுத்தி

¶ ஜீவர்கள் அநாதியென்று கூறப்பட்டதேனும் இனம்பற்றி, பிரஹ்மம், அவித்தை, அவ்விரண்டன் சம்பந்தம், ஈசன், அவற்றின்பேதம் என்னுமிவையு மநாதி யென்று கொள்க.

ஜீவர்கள் முதலிய வாறும் சொரூபமாக வநாதியென்பதும் பிரபஞ்சம் பிரவாகமாக (நீரோட்டம் போன்று) அநாதி யென்பதும் வேதாந்த சித்தாந்தமாம். இவற்றுள், பிரஹ்மம் பாரமார்த்திக சத்தாகவிருத்தலின், அஃதொழிய வனையவை மித்தையாம்.

(1). பிரஹ்மம் அவித்தைக்கு அதிஷ்டானமாயிருத்தலின் அஃது அவித்தையினின்றும் உண்டாவதில்லை. ஈசுவராதி நான்கும் பிரஹ்மமின்றிச் சித்தியாமையால் பிரஹ்மம் அந்நான்கினின்று முண்டாவதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மம் அநாதியாம்.

(2). பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாயிருத்தலின் அதனினின்றும் அவித்தையுண்டாவதில்லை. ஈசுவராதி நான்கன்சித்தியோ அவித்தையினது சித்தியின் அதீனமாயிருத்தலின் அவற்றினின்றும் அவித்தை யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் அவித்தை அநாதியாம்.

(3-4). ஜீவேசுவரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலிருந்தாவது கேவலம் அவித்தையிலிருந்தாவது பரஸ்பரத்தினின்றாவது சுவசித்தியின் அதீனத்தின் பேதத்தினின்றாவது உண்டாவதில்லை. அவித்தியாசேதனங்களது சம்பந்தத்தின் சித்தியால் ஜீவேசுவரர்களின் சித்தியுளதாகின்றது. அச் சம்பந்தம் தானும் அநாதியாயிருக்கின்றது. அதனினின்றும் அவர்களுண்டாவதில்லை. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களும் அநாதியாவர்.

(5). பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியாகலின் அவற்றின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் அநாதியாம்; அவற்றினின்றும் அஃது உண்டாவதில்லை. ஈசுவரன் முதலிய மூன்றன் சித்தியோ சம்பந்தத்தினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது; ஆதலால் அவற்றினின்றும் அஃது உண்டாவதில்லை. ஆதலால் அவித்யாசேதனங்களின் சம்பந்தமும் அநாதியாம்.

(6). இவ்வைந்துவஸ்துக்களும் தாமே தம்மிலிருந்துண்டாகின்றனவெனக்கொள்ளின் ஆத்மாசிரிய (தன்னைப் பற்றுதலென்னும்) தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இவ்வைந்து வஸ்துக்களும் தாம் தம்மினின்று முண்டாவதில்லை. ஏதனால் இவற்றிற்கு உற்பத்தியில்லையோ, அதனால் அவ்வைந்து வஸ்துக்களுக்கும் பரஸ்பரம் பேதமுண்டு. அதற்கும் உற்பத்தி பொருந்தாது.

இவ்வாற்றால் இவ்வாறு வஸ்துக்களுக்கும் உற்பத்தி யில்லையாகலின் இவை சொரூபமாக அநாதியாம்.

23. உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகுஞ்
சத்துவ குணத்தி னோடு ரசோகுணந் தமோகு ணந்தான்
சுத்தமோ டழுக் கிருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்று
யொத்துள வேனுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

யவத்தையைப் போன்று † அவ்வியக்தத்தி னிடத்து (கரும வாசனைக ளுடன்) லீனமாயிருக்கும். (அப்போது அவர்களது கர்மபரிபாகத்தை யனுசரித்தெழுகின்ற) ‡ காலதத்துவமென்னும் பெயருடைய ஈசுவரனது ¶ சங்கற்பத்தினால் இவ்வவ்வியக்தமானது முன்னிருந்த (முக்குணசாம் யாவஸ்தை வடிவமான) காரணத்தன்மையை விட்டுச் சத்துவ முத லிய மூன்றுகுணமாக வெளிப்பட்டு விளங்கும். (22)

† நாம ரூபங்களாக வெளிப்படாத நிலையில் மாயை அவ்வியக்த மென்று கூறப்படுகின்றது.

‡ ஈசன் சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் படைத்துக் காத் தழிப்பதுபற்றி அவன் காலதத்துவ மென்னும் பெயரால் கூறப்படுகின்றானென்க.

“பிரம்மா முதலியோரின் நிமிஷமுதல் சகலபூதங்களின் சிருட்டி திதி லயங்கட் காதாரமாயிருத்தலால் அகண்டாநந்த அத்வய (பிரஹ்ம) ம் கால சப்தத்தினாற் கூறப்படுகின்றது” என்பது அபரோக்ஷாநுபூதி.

¶ எப்போது ஈசுவரன் ஜீவர்களுக்குக் கர்ம போகங்களைத் தரப் பரா முக மாகின்றாரோ அப்போது பிரளய முண்டாம். அப்பிரளயகாலத்தில் சகல பதார்த்தங்களின் சம்ஸ்காரமும் மாயையிற் றங்குவதோடு, ஜீவர் களி னெஞ்சியுள்ள கர்மமும் சூக்குமமாய் மாயையிற் றங்கும்.

எப்போது அம்மாயையோடு கூடிய ஈசுவரன் ஜீவர்களின் காலகன்ம பரிபாகத்தை யனுசரித் தெதிர்முகமாய் ‘ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட் டுலகைப் படைப்பேனாக’ என்று சங்கற்பிக்கின்றாரோ அப்போது சிருட்டி யுண்டாம். இது

“அந்தத்துள தன்சத்தியை யடைவுற்றுள தாயிச்
செந்துக்கள்செய் கருமந்திகழ் காலம்பரு வஞ்செய்
தெந்தப்பொருள் களுமாக்குவ னெனவேயிறை யுன்னுப்
பந்தப்பட முன்போற்பல வுலகங்கள் படைத்தான்.

காலமுங் கன்மந் தானும் பரிபாக மான வாறே
ஞாலமுண் டாக நல்ல குணத்தினைக் கலந்து நிற்கும்
பாலதொன் றில்லா விந்தச் சத்திமான் படைத்தற் காக
வேலவே யெல்லா மாவோ மென்றுகொண் டிசைந்து பார்த்தான்”

என்று பிரமகீதை கூறுவதால் நன்கு விளங்கும்.

24. ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறுச் சொல்வர்
மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மந்த
வருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றுங்
கருவகங் கார மூன்றுக் காட்டிய குணமா மென்றும்.

அவற்றுள் † சத்துவகுணம் உத்தமமும், வெண்ணிறமும், சுத்தமு மாம். இராசோகுணம் மத்திமமும் செந்நிறமும் அசுத்த (கலக்கமு) மாம். தமோகுணம் அதமமும், கருநிறமும், இருட்டுமாம்.

இம்மூன்று குணமும் மூன்றாகத் தம்முள்ளொத்திருப்பன வாயினும் அவற்றுள் ஒரு குணம் (நெருப்புத்திமுள்போன்று) மேற்பட்டிருக்கும். (சத்துவகுணம்மேற்பட்டிருக்கும்போது இராசோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப் பட்டிருக்குமெனவும், இராசோகுணம் மேற்பட்டிருக்கும்போது சத்துவ குணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டிருக்குமெனவும், தமோகுணம் மேற் பட் டிருக்கும்போது சத்துவகுணமும் இராசோகுணமும் கீழ்ப்பட்டிருக்கு மென வுணர்க). (23)

சிருட்டிக் கிரமங்களுள் இஃதொரு பிரகாரமாம்; மற்றொரு பிரகா ரமு முண்டு.

‡ மற்றொருவகைச் சிருட்டிக்கிரமம்.

---

† சத்துவம் பிரகாச வடிவமும், ரஜசு பிரவிர்த்தி வடிவமும், தமசு மோக வடிவமுமாம். இவை முறையே தைஜஸம், வைகாரிகம், பூதாதி யென்று கூறப்படும். " சத்துவ ஞானமாந் தமமஞ் ஞானமா, மத்திமம் (ரசசு) கலப்பதா மற்றிம் மூன்றையும், புத்தியின் விகாரமே புலப்ப டுத்துமால் " என்பது ஈசுவரகீதை.

‡ மற்றொருவகைச் சிருட்டிக்கிரமம் கூறுவதன் காரணம் வருமாறு:—

" சொப்பனம் கிரமமின்றியு முண்டாகின்றது. அதுபோலப் பிரமமா (பிராந்தியா) கப் பொய்யான ஜகத்தும் விளங்குகின்றது. இதன் கிரமத்தை யறிய இச்சிக்கின்றவன் கானற் சலத்தில் வஸ்திரத்தை நனைக்க இச்சித்தல்கூடும். உபநிஷத்துக்களில் ஜகத் துற்பத்தி யநேகப் பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் சத்ரூபப் பிரஹ்மத்தினின்றும் அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவை கிரமமாக வுண்டாயின வென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. தைத்ரீய வுபநிஷத்தில் ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவியென்னும் ஐந்து பூதங்களும் கிரமமாக வுண்டாயினவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிலவிடத்து எல்லாவற்றையும் பரமேசுவரன் சிருட்டிக்கிறாரென்று கிரமமின்றியு முற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஜகத்துற்பத்தி வேதத்தில் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தற்குத் தாற்பரிய மிதுவாம்:—ஜகத்துப் பொய். அப்பொழுது ஒருபதார்த்தமா யிருக்குமிடத்து அதனுற்பத்தியை யநேகவிதமாக

25. இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயை தோன்
முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகு [ற
மக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை
யெக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன்.

சீ-வினு:—அஃதெங்ஙனம்?

கு - விடை:—ஜீவர்கள் கரும வாசனைகளோடு விலீனமாயிருக்கும் அவ்வியக்தமே (அவர்களது கர்ம பரிபாகத்தை யனுசரித்தெழுகின்ற காலதத்துவ மென்னும் பெயரையுடைய ஈசுவரனது சங்கற்பத்தினுல்) (சமஷ்டி புத்திவடிவ) ‡ மகத்தத்துவமாம்; அஃது அகங்காரதத்துவ மாம்; (கீழ்வருவனவற்றிற்குக்) காரணமான அவ்வகங்காரமானது முற் கூறிய சத்துவாதி முக்குணங்களாம். (24)

சத்துவம் இராசசு * தமசு என்னு மிம் முக்குணங்களிலே ஆகாயம்

வேதங் கூறியிருக்க மாட்டாது. அநேகப்பிரகாரமாகக் கூறியிருக்கின்றமையின், உற்பத்திக் கிரமத்தைக் கூறுவதில் வேதத்திற்கு அபிப்பிராய மின்று; ஆனல் அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பதற்காக ஜகத்தை நிஷேதிக்கப் பொய்யான ஜகத்தை யிவ்விதமாக ஆரோபஞ்செய் திருக்கின்றது. திருஷ்டாந்தம்:—மரயானையொன்று மேலெழும்புவதற்காக விநோதார்த்தமாகச் செய்யப்படுகின்றது. அதன் காதும் வாலுங் கோணுமாயின், அதை ஒழுங்குப்படுத்த ஒருவரும் பிரயத்தனஞ் செய்வதில்லை. அது போல அத்வைத ஞானத்தின்பொருட்டுப் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதற்காகப் பிரபஞ்சம் ஆரோபிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் பிரபஞ்சத்தி னுற்பத்திக் கிரமத்தை யொரேவிதமாகக்கூற வேதம் முயற்சிக்கவில்லை. பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை யொரேவிதமாக வேதங்கூறுமையின், வேதத்தின் அபிப்பிராயம் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதிலாம்; அதனுற்பத்தியி லன்றென் றறிதல்வேண்டும்'' என்பது விசாரசாகரம்.

‡ விதைத்துத் தண்ணீர் வார்க்க அங்குரமு (முளையு) மாகாது பீச (விதை) நியாயமுங் காட்டாது உற்பின்னுவஸ்தையை யடைந்துள்ள பீஜம் போன்று காரணமான அவ்வியக்தமு மாகாது காரியமான வகங்காரமுமாகாது மித்தியா ஞானமுற்ற நிர்விகற்ப சொரூபத்தால் மத்தியாவஸ்தையா யிருப்பது மகத்தத்துவமாம்.

* தமோகுணத்தில் சித்தின் பிரதிபிம்பம் நேரே யின்றுயினும் அதன் காரியமான சூக்கும பூதத்தின் சத்துவாம்ச சமஷ்டியினுற் றோன்றும் அந்தக்கரணத்திலும் அதன் காரியமான ஞானுகார விருத்தியிலும் சித்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாதல்பற்றி உபசாரவழக்கால் தமோகுணத்திலும் சித்தின் பிரதிபிம்பமுண்டென்று கூறப்பட்டது.

போன்று (அசங்கமாய், வியாபகமாய், சூக்குமமாக) இருக்கின்ற சித்தின் (பிரஹ்மத்தின்) பிரதிபிம்ப முண்டாம். இம் முக்குணங்களிலுஞ் சுத்தமான சத்துவகுணமானது மாயையென்று கூறப்படும்.

ஈசுவர வர்ணனம்.

அச் சுத்தமான சத்துவகுணத்திற் றோன்றிய பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பமானது * அந்தரியாமியா (எவ்வத்துவினும் உள்ளீடாய் நிறைந்திருப்பவனு)ம்; (அவ்வந்தரியாமியே தனக்குச் சரீரமான) மாயையிலும் (அதன் பரிணாமமான) ¶ சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களிலும் யானெனதென்னும் அபிமானமுறுதவனுவன்; அவன் (உலகிற்கு) † நிமித்தகாரணனாகிய வீசனும். (25)

---

* காரணசரீர சமட்டி யபிமானி, அஞ்ஞான வுபகித சைதந்நியன், காரணோபாதிகன், மாயாபாசகன், மாயி, மாயாவி, ஜகத்யோனி, ஆநந்தமயன், அட்சரன், அவ்வியக்தன், சபளப் பிரஹ்மம், சகுணப்பிரஹ்மம், பரன், பரமன், மகேசுவரன், பரதேவதை, தற்பத முக்கியார்த்தன், மாயோபாதிகனென்றற் றொடக்கத்தன அந்தரியாமியின் பரியாய நாமங்களாம்.

¶ சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வேசுரத்துவம், சர்வநியந்திருத்துவம், சர்வாந்தரியாமித்துவம், சர்வகர்த்திருத்துவம், சர்வசக்தித்துவ முதலியன ஈசுவரனது முக்கிய குணங்களாம்.

"அவ்வொருவனுகிய ஈச்சுரனுக்கே எக்காலத்திலும் எத்தேசத்திலும் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மை யிருத்தலின் நித்தியத்துவ வியாபகத்துவமும், எக்காரியத்தையும் அறிவதற்குஞ் செய்வதற்குஞ் சமர்த்தனுகையால் சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வசத்திமத்துவமும் (எல்லா வல்லமையுடைமையும்), காலமானது தான் அமூர்த்தமாய் (வடிவமில்லாததாய்) இலைபூ முதலியவற்றை யுண்டாக்குமாறுபோலச் சகல காரியங்களையும் ஆக்குவோனு யிருத்தலின் நிட்களத்துவமும், சர்வாத்துமாக்க ளிதயத்திலும் அந்தரியாமியாகிப் புறம்பே சுருதி ஸ்மிருதிரூபமான ஆணையால் நியாமக(நடத்துவோ)னு யிருத்தலின் சர்வப் பிரேரகத்துவமும், குலாலாதி கர்த்திருத்துவத்தால் அந்நியமான கடபடங்கள் நியமிக்கப்படுதல்போல அந்நிய சரீராதியை நியமித்தலாலும் விசுவமெல்லாம் விசுவேசுரனி னின்றும் நியமமானவையென்று சுருதி யிருத்தலாலும் சர்வாத்துமகத்துவமும்(எல்லாவடிவமாதலும்), தனக்குப் பிதாவும் கர்த்தாவுமின்றி அத்விதீயனு யிருத்தலின் சர்வ சுதந்திரத்துவமும் (தன்வசத்தனுலும்), ஆத்மாக்கள் செய்த கர்மத்தினை யநுசரித்துச் சுகதுக்கங்களைத் தருதலால் இராகத்துவேஷமின்மையும், தன்னுல் சிருஷ்டியான ஆகாயாதி ஜகத்தை வேறுவிதமாகச் சிருஷ்டிசெய்வதற்கு வேறு சமர்த்தரில்லாமையால் சர்வேசுவரத்துவமும் உண்டென்பது நிச்சயம்" என்பது விவேகசிந்தாமணி.

† உலகமாகிய காரியத்திற்கு ஈசனது சரீரபாகம் (மாயை) முதற்

26. ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரங்
கோசமா நந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை
தேசறு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஞ்ஞ னாமே.

27. அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா நந்த கோசஞ்
சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னதிம் மட்டு மோக
முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம்
வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

ஈசனுக்குச் சத்துவகுணவடிவ இம்மாயையே சுழுத்தியவஸ்தை யும், காரணசரீரமும், ஆனந்தமய கோசமுமாம்.

ஜீவவர்ணனம்.

இரஜோகுணமானது † அவித்தையென்று கூறப்படும்.

[அந்தகாரம் (இருள்) ஒன்றயிருந்தும் அஃது அம்ச (கூறு) பேதத் தாற் பலவாய்த் தோன்றுதல் போன்று, அவித்தை ஒன்றுயிருப்பினும் அஃது அம்சபேதத்தாற் பலவாய்த்தோன்றுதலின் அது மலிந சத்துவ மெனப்படும். அந்த] மலினசத்துவமாயுள்ள அவித்தைகடோறும் தோன்றியுள்ள சித்தின் பிரதி பிம்பங்களே ஜீவராசிகளாம். அப்போது (தத்துவஞானத்தினுல் வாச்சியபாகம்) நாசமாகாநின்ற சீவராசிகட் குப் பெயரும் ‡ பிராஞ்ஞ(நன்றயறிபவ) னென்று கூறப்படும். (26)

காரணமும் சேதனபாகம் நிமித்தகாரணமுமாம். (கடத்தின்) உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயங்களின் காரணம் (மண்) முதற்காரணமாம். (கடத்தின்) உற்பத்திமாத்திரத்தின் காரணம் (தண்டசக்கரம்) நிமித்தகாரணமாம். சிலந்திப்பூச்சியினின் றுண்டாகும் நூலுக்கு அதனது உடற்பாகம் முதற் காரணமாயும், உயிர்ப்பாகம் நிமித்தகாரணமாயு மிருத்தலறிக.

"சிலந்தி யுமிழ்ந்து விழுங்குவ தெப்படி தேகத்தே, மலந்தரு கேச வுரோமம தெப்படி மண்ணிற்கே, பலந்தரு மோடதி யெப்படி யப்படி யீச ன்பால், அலர்ந்த தடங்க வெறுங்கன வொக்கும தாயுங்கால்" என்பது பிரமகீதை.

† மயைக்கும் அவித்தைக்கும் பேதங்கூறுவது வேதாந்திகளுள் ஏகதேசிகளது கொள்கையாம்.

‡ காரணசரீர வியட்டி யபிமானி, அவித்தியோபாதிகன், காரியோ பாதிகன் என்றற் றொடக்கத்தன பிராஞ்ஞனது பரியாய நாமங்களாம்.

28. ஏமமா யாவி னேத வீசனு ரருளி னாலே
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.

29. தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற்
காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மண்ணும்
போற்றுமிவ் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராஞ்
சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தநுவுண் டாகும்.

‡ அவித்தையிற் பிரதிபலித்துள்ள சீவராசிகட்கு அதுவே சுழுத்தி யவஸ்தையும், காரண சரீரமும், ஆநந்தமயகோசமுமாம். இருகாறும் அகங்காரத்தின் காரியமான சத்துவகுணவடிவ மாயையாலும், இரசோகுணவடிவ அவித்தையாலுமுண்டான காரணசரீர அத்தியாசங் கூறினோம். இனிக்கூறும் சூட்சுமப்பிரபஞ்ச அத்தியாசக் கிரமத்தையும் நீ கேட்கக்கடவாய். (27)

ஆவரண விட்சேபசத்தி.

பிராந்திவடிவமாயையினால் ஜகசிருட்டிமுதலியவற்றை லீலையாகவுடைய ஈசனது கருணையினால் அவித்தையிற் கருமவாசனைகளோடு பிரதிபலித்திருக்கும் ஜீவர்கட்கெல்லாம் * போகசாதனமான சூட்சுமசரீரங்களுண்டாதற் பொருட்டு (எஞ்சிநின்ற) தமோகுணப்பிரதானமாயையானது ஆவரணம் (மறைப்பு), விட்சேபம் (தோற்றம்) என்றிரண்டு சக்திகளாகப் பிரிந்தது. (28)

சூட்சுமபூத வுற்பத்தி.

அவற்றுள், ¶ விட்சேபசத்தியினின்றும் (சத்ததன்மாத்திரையான

‡ ஆவரணம் (மறைப்பு) சத்துவகுணத்திலிராது இராசோகுணத்திலிருத்தலின், இரசோகுணவடிவ அவித்தியா சம்பந்தமுடைய ஜீவர்கள் அந்தவாவரணத்தால் தமது நிஜவடிவத்தையுணராது தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் பிராந்தியுடையவராயிருக்கின்றனர். அச்சம்பந்தம் நீங்கினால் அஃதுணரப்படும்.

* போகமாவது சுகதுக்கங்கள் புலப்படத் தோன்றுதல்; சாதனம் அதற்கேதுவாதல்.

¶ "விட்சேபசத்தியினின்றும் ஆகாயமும்...உண்டாயின என்றுகூறியது ஸ்தூல திருஷ்டியினாலாம். சர்வாரோபத்திற்கும் அதிஷ்டானம் சேதனமன்றிப் பிறிதொன் றின்றென்பதும், ஓராரோபம் மற்றோ ராரோபத்திற் கதிஷ்டானமாவது யாண்டுமின்றென்பதும் சித்தாந்தமா யிருத்தலின்

30. ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்குங்
கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறுணர் கருவி யாகு
மோதிய பின்னை யைந்து முளம்புத்தி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

ஆகாயமும், ஆகாயத்தினின்றும் (பரிசதன்மாத்திரையான) வாயுவும், வாயுவினின்றும் (ரூபதன்மாத்திரையான) தேயுவும், தேயுவினின்றும் (ரசதன்மாத்திரையான) அப்புவும், அப்புவினின்றும் (கந்ததன்மாத்திரையான) பிருதிவியும் உண்டாயின. † இவ்வைந்தும் சூட்சுமபூதங்கள் (அபஞ்சீகிருத பூதங்கள்) என்னும்பெயரை யுடையனவாம். இவற்றினின்றும் போகசாதனமென்னும் சூட்சுமசரீரங்கள் தோன்றும். (29)

மாயையின் விட்சேப சத்தியோடுகூடிய சேதனத்தினின்று ஆகாயமும், ஆகாயத்தோடுகூடிய சேதனத்தி னின்று வாயுவும், வாயுவோடு கூடிய சேதனத்தி னின்று தேயுவும், தேயுவோடுகூடிய சேதனத்தி னின்று அப்புவும், அப்புவோடுகூடிய சேதனத்தி னின்று பிருதிவியு முண்டாயின வென்று கொள்க.

முற்கூறியுள்ள மகத்தத்துவ முதலியவற்றின் சிருட்டியிலும் இனிக் கூறப்படும் சிருட்டியிலு மிவ்வாறே யூகித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

"மாயையொடு விரவுமந்தச் சிவத்தினின்றும் பழுதைமா சுணமே போல, வாயவபஞ் சீகிருத சூக்குமவா காயமுமற் றதினி ருந்து, வாயுவு மற் றதினழலு மதிற்சலமு மதினிருந்து வயங்கு மண்ணும், பாயவபஞ் சீகிருத மாகவே யம்மாவுற் பத்தி யான" என்பது சூதசங்கிதை.

† பூதபஞ்சகத்தின் குணம், வியாபாரம், தர்மம், அதிதேவதை யென்பன வருமாறு:—

பூத பஞ்சகம்.	குணம்.	வியாபாரம்.	தர்மம்.	அதிதேவதை.
ஆகாயம்	சத்தம்	இடங்கொடுத்தல்	வெளி	சதாசிவன்
வாயு	சத்தம் பரிசம்	உலாவல்	பரிசம்	மகேசன்
தேயு	சத்தம் பரிசம் ரூபம்	பாகமாக்கல்	வெப்பம்	உருத்திரன்
அப்பு	சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம்	பிண்டீகரித்தல் (திரட்டல்)	நெகிழ்ச்சி	விஷ்ணு
பிருதிவி	சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம்	பொறுத்தல்	கடினம்	பிரமன்

31. இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும்
பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற் கருவி யென்றும்
பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகஞ்
சுராசுரர் நரர்வி லங்காய்த் தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

காரணமான தமோகுணப் பிரதான மாயையின் சத்துவாதி குண மூன்றும் காரியமான இச்சூட்சுமபூத முற்றும் (காரணமான மண்ணின் கருமை அதன் காரியமான கடமுற்றும் சம்பந்தித்திருப்பது போன்று) சம்பந்தித் திருக்கும். * சூட்சும பூதங்களின் சத்துவ குணத்தினின்று (சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்நுவை, ஆக்கிராண மென்னும்) † ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும் ‡ (அந்தக்கரணமென்னும்) மனமும் புத்தியு முண்டாயின. இவ்வேழும் சத்துவ குணத்தினின்று முண்டாயினமையின் o ஞானசாதனங்களாம். (30)

* சூட்சும பூதங்களினது சத்துவ குணத்தின் சமஷ்டியி னின்று அந்தக்கரண சதுட்டயமும் வியஷ்டியி னின்று ஞானேந்திரிய பஞ்சகமு முண்டாயின வென்றுகொள்க. சித்தத்தை மனத்திலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலுமடக்கி அந்தக்கரணம் இரண்டெனக் கூறப்பட்டது.

† ஞானேந்திரிய பஞ்சகத்தின் வியாபாரம் அதிதேவதை ஸ்தான மென்பன வருமாறு:—

ஞானேந்திரிய பஞ்சகம்.	வியாபாரம்.	அதிதேவதை.	ஸ்தானம்.
சுரோத்திரம்	கேட்டல்	திக்கு	காது
துவக்கு	பரிசித்தல்	வாயு	உடம்பு [தோல் அல்லது
சட்சு	காண்டல்	சூரியன்	கண்
சிங்நுவை	ருசித்தல்	வருணன்	நா
ஆக்கிராணம்	மோத்தல்	அசுவினிதேவதை	நாசி

‡ அந்தக்கரண சதுட்டயத்தின் வியாபாரம், அதிதேவதை, ஸ்தான மென்பன வருமாறு:—

அந்தக்கரண சதுட்டயம்.	வியாபாரம்.	அதிதேவதை.	ஸ்தானம்.
மனம்	சங்கற்ப விகற்பம்	சந்திரன்	கண்டம்
புத்தி	பதார்த்த நிச்சயம்	பிரமன்	முகம்
சித்தம்	பதார்த்த சிந்தனை	விஷ்ணு	நாபி (கொப்பூழ்)
அகங்காரம்	உடம்பினை யானென் றபிமானித்தல்	உருத்திரன்	சர்வாங்கமும்

o ஞான சாதனம் - அறிகருவி; அஃதாவது ஞானகாரவிருத்தி யுண்டாதற்குச் சாதனமாதலாம்.

ஷை † பூதங்களின் இராசோகுணத்தி னின்று (பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானனெனன்னும்) * பிராணபஞ்சகமும், (வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமென்னும்) ‡ கர்மேந்திரிய பஞ்சகமு முண்டாயின. (அந்தக்கரணத் துவயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கருமேந்திரிய பஞ்சகம், பிராண பஞ்சக மென்னும்) இப்பதினேழு தத்துவங்களும் தேவர், அசுரர், மநுடர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரங்களாய்த் தோன்றிய ஜீவகோடிக ளனைத்திற்கும் சூட்சும சரீரமாம். (31)

---

† சூட்சும பூதங்களினது இராஜோ குணத்தின் சமஷ்டியி னின்று பிராண பஞ்சகமும், வியஷ்டியி னின்று கர்மேந்திரிய பஞ்சகமு முண்டாயின வென்று கொள்க.

* பிராணபஞ்சகத்தின் வியாபாரம், அதிதேவதை, ஸ்தான மென்பன வருமாறு:—

பிராண பஞ்சகம்.	வியாபாரம்.	அதிதேவதை.	ஸ்தானம்.
பிராணன்	உசுவாச நிசுவாசம்	விசிட்டன்	இருதயம்
அபானன்	மல மூத்திரத்தைக் கழித்தல்	விசுவகர்த்தா	குதம்
சமானன்	உண்ட அன்னசாரத்தை யுடல்முற்றும் பகுத்துக் கொடுத்தல்	ஐயன்	நாபி
உதானன்	வாந்திசெய்வித்தல்	அஜன்	கண்டம்
வியானன்	தேகத்தை நிறுத்துவித்தல்	விசுவயோனி	சர்வாங்கமும்.

‡ கர்மேந்திரிய பஞ்சகத்தின் வியாபாரம், அதிதேவதை, ஸ்தான மென்பன வருமாறு:—

கர்மேந்திரிய பஞ்சகம்.	வியாபாரம்.	அதிதேவதை.	ஸ்தானம்.
வாக்கு	வசனித்தல்	அக்கினி	வாய்
பாணி	இடுதல் ஏற்றல்	இந்திரன்	கை
பாதம்	நடத்தல்	வாமனன் (விஷ்ணு) சூரியனுமாம்	கால்
பாயுரு	மலசலாதி விடுதல்	மிருத்யு (யமன்)	குதம்
உபத்தம்	சுகஞ்செய்தல்	பிரஜாபதி (பிரமன்)	குய்யம் (ஆண்குறி, பெண்குறி)

கர்மேந்திரியம் - கிரியாசாதனம் ; அஃதாவது கிரியைக் கேதுவாதலாம்.

32. இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவ னிலங்குதை சதனென் றுவ
னிவ்வுடன் மருவு மீச னிரணிய கர்ப்ப னுவ
னிவ்வு டலிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீர
மிவ்வுடற் கோச மூன்று மிதுகன வவத்தை யாமே.

33. சூக்கும சடமிம் மட்டுஞ் சொல்லினோ மிப்பாற் றூல
மாக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழியக் கேளாய்
தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தநுவும்போ கமுமுண் டாகக்
காக்குமவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றனே.

---

§ இச்சூட்சும சரீரத்திற் பொருந்திய ஜீவனும் ஈசனும் முறையே † தைஜசனென்றும் ‡ இரணியகருப்பனென்றும் சொல்லப்படுவர். பதினேழு தத்துவ வடிவமான இச்சரீரம் ஜீவேசுவரா திருவர்க்கும் இலிங்க தேக மென்னும் பெயரையுடைய சூட்சும சரீரமாம். இது (பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசமென) மூன்று கோசமாம்; சொப்பனவஸ்தையாம். (32)

ஸ்தூலபூத உற்பத்தி.

இதுகாறும் சூட்சுமபூத சூட்சும சரீரங்களி னுத்தியாசங் கூறப்பட்டது. இனி ஸ்தூலதேகமுதலிய பிரபஞ்ச சிருஷ்டியி னுத்தியாசமுங் கூறுதும்; கேட்கக்கடவாய். சூட்சும சரீரத்தோடு கூடிய இந்த ஜீவகோடிகட்கு (அவரவர் துகருமங்கட்குத் தக்கவாறு) ஸ்தூல சரீரங்களும் (அவ்வச் சரீரங்கட்குத் தகுதியான) போகமு முண்டாதற்பொருட்டு யாவரையும் வேற்றுமையின்றி யிரட்சிக்கும் பரமேசுவரன் தமோகுணமுடைய சூட்சும பூதங்களைந்தையும் ¶ பஞ்சீகரணஞ் செய்தனன். (33)

---

§ சூட்சும சரீரத்தின் வியஷ்டியிற் பொருந்திய ஜீவனெனவும் சூட்சும சரீரத்தின் சமஷ்டியிற் பொருந்திய ஈசனெனவுங் கொள்க.

† சூட்சுமசரீரவியட்டியபிமானி, பிராதிபாசிகஜீவன், சொப்பன கற்பிதன் என்றற் றொடக்கத்தன தைஜசனது பரியாய நாமங்களாம். தைஜச னென்பதன்பொருள் சூரியன்முதலிய வொளிப்பொருள்க ளின்றியும் விளங்குகின்றவ னென்பது.

‡ இலிங்கசரீர சமஷ்டியபிமானி, மகாப்பிராணன், சூத்திரான்மா என்றற்றொடக்கத்தன இரணியகருப்பனது பரியாயநாமங்களாம். இரணியகருப்ப னென்பதன்பொருள் ஸ்தூலபூத வுற்பத்திக்குக் காரணமான வுடம்புடையவ னென்பது.

¶ சூட்சும பஞ்சபூதங்கட்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) உண்டாகுங் கலப்புப் பஞ்சீகரண மெனப்படும்; பஞ்சீகரண மடைந்தபூதம் பஞ்சீகிருத பூத மெனப்படும்.

34, ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நந்நான் காக்கி
நந்துதம் பாதி விட்டு நான்கோடு நான்குங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றுந்
தந்தன நான்காந் தூல தநுவண்ட புவன போகம்.

அவன் † ஷை ஆகாசமாதி யைந்து பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் சமமாக இரண்டிரண்டு பாகஞ்செய்து(அஃதாவது பத்தாக்கி) பின் அவற்றின் ஒவ்வொரு பாகத்தை வாளாவைத்து மற்றை ஒவ்வொருபாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாகச்செய்து, வாளாவைத்த பெரியவரைப் பாகங்களில் தத்தம்பாகத்தைவிட்டு மற்றை நான்கு பூதங்களின் அரைப் பாகத்துடன் பாகஞ்செய்த நந்நான்கையு முறையாகக்கூட்ட அதனால் ஸ்தூலபூதங்களுண்டாயின. இதுவே பஞ்சீகரணக் கிரமமாம். இவ்வா

† பஞ்சீகரணக்கிரமம் வருமாறு:—

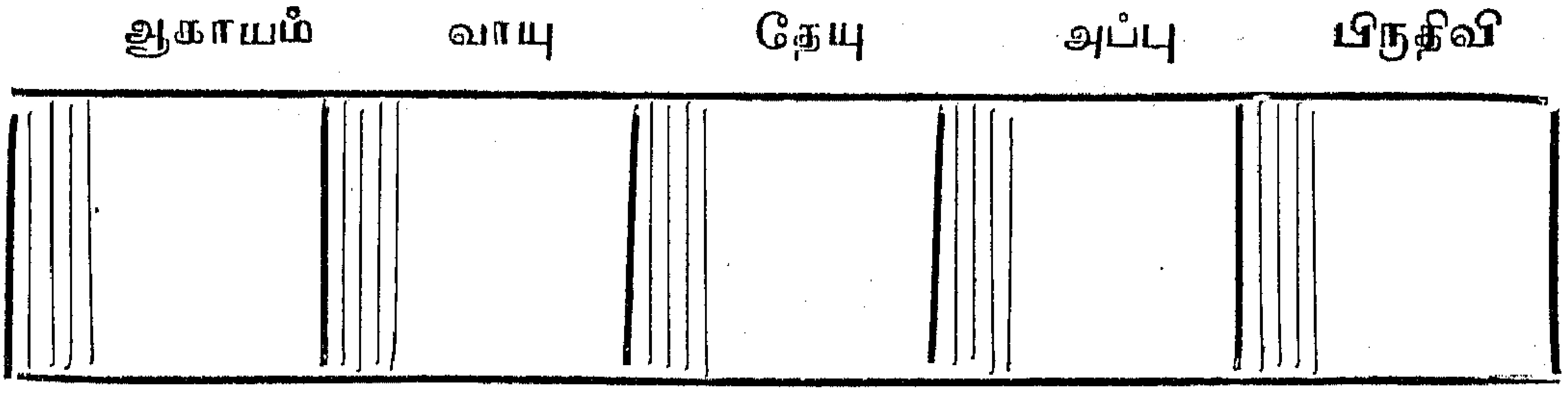

ஆகாயம்	ஆ	வா	தே	அ	பி	ஆகாயம்
வாயு	ஆ	வா	தே	அ	பி	வாயு
தேயு	ஆ	வா	தே	அ	பி	தேயு
அப்பு	ஆ	வா	தே	அ	பி	அப்பு
பிருதிவி	ஆ	வா	தே	அ	பி	பிருதிவி

“தன்மாத் திரைக ளைந்தினையு மோரொன் றிரண்டாய்ப் பகுத்தொன்றை, நந்நா லாக்கித் தன்பாதி யொழிந்த நாலி னுடன்கூட்டி, யின்னே யல்லா தவைநான்கி னியல்பிற் கூட்ட வானாதி, பின்னே தூல பூத மெனப் பிறக்கு மெனவே பெயர்த்துரைத்தான்” என்பது பிரமகீதை.

றுண்டான பஞ்சீகிருத மகா பூதங்களாய விவற்றினின்றும் பரமே சுவரனல் பிரமாண்டமும் * சதுர்த்தசபுவனமும், ஜீவர்களது போகத் திற்குத் தகுதியான உணவாதிகளும், போகத்திற் கிடமான † சராயுஜ, அண்டஜ, சுவேதஜ, உற்பீஜமென்னும் நால்வகைப்பிறப்பாகிய தேவர் மனுடர் பசு பட்சிமுதலிய ஸ்தூலசரீரங்களு ‡ முண்டாக்கப்பட்டன. (34)

---

* பிருதிவிக்குக் கீழுள்ள அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளமென்னு மேழும், பிருதிவிக்கு மேலுள்ள பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர்லோகம், ஜனலோகம், தபலோ கம், சத்தியலோகமென்னு மேழுமாகிய பதினான்குமாம்.

† (1) சாராயுவி (பையி) னின்று முண்டாவது சராயுஜமாம்; அது மனித, பசு முதலிய சரீரமாம்.

(2) அண்டத்தி (முட்டையி) னின்று முண்டாவது அண்டஜமாம்; அது பறவை பாம்பு முதலிய சரீரமாம்.

(3) வியர்வையினின்று முண்டாவது சுவேதஜமாம்; அது பேன் கொ சுகு முதலிய சரீரமாம்.

(4) பூமியைப் பிளந்துகொண்டுண்டாவது உற்பீஜமாம்; அது விருட் சாதி சரீரமாம்.

பெரும் பான்மையாகச் சத்துவப்பிரதான சரீரம் தேவ சரீரமும், ரஜஸ்பிரதான சரீரம் மனித சரீரமும், தமப்பிரதான சரீரம் பசு பட்சி முதலியவற்றின் சரீரமுமாம்.

‡ ஈண்டுக்கூறிய சிருட்டியுள் பரமேசுவரன் மகத்தத்துவமுதல் இரணியகருப்பரது சரீரோற்பத்திவரையிற் சாக்ஷாத் (நேரே) கர்த்தா வாம்; ஏனையவற்றி னுற்பத்தியில் இரணியகருப்பர்வாயிலாகக்கர்த்தாவாம். "இரணிய கருப்பர் மும்மூர்த்திகளினும் வேருனவர்; சிருட்டியினாரம்பத்தி லுண்டான ஜீவர். இதற்கு 'அவன் முதற்சரீரி; அவன் புருஷனென்று சொல்லப்படுகின்ருன்; அவன் பூதங்கட்கா திகர்த்தாவென்று சொல்லப்படு கின்ருன்; அந்தப்பிரம்மா சிருஷ்டிக்கு முன்னாிருந்தார்'. 'சிருட்டிக்குமுன் னர் இரணிய கருப்பரிருந்தார்' என்றற் ரெடக்கத்துச் சுருதிகள் ஆதார மாம்" என்பது வேதாந்தபரிபாஷை.

நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விரோதியாயும், பிரகாசத்தால் நாச மடைவதாயும் மின்னல்முதலியனபோன்று விரைவிற்ருேன்றியழியுந்தன் மையதாயும் பரிசமின்றி (ஆவரண) உருவமுடையதாயுமுள்ள இருள் சம் சார வேதுவான தேகத்தைக் குறித்துக் காரணமாகா திருத்தலின் அது பற்றி அதனுற்பத்தியும், ஆகாயமே பொருள்களி னிருப்பு நோக்கித் திக் கென்று கூறப்படுதலாலும் சர்வ கற்பனைக்கு மேதுவான அவித்தையே

35. தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னாகுந்
தூலமே மருவு மீசன் சொலும்விராட் புருட னாகுந்
தூலமே யன்ன கோசந் துன்னுஞ்சாக் கிரவ வத்தை
தூலகற் பனையீ தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொள்வாய்.

இந்த ¶ ஸ்தூலதேகத்திற் பொருந்திய ஜீவனும் ஈசனும் முறையே † விசுவனென்றும் ‡ விராட்புருட னென்றும் சொல்லப் படுவர். ஸ்தூலதேகமே அன்னமய கோசமாம்; அகக்கரணமும் புறக்கரணமும் சம்பூர்ணமாக வியவகரிக்கும் § சாக்கிராவஸ்தையாம். இதுகாறும் ✻ ஸ்தூலப் பிரபஞ்ச வத்தியாசம் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது. (35)

காலசப்தத்தாற் கூறப்படுதலாலும் அவ்வேது பற்றி அவற்றினுற்பத்தியும் சிருஷ்டிக் கிரமத்திற்கூறாது விடப்பட்டன வென்பதிங் கறியத்தக்கதாம். பொருள்களின் புடைபெயர்ச்சியே முன்பின் நோக்கம்பற்றிக் காலமெனக் கூறப்படுகின்றமையின், காலமென்பதற்குப்பொருள் பொருள்களின் புடைபெயர்ச்சியேயன்றி வேறின்றுமென்று கூறுவாருமுளர்.

¶ ஸ்தூலதேக வியஷ்டியிற் பொருந்திய ஜீவனெனவும் ஸ்தூலதேக சமஷ்டியிற் பொருந்திய ஈசனெனவுங் கொள்க.

† ஸ்தூலசரீர வியட்டியபிமானி, வியாவகாரிக ஜீவன், புத்திப்பிரதிபலித சைதன்னியன், சிதாபாசன், விட்சேபரூபன், க்ஷேத்திரஞ்ஞன், சரீரி, பிரமாத்ரு, கர்த்ரு, போக்திரு, சம்சாரி, விஷயி, பாவாத்மா, விஞ்ஞானமயன், துவம்பதார்த்த முக்கியார்த்தன் என்றற் றொடக்கத்தன விசுவனது பரியாயநாமங்களாம். விசுவனென்பதன் பொருள் தேகேந்திரிய முதலியவற்றில் வியாபித் திருப்பவ னென்பது.

‡ ஸ்தூலசரீர சமஷ்டியபிமானி, வைராஜசன் என்றற்றொடக்கத்தன விராட்புருடனது பரியாயநாமங்களாம். விராட் புருடன் என்பதன் பொருள் சராசரவடிவப் பிரபஞ்சத்தை யங்கமாக வுடையவனென்பது.

§ காரண சரீரம் சுழுத்தியவத்தையும், சூக்குமசரீரம் சொப்பனவத்தையும் ஸ்தூலசரீரம் சாக்கிராவத்தையும் நிகழுதற்கிடமாமெனக்கொள்க.

✻ அவ்வியக்த முதல் தமோகுணப் பிரதான மாயையீறுயுள்ளவை அவ்வியாகிருத மென்றும், அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்கள் அவற்றின் காரியமாகிய சூக்குமசரீரமென்னுமிவை அமூர்த்தமென்றும், பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்கள் அவற்றின் காரியமென்னுமிவை மூர்த்தமென்றுங் கூறப்படும்.

ஈசுவரனது ஸ்தூல சூக்கும காரண சரீரமாகிய விராட்டு, இரணிய கருப்பம், அவ்வியாகிருதம் (மாயை) என்பவற்றுள், அயன் விராட்டிலும், அரி இரணிய கருப்பத்திலும், அரன் அவ்வியாகிருதத்திலும் அந்தர்க்கதமாவர்.

36. சீரிய வீச னுர்க்குஞ் சீவர்க்கு முபாதி யொன்றே
லாரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றக்கால்
காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகுச மட்டி வியட்டியாற் பேத மாமே.

37. மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதஞ்
சரங்கடா வரங்கள் பேதத் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டி யென்பா
ரிரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசர்க்கும் பேத மீதே.

சீ-வி:—சுவாமி! ஈசனுக்கும் ஜீவனுக்கும் (ஸ்தூலசூட்சும சரீரவடிவ) உபாதி யொன்றேயென்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயின் அவர்களின் வேற்றுமையை யறிவ தெங்ஙனம்?

கு-விடை:—ஈசன் ‡ காரணோபாதியையும் ஜீவன் காரியோபாதியையு முடைத்தாயிருத்தலின் இவர்கள் தம்முள் வேற்றுமையுடையவர்களே யாவர். இவ்வேற்றுமை சமஷ்டியினாலும் வியஷ்டியினாலு முண்டாயிற்று. (36)

சீ-வி:—அதனை விளக்கல் வேண்டும்.

---

‡ சூட்சும சரீரமும் ஸ்தூல சரீரமும் ஈசனுக்கும் ஜீவனுக்கு முபாதியா யிருக்கின்றன வென்று மேற்கூறப்பட் டிருக்கின்றமை யறிக. ஒரு வஸ்துவைப் பல வஸ்துபோலக் காட்டற் கேதுவா யிருப்பது உபாதி யெனப்படும். ஆகாயம் ஒன்றாயிருந்தும் அது கடோபாதியால் கடாகாசம் மகாகாசமென வியவகரித்தற் கிடமாயிருத்தலை யுணர்க.

ஈசனுக் குபாதியாயுள்ள மாயை காரணோபாதி யென்றும், ஜீவனுக் குபாதியாயுள்ள (அந்தக்கரணம் அதன் சம்ஸ்காரமென்னு மிவற்றோடு கூடிய) அவித்தை காரியோபாதி யென்றும் கூறுவதுண்டு. இவ்விரண்டனுள் மாயை சமட்டி வடிவமும், அவித்தை வியட்டி வடிவமுமாம்.

சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வகாரணத்துவம், சர்வேந்திரியாமித்துவம், சர்வேசுரத்துவம், சர்வசிருட்டித்துவம், சர்வஸ்திதித்துவம், சர்வசங்காரத்துவ மென்னு மிவ்வேழும் ஈசனுக்குக் காரணோபாதியாமென்றும்,

(1) ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் கர்மேந்திரிய பஞ்சகம் ஸ்தூலதேகம், (2) ஷை இந்திரியங்களின் விஷயங்கள், (3) மனம், (4) புத்தி, (5) சித்தம், (6) அகங்காரம், (7) பிராணாதி பஞ்சகம் என்னு மிவ்வேழும் ஜீவனுக்குக் காரியோபாதியா மென்றும் கூறுவதுண்டு.

38. கற்பனை வந்த வாறு காட்டினேங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானி யாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த் தெளிந்தவா காசம் போல
வற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய்.

த-விடை:—(ஒரு தோப்பினுள்) இஃதோரு விருக்ஷம் இஃதோரு விருக்ஷ மென்றற் போல்வது † வியஷ்டியாம். விருக்ஷ மெல்லாவற்றையு மொருங்குசேர்த்து இஃதோரு தோப்பு என்றற் போல்வது ‡ சமஷ்டியாம். அங்ஙனமே § சராசரவடிவாய்த் தம்முள் வேற்றுமையுடைய உடல்களிற் சீவர்கட்குத் தனித்தனி நான்நானென்றுண்டாகும் அபிமானமே வியஷ்டியாம். அவ்வெல்லா வற்றையு மொருங்கு சேர்த்து அவற்றில் ஈசனுக்குத் தானேனென் றுண்டாகும் அபிமானமே சமஷ்டியாம். இதுவே ¶ ஜீவேசபேதத்திற்குக் காரணமாம். (37)

† இஃதொரு மரம் இஃதொரு மரம் என்றாற் போன்று தனித்தனிப்பொருள் தனித்தனியாக வொவ்வொரு ஞானத்திற்கு விஷயமாவது வியஷ்டி யெனப்படும். வியஷ்டி, தனிமை, ஒருமை யென்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

‡ இஃதொரு தோப்பு என்றாற் போன்று பலபொருள்கள் பொதுமையாக வொருஞானத்திற்கு விஷயமாவது சமஷ்டி யெனப்படும். சமஷ்டி, பொதுமை, பன்மை யென்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

§ சராசரம் - இயங்குதிணை, நிலைத்திணை.

¶ ஈசனுக் குபாதி மாயையா மென்றும் ஜீவனுக் குபாதி யவித்தையாமென்றும் காரணசரீரவத்தியாசங் கூறுமிடத்துப் பிரித்துக்கூறினமையின் ஆண்டு ஈசனுக்கும் ஜீவனுக்கு முபாதியொன்றென்னுமாசங்கை யின்றாம். சூக்குமசரீர வத்தியாசங் கூறுமிடத்து அஃதீசனுக்கும் ஜீவனுக்கு முபாதியாமென்றும், ஸ்தூல சரீர வத்தியாசங் கூறுமிடத்து அஃதீசனுக்கும் ஜீவனுக்கு முபாதியாமென்றும் கூறினமையின் சூக்குமசரீர வுபாதியும் ஸ்தூலசரீர வுபாதியும் ஈசனுக்கும் ஜீவனுக்கு மொன்றாயிருக்குமாயின் அவர்களது வேற்றுமையை யறிவது எங்ஙனமாமென வினாவப்பட்டது. அதற்குவிடை சூக்குமசரீர சமட்டியும் ஸ்தூலசரீர சமட்டியும் ஈசனுக்குக் காரணோபாதியாம்; சூக்குமசரீர வியட்டியும் ஸ்தூலசரீர வியட்டியும் ஜீவனுக்குக் காரியோபாதியாம். அவற்றால் அவர்கட்கு வேற்றுமை யுண்டென்று கூறப்பட்டது. சமட்டி காரணவடிவ மென்றும் வியட்டி காரியவடிவ மென்றும் கருதப்பட்டன. யாண்டும் சீவேசுவரர்கட்குச், சுதந்தரமான வுபாதிபேத மின்மையின் அவர்கட்குச் சுதந்தரமான பேதமின்றாம். இன்றாயினும், அவாந்தரமான வுபாதிக்குப் பேதமிருத்தலின் அவர்கட்கு அவாந்தரமான பேதமுண்டென்க. "காரியகாரண வுபாதியினால் ஜீவேசபேதங் காணப்படுகின்றது" என்பது மகா நாராயணோபநிஷத்.

39. அரவன்று கயிறேன் றற்போ லாளன்று தறியேன் றற்போல்
குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறுநூ லொளியைக் கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்னும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண்.

அத்தியாரோபம் அபவாதமென்னு மிரண்டனுள், இதுகாறும் (காரிய)அத்தியாரோபமுண்டான கிரமங் கூறப்பட்டது. காணப்படுவன யாவும் † சொப்பனபதார்த்தம் போன்று மித்தையா மென்று ஐயந் திரிபின்றி நிச்சயித்தறிந்தவனே ஞானியாவன். ஆதலால், ‡ இலி (மேக நெருங்கிய) வருஷகாலமொழிய (அதனால்) சரற் காலத்திற் றெளிந் துள்ள வாகாயம்போல் சர்வதுக்கநிவிர்த்தியும் பரமாநந்தப் பிராப்தியு மாயமோட்சமடைதற்துரிய அபவாத வழியையுங் கேட்கக்கடவாய். (38)

† சொப்பன பதார்த்தத்திற்கு நித்திரா தோஷத்தோடு கூடிய அவித்தை அல்லது அந்தக்கரணம் உபாதான (முதற்) காரணமும், சாட்சி சேதனம் விவர்த்தமுமாம்.

வானகிக ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளரா நிற்கு
மானசக நனவுதனிற் கனவுபோ லிராகவனே யறிதி யன்றே
யீனமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யெவ்விடத்து மொன்றுமென்று
ஞானபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்யாக நண்ணு மன்றே.

என்பது ஞானவாசிட்டம்.

"தேசகால சாமக்கிரியின்றிச் சொப்பனத்தில் யானை மலை முதலிய பதார்த்தங்க ளுண்டாகின்றன. ஆதலால் அவை மித்தையெனப் படுகின்றன; அங்ஙனமே ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தின் சிருட்டி பிரஹ்மத்தினின்று முண்டாகின்றது. அந்தப்பிரஹ்மத்தில் தேசகாலங்கள் அற்பமுமில்லை. சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவற்றி னுற்பத்திக்குவேண்டிய தேசகாலங்க ளில்லா விடினும் அற்பதேசகாலங்க ளிருக்கின்றன. அங்ஙனமே ஆகாசாதிகளி னுற்பத்தியில் அற்பதேசகாலங்களு மில்லை; எனெனின், தேசகால:மின்றிய பிரஹ்மத்தினின்றும் ஆகாசாதிகளி னுற்பத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ....ஆதலால் ஆகாசாதிகள் சொப்பனம்போல மித்தையாம்" என்பது விசாரசாகரம்.

‡ சோகமுறு சங்கற்ப நாசத்தான் மனமாளிற் றொன்று தொட்ட
மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிர வந்தான்
மாகம்விளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி
யேகமாய் வடிவின்றிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலங்கு நொய்தாய்.

என்பது ஞானவாசிட்டம்.

40. படமுநூ லும்போற் செய்த பணியும்பொன் னும்போற் பார்க்
கடமுமண் ணும்போ லொன்றுங் காரிய கார ணங்க [கிற்
ளுடன்முதற் சுபாவ மீறு வொன்றிலொன் றதித்த வாறே
யடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே.

† அதத்வியாவிருத்திவடிவ அபவாத விலக்கணங் கூறல்.

இது பாம்பன்று கயிறென்று தெளிந்தாற்போலவும் இவ்வுரு கள்ள னன்று கட்டையென்று தெளிந்தாற் போலவும் சற்குரு கூறிய பரமோப தேசத்தாலும் வேதாந்தசாஸ்திர விசாரணையினாலும் ‡ ஆத்மாவானது ஸ்தூல சூட்சும காரண தேகமுமன்று, சதுர்த்தச புவனமு மன்று, பஞ்சீ கிருத அபஞ்சீகிருத பூதங்களுமன்று, (அவற்றின் காரணங்களுமன்று, அவற்றின் அபாவமு மன்று), நிர் விசேஷ சின்மாத்ர வடிவப் பிரஹ் மமே யென்று ஐயந்திரிபின்றித் தெளிவதே அபவாதமாம். (39)

லயக்கிரமவடிவ அபவாத விலக்கணங் கூறல்.

காரியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அதற்குக் காரண (அதிஷ்டான) மாகிய பிரஹ்மத்தையும் (சுருதி யுக்தி யநுபவவாயிலாக) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து அவை ஆடையும் நூலும் போலவும் ஆபரணமும் பொன் னும் போலவும் கடமும் மண்ணும் போலவும் (கற்பிதத்திற் பேதமாய் வாஸ்தவத்தில்) அபேதமாம். ஆதலால் § ஸ்தூல தேகமுதல் அவ் வியக்தமீறாக ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுண்டான படியே முறையாக வொடுக்கி ஆத்மாவிற்கு வேறாகாத பிரஹ்மத்தைத் தவிரப் பிறிதொன் றென்பதில்லையென் றுணர்வது அபவாதமாம். (40)

---

† அதத் வியாவிருத்தி - அஃதல்லாததி னின்றும் நீங்குதல்.

*‡ மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையனு னென்றே
படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும் பந்தமு முளவாகுஞ்
சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசைநரம் பென்புநீ ரல்லே
னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதியோர் மாயைசெற் றுணர்ந் [தோர்.*

என்பது ஞானவாசிட்டம்.

§ ஸ்தூலசரீர முதல் அவ்வியக்தமீறு முள்ளவற்றைப் பிரஹ்மத்தி லொடுக்கிக்காண்டலாவது:—நூலிற்றோன்றிய வாடை நூலை யன்றியும் பொன்னிற்றோன்றிய பணி பொன்னை யன்றியும், மண்ணிற் றோன்றிய கடம் மண்ணை யன்றியு மில்லாமை போன்று, பஞ்சீகிருதபூதத்திற் றோன் றிய ஸ்தூலதேகமுதலியன பஞ்சீகிருத பூதத்தையன்றியும், அபஞ்சீகிருத பூதத்திற்றோன்றிய அந்தப் பஞ்சீகிருதபூதம் அப்பூதத்தையன்றியும், அவ் வபஞ்சீகிருத பூதத்திலேயே தோன்றிய சூக்குமசரீரம் அதனையன்றியும்,

41. தூடண தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யு
மேடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசேத் திகளேன் றீரே
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேடறக் குருவே யென்னக் கிருபையோ டருள்செய் வாரே.

42. தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட
ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்திக பாதி யென்னு
மூனிடை யுயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம்
வானிலங் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும்.

சீ-வி:—பரமகுருவே! தேவரீர் இதுகாறும் தமோகுணப் பிரதான மாயையிற்றோன்றிய ஆவரண விட்சேபமென்னுஞ் சத்திக ளிரண்டனுள், விட்சேபசத்தி செய்யும் விருப்பிற் கிடமான ஆகாயாதிப் பிரபஞ்சவடிவ காரியத்தைக் கூறியருளினீர். இனி ஆவரண சத்திசெய்யும் மோகத்தையும் எனது தீமையகலுமாறு கூறியருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். (41)

கு-விடை:—அன்பனே! ஆவரணசத்தியானது † சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களாலே தனக்கொப்பு முயர்வு மின்றிய பரமேசுவரனையும் தமது

அவ்வபஞ்சீகிருத பூதத்துள்ளும் பிருதிவி அப்புவையன்றியும், அப்பு தேயுவையன்றியும், தேயு வாயுவையன்றியும், வாயு ஆகாயத்தையன்றியும், அவ்வாகாயமும் தமோகுணப்பிரதான மாயையின் விட்சேபசத்தியிற் றோன்றினமையின் அதனையன்றியும், ஆவரணசத்தியும் விட்சேபசத்தியும் தமோகுணப் பிரதான மாயையிற் றோன்றினமையின் அவை யதனையன்றியும், அத்தமோகுணப் பிரதானமாயையும் ஜீவவியவகாரத்திற்கேதுவாகிய அவித்தையும் ஈசுவர வியவகாரத்திற் கேதுவாகிய மாயையும் அகங்காரத்திற் றோன்றினமையின் அவை அகங்காரத்தையன்றியும், அகங்காரம் மகத்தத்துவத்திற் றோன்றினமையின் அதனையன்றியும், அம்மகத்தத்துவம் அவ்வியத்தத்திற் றோன்றினமையின் அதனையன்றியும், அவ் வவ்வியக்தம் கயிற்றின்க ணரவுபோன்று பிரஹ்மத்தின்கண் கற்பனையாயிருத்தலின் அது பிரஹ்மத்தை யன்றியுமில்லை யென்றறிவதாம். "ஒன்றுனசித்தே பிரபஞ்சத்திற் குபாதானகாரணம்; பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறின்று; ஆதலால் இந்தச் சகலப் பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மமே, வேறன்று". என்பது யோகசிகோப நிஷத்.

† "அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை" என்று வேதாந்த சூளாமணி கூறுவதும், "இவ்வீசன், சத்தெனுந் தன்னை மறைப்பிலா மையினாற் தகுகதி தேடிலன்" என்று திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை கூறுவது மிங்கறியத்தக்கனவாம்.

43 பூன்றமாம் பிரமத் துக்கும் புறத்துள விகாரங் கட்கு
மான்றகூ டத்த னுக்கு மகத்துள விகாரங் கட்குந்
தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றுமன் மறைத்து மூடு
மூன்றிய பவவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே.

44. ஆதார மறைந்து போனு லாரோப மெங்கே தோன்று
மாதார மறையா தாகி லாரோப மிலையே யென்று
லாதாரஞ் சமம்வி சேட மாமென விரண்டு கூறு
மாதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாமே.

நிரவடிவினை யுள்ளவாறறிந்த ஞானிகளையு மறையாது, * ஆகாயம், பூமி, திக்கு என்றற்றெடக்கத்தனவற்றை விழிக்கத் தோன்றுவாறு மறைக்கின்ற கார்காலத்திரவினிருள்போல, பிரத்யகாத்மாவில்லை (நாஸ்தி) அஃதிருந்தால் தோன்றுதா (நபாதி) என்று வியவகரிக்கும் ஜீவர்களது ஞான திருஷ்டியானது துருடாதுமாறு அதனைமறைக்கும். அஃதே ஆவரணசத்தி செய்யும் மோகமாம். (42)

சீ-வி:—இதனை விளக்கிக்கூறியருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கு-விடை:—பரிபூரண வடிவப் பிரஹ்மத்திற்கும் புறம்பே இதமாகார விருத்திக்கு (இஃதேனும் வடிவ ஞானத்திற்கு) விஷயமாயுள்ள ஆகாசாதி வடிவப்பிரபஞ்சத்திற்கும், (பிரஹ்மத்தினும் வேறுகாது) ஞான வடிவாயுள்ள கூடஸ்தனுக்கும் அகத்தே அகமாகாரவிருத்திக்கு (நானேனும் வடிவஞானத்திற்கு) விஷயமாயுள்ள அகங்கார முதலிய தத்துவங்கட்கு முள்ள வேறுபாடு ஞானதிருஷ்டிக்குச் சிறிதும் விளங்காதபடி அவ்வேறுபாட்டினை ஆவரணசத்தி மறைக்கின்றது. இங்ஙனம் மறைப்பதால் இது பிறவிப்பிணியை யுண்டாக்குமுபாதியா யிருக்கின்றது. (43)

ஆதார அதிஷ்டான ஆரோபங்களின் றன்மையைக் கூறல்.

சீ - வி:—(மிக்க விருளினுற் கயிறு மறைந்து விடுவதுபோல ஆவரண சத்தியினுல் சர்வத்திற்கும்) ஆதாரமானபிரஹ்மமானது (திருஷ்டிக்குத் தோன்றுது) மறைந்து போமாயின் (கயிற்றரவுபோல) ஆரோப வடிவ உலகம் எவ்வாறு தோன்றும்? (மத்தியான வெயிலிலுள்ள கயிறுபோல) ஆதாரமான பிரஹ்மம் மறைபடாது தோன்றுமாயின் ஆரோப வடிவ வுலகம் (கயிற்றரவு போல) தோன்றமாட்டாது. ஆதலா லிவற்றிற்கு விடையருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

* *அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்*
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயைச் சித்தி ரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்காணு திருக்க மயக்கு மியாரையுமே.
என்பது ஞானவாசிட்டம்.

த - விடை:—அன்பனே ஆதாரமானது சமம் விசேடமென விரு வகைத்தாம். அவற்றுள், † அதிக தேசத்திலும் அதிக காலத்திலுமுள்ள ஆதாரம் சம ஆதாரமாம்; அற்பதேசத்திலும் அற்பகாலத்திலுமுள்ள ஆரோப ஆதாரம் விசேட ஆதாரமாம். (44)

---

† கயிற்றை யறியாமையினு லதனிடத்துப் பாம்புதோன்றியவிடத்து இது பாம்பென் றுணரப்படுகின்றது; கயிற்றை யறிந்த போது இது கயி றென் றுணரப்படுகின்றது. ஈண்டு இது என்பது சம ஆதாரமும், கயி றென்பது விசேட ஆதாரமும், பாம்பென்பது ஆரோபமுமாம்; தோன்றிய பாம்பு கயிற்றின் கண்ணதாகலின், கயிறு பாம்பிற்கு ஆரோப வாதாரமாம். இவ்விசேடாதாரம் அதிஷ்டானமெனப்படும்.

இது எனும் சமவாதாரமும், கயிறெனும் விசேடாதாரமும் ஒன்றே (கயிறே) யா யிருப்பினும், சமவாதாரம் இது பாம்பெனும் மயக்ககாலத் தும் இது கயிறெனும் தெளிவுக் காலத்தும் விளங்குவதுபற்றியும், விசேட வாதாரம் மயக்ககாலத்து விளங்காது தெளிவுக்காலத்து விளங்குவது பற்றி யும் அவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை கற்பித்துக் கூறப்பட்டது.

(1) எது பிராந்தி காலத்தும் பிராந்தியின் நிவிர்த்தி காலத்தும் தோற்றுகின்றதோ அது சம ஆதார (சாமானிய அம்ச)மாம்.

(2) எது பிராந்திகாலத்துத் தோற்றுவதில்லையோ எதன் தோற்றத் தால் பிராந்தி நீங்குகின்றதோ அது விசேட ஆதார (விசேஷஅம்ச அல் லது அதிஷ்டான) மாம்.

(3) எது அஞ்ஞானகாலத்துத் தோற்றுகின்றதோ ஞானகாலத்திற் றோற்றுவதில்லையோ அது ஆரோப (கற்பிதவிசேஷ அம்ச) மாம்.

ஈண்டு இது என்பது சாமானிய அம்சமும், கயிறென்பது யதார்த்த விசேஷ அம்சமும், பாம்பென்பது கற்பித விசேஷ அம்சமுமாம்.

இங்ஙனமே, தன்னை யறியாமையினுல் தன்னிடத்திற் றோன்றிய தேகாதிவடிவப் பிரபஞ்சம் நான் மனிதன், நான் அந்தணன் என்றற் றொடக்கத்தனவாக வுணரப்படுகின்றது; தன்னை யறிந்தபோது நான் சிவம் என்றுணரப்படுகின்றது. ஈண்டு நான் என்பது சம ஆதாரமும், சிவ மென்பது விசேடஆதாரமும், பிரபஞ்சமென்பது ஆரோபமுமாம். சிவம் பிரபஞ்சவத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமா யிருத்தலின் அது விசேட ஆதாரமாம். நான் என்னும் சம ஆதாரமும் சிவ மென்னும் விசேட ஆதார மும் ஒன்றேயாயிருப்பினும், நான் என்பது நான் சீவன் என அஞ்ஞான காலத்தும் நான் சிவமென ஞானகாலத்தும் விளங்குவதுபற்றியும், சிவ மென்பது அஞ்ஞானகாலத்துத் தோன்றாது ஞானகாலத்திற்றோன்றுவது பற்றியும் இவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை கற்பித்துக் கூறப்பட்டது.

45. சகமதி லிதுவேன் சுட்டாஞ் சமானந்தான் மறைந்தி டாது
மிகவிது கயிறு மென்னும் விசேடந்தான் மறைந்து போகு
மகமேனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது
பகர்விசே டமதாஞ் சீவன் பரமேனு மதனை மூடும்.

† மந்தாந்தகாரத்தில் எதிரே கிடப்பதான கயிற்றில் இது பாம்பென்னும் வியவகார நிகழுமிடத்து இதுவென்றுசுட்டப்படுவதான சாமானிய வடிவமறையாது இது கயிறென்னும் விசேடவடிவம் மறைந்துவிடுகின்றது. அதுபோல கற்பித விசேடவடிவ ஜீவன் (நானிருக்கிறே னென்றற்றேடக்கத்து வியவகாரத்தில்)ஆவரணமானது நானென்னும் சாமானிய வடிவ ஆதாரத்தை மறையாது, (நான் சதாநந்த வடிவன், நான் சிதாநந்தவடிவன், நான் நித்தியாநந்த வடிவன், நான் பூரணனந்த வடிவ

† கயிற்றிற்கிரண்டு வடிவமுண்டு: ஒன்று சாமானியவடிவம்; மற்றொன்று விசேடவடிவம். இது கயிறென்புழி இது என்பது சாமாநிய வடிவமும் கயிறென்பது விசேடவடிவமுமாம். இது சர்ப்பமென்று மித்தியா சர்ப்பத்துடன் அபின்னமாய்ப் பிராந்திகாலத்திலும் தோன்றுகின்ற 'இது' என்னும் வடிவம் சமானிய வடிவமாம்; பிராந்திகாலத்தில் எதன் வடிவம் தோற்றாது எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நீங்குகின்றதோ அது இரச்சுவின் விசேடவடிவமாம், அங்ஙனமே ஆத்மாவிற்கும் இரண்டு வடிவமுண்டு: ஒன்று சாமானியவடிவம்;மற்றொன்று விசேடவடிவம். சத்வடிவம் சாமானியவடிவம்; அசங்கத்தன்மை, கூடஸ்தத்தன்மை, நித்திய முத்தத்தன்மை முதலியன விசேடவடிவம். எனெனின், ஸ்தூலசூக்கும சங்காதமிருக்கின்றதென்புழி ஸ்தூலசூக்கும சங்காதத்தின் பிராந்தி சமயத்திலும் மித்தையான சங்காதத்திற்கு வேறாகாது சத்வடிவம் விளங்குகின்றது. ஆதலால், ஆத்மாவின் சத்வடிவம் சாமானிய வடிவமாம். ஸ்தூலசூக்கும சங்காதத்தின் பிராந்தி சமயத்தில் ஆத்மாவின் அசங்க கூடஸ்த நித்திய முக்தவடிவம் தோற்றுவதில்லை; ஆனால், அசங்கமுதலிய வடிவ ஆத்மா தோற்றுவதால் சங்காத (சரீர) ப் பிராந்தி நீங்குகின்றது. ஆதலால், அசங்கத்தன்மை, கூடஸ்தத்தன்மை, நித்திய முக்தத்தன்மை, வியாபகத்தன்மை முதலியன விசேடவடிவங்களாம். எல்லாப் பிராந்திகளிலும் சாமானியவடிவம் ஆதாரமாம்; விசேடவடிவம் அதிஷ்டானமாம். சர்ப்பத்திற்காசிரயமான விரச்சுவின் சாமானிய 'இது' எனும் வடிவம் சர்ப்பத்திற்காதாரமாம்; விசேட இரச்சுவடிவம் அதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் ஆசிரயமான ஆத்மாவின் சாமானிய சத்வடிவம் பிரபஞ்சத்தின் ஆதாரமாம்; அசங்கத்தன்மை முதலிய விசேட வடிவங்கள் அதிஷ்டானமாம். ஆதார அதிஷ்டானங்கட்குச் சிறிது.வேற்றுமை யிங்ஙனம் ஸ்ரீசங்கரபூஜ்ஜிய பகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகளின் சிஷ்ய பரம்பரையினரு ளொருவராகிய சர்வாத்ம முனிவரால் கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

46. கேவல நிலைதோன் ருமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றே
வாவ ரணந்தா னேபா ழனர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய்.

47. தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பவமா னுலு
மாற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல மாகுங் காணீ
யூற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுபகார நிசியா லுண்டோ [தே.
மாற்றமேன் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்லா

னென்னும்) பிரஹ்மமாகிய யதார்த்த † விசேட வடிவ ஆதாரத்தை மறைக்கின்றது. அங்ஙனம் மறைப்பதினுல் ஆவரண சக்தி பிறவிப் பிணிக் கேதுவாயிற்று. (45)

சீ-வி:—பரமாசிரியரே! ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய நிலையை விளங்காவாறு மறைத்துக்கெடுத்தது அன்னமயகோச முதலிய பஞ்சகோசமும், அவற்றினபிமானியான சிதாபாச (ஜீவ) னும் ஆகாயமுதலிய சகத்துமா யுண்டான விட்சேபசத்தியல்லவா? அங்ஙனங் கொடியதாயுள்ள விட்சேபசத்தியை நிந்தியாது ஆவரண சத்தி ஞானதிருஷ்டியைக் குருடாம்வண்ண மறைத்துப் பாழாக்கிற்றென்றும், பிறவிப் பிணியை யுண்டாக்கு முபாதியென்றும் அதனை வெறுத்துக் கூறியகாரணமென்ன? அதனைத் தேவரீர் விளங்க வுணர்த்தும்படி வேண்டுகின்றேன். (46)

ஆவரணசத்தியின் பிரதிகூலத்தன்மையையும்
விட்சேபசத்தியின் அனுகூலத்தன்மையையும் கூறல்.

கு-விடை:—அன்பனே! விட்சேபசத்தியானது பஞ்சகோசமும் சீவனும் சகத்துமாயுண்டாயிருத்தலால் அவிவேகிகட்குத் துன்பத்தைத் தரும் பிறவிக்குக்காரணமாயினும், தமதுபிரயத்தினத்தினுல் முத்தியை

† ஆன்மா நிர்விசேஷ சின்மாத்திர வடிவமாகலின் அது சாமானிய வடிவமும் விசேட வடிவமுமன்றும். அங்ஙனமாயினும் அஃது ஆவரணத்தால் சாமானிய விசேட வடிவமாகத் தோன்றுகின்றதென் றீண் டுகித்தறியத்தக்கதாம்.

மறைமுத றனக்கு நாமரூ பங்கண் மருவுத லில்லையே யெனினுங்
கறையற விளங்கு மாயையி னுலே கற்பிக்கப் பட்டன வாகும்
என்பது சூதசங்கிதை.

48. சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டு
மழுத்திய பவம்போய் முத்தி யடைந்தவ ரொருவ ருண்டோ
முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்குங்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே.

யடைய விரும்பும் விவேகிகட்குக் குருசாஸ்திராதி வடிவமாகச் சாதனமாம். ஆதலால் விட்சேபசத்தி யாவர்க்கும் கேடுதியைத் தருவ தன்றாம். யாவர்க்கும் பிரயத்தநத்தை யுண்டுபண்ணுவதற் கேதுவான பகற்காலம் போல † இராக்காலத்தால் அவர்கட்கு உபகாரமுண் டாகின்றதா ? இல்லையே. இவ்வுவமானத்தால் ஆவரணசத்தி மிகக் கொடிய தென்று விளங்கவில்லையா ? (47)

மேலும், ‡ நித்தியப்பிரளய மென்னும் § சுழுத்தி யவஸ்தையிலும் ¶ மகாப்பிரளயத்திலும் விட்சேப (தோற்றல்) ரூபமான உலகமானது

† இராக்காலம் யாவர்க்கும் நித்திரைக்கேதுவாயிருந்து மிக்க துன் பத்தைத் தருதல்போல ஆவரணசத்தியும் யாவர்க்கும் பிறவிக்கேதுவா யிருந்து மிக்க துன்பத்தைத் தருதலால் (விட்சேபசத்தியினும்) அவ்வா வரண சத்தியே மிகக்கொடி தென்றவாறும்.

‡ க்ஷணத்திற்கு க்ஷணங் காரிய பதார்த்தங்களனைத்தும் தீபச்சுடர் போன்று நாசமாதல் நித்தியப் பிரளயமென்று கூறுதலுமுண்டு.

§ "அதில் (சுழுத்தியில்) சகல காரியங்களும் லயமடைகின்றன. தர்மாதர்மம் பூர்வசம்ஸ்காரமாகிய விவை சுழுத்தி காலத்திற் காரணவடிவ மாக விருக்கின்றன. இங்ஙனங் காரண வடிவமாக விருப்பதால் உறங்கி விழித்தவனுக்குச் சுகதுக்காதிகளின் அனுபவத்திற்குப் பொருந்தாமை யில்லை; ஸ்மரணத்திற்கும் பொருந்தாமையில்லை. சுழுத்தியில் அந்தக்கர ணத்திற்கு நாச மங்கீகரிக்கு மிடத்து அதனது வசமான பிராணாதி கிரியை கட்கும் பொருந்தாமை யில்லை; உண்மையில் சுவாசாதிக ளில்லையாயினும் அவை காணப்படுதல் மற்றவர்களின் பிராந்தியேயாம்; உறங்குபவனது உடல் காணப்படுவது போலும்......அல்லது அந்தக்கரணத்திற்கு ஞான சத்தி கிரியாசத்தியென விரண்டுசத்தியுண்டு. அவற்றுள், ஞானசத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரணத்திற்குச் சுழுத்தியில் நாசமுண்டு; கிரியா சத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரணத்திற்கு நாசமின்று; ஆகவே, பிராணாதிக ளிருப்பதில் விரோதமில்லை" என்பது வேதாந்தபரிபாஷை.

¶ பிரம்மாவின் நூறு வயதிற்குப் பின்னர் அவரோடு ஆகாயாதி சர்வபூதங்களும் நாசமடைதல் மகாப்பிரளயமாம்.

இவ்விருவகைப் பிரளயமேயன்றி வேறு மூன்று பிரளயமுமுண்டு. வருமாறு:—பிரம்மாவி னிராத்திரியாகிய நிமித்தத்தா லுண்டாகும் பூமுத லிய கீழ் மூன்றுலகங்களின் நாசம் நைமித்திகப்பிரளயமாம். பிரம்மாவின் தினத்தி லுண்டாகும் பதினான்கு மநுவந்தரங்களுள் ஒவ்வொன்றன்றுசம் தினப்பிரளயமாம். காரணசகித ஜகத்திற்குத் தத்துவஞானத்தா லுண்டா கும் பாதம் ஆத்தியந்திகப் பிரளயமாம்.

49. சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றுற் சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித் திரைவி லங்கா
னித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே.

நாசமடைகின்றது; அவ்வாறு நாசமடைந்தும், அப்போது தம்மைத் துன்பத்திலழுந்தச்செய்துள்ள பிறப்பினின்றும் நீங்கி முத்தியடைந்தவர் யாவரேனு மொருவருளரா? இல்லையே; ஆதலால் பஞ்சகோசமும் சீவனும் சகத்துமாகித் தோன்றிய விட்சேப சத்தியானது புண்ணிய கர்மபரி பாகவசத்தால் பிறவிக் கஞ்சியவரை (குருசாஸ்திராதி வடிவாகநின்று) † பரம்பரையாகவாவது நேரேயாகவாவது முத்தியடையச் செய்யும். ஆவரண சத்தியோ (அவ்வாறுகாது வித்தில் முளைபோலச் சீவர்களிடத் திருந்து அவர்கள்) முத்தியடையாவாறு செய்தலின், அது மிகவுங் கொடியதாம். (48)

மித்தியாவடிவ விட்சேபசத்தியாலுண்டாகு முத்தி யெவ்வாறு சத்தியமாமென்னும் வினுவிற்கு விடைகூறல்.

சீ-வினு:—கிளிஞ்சலில் வெள்ளிபோலப் பிரஹ்மத்தி னிடத்துத்தோன்றியவிட்சேபசத்தி மித்தையாகவிருத்தலின் அச்சத்தி (குருசாஸ்திராதி) வாயிலாக வருகின்றமுத்தியும் (அச்சத்திபோல) மித்தையாகுமல்லவா? (அங்ஙனமாயின் "அவன் மீண்டும் வருகின்றதில்லை" என்னுஞ் சுருதியால் மோட்சம் நித்தியமென்பதெவ்வாறு பொருந்தும்)?

கு-விடை:—அன்பனே! ‡ மித்தியா வடிவ நித்திரையிற் கண்ட புலி முதலிய விலங்குகளால் நித்திரை தெளிந்தவிடத்து நித்திரையின் பாவ வடிவமான சாக்கிரம் சத்தியமாவதுபோல மித்தையாகிய ¶ விட்சேப சத்திவடிவ குருசாஸ்திராதிகளாலுண்டாகும் முத்தியும் சத்தியமாம். இதி லியாதும் சந்தேகமில்லை யல்லவா? (49)

† பரம்பரை என்றது கர்மோபாசனுதிகளை; நேரே என்றது இட தத்துவ ஞானத்தினை.

‡ மித்தியாவடிவ சொப்பன ஸ்திரீயின் போகத்தால் சத்தியமான வீரியவீழ்ச்சியும், கற்பிதமான சிலா பைரவாதிகளைப் பூசித்தலால் சத்திய மான சம்பத்தும், யதார்த்தமல்லாத கண்ணுடியின் பிரதிபிம்ப முகத்தால் சத்தியமான முகத்தின் அழகு முதலியவற்றை யறிதலுஞ் சித்திப்பது போல மித்தியாவடிவ குருசாஸ்திராதிகளாலும் சத்தியமான முத்தியும் சித்திக்கின்றதென்பதாம்.

¶ குருவினுலும் வேதாந்த வாக்கியத்தினுலு முண்டாகும் நான் பிரஹ்மம் என்னு மந்தக்கரண விருத்தியினுல் காரண சகித(மாயையோடு

50. இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யு
மம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர்
வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே.

சீ - வி:—ஆவரண விட்சேபமென்னு மிரண்டு சத்திக்குங் காரணமான மாயையினீக்க மெதனாலுண்டாம்? அதனைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி வேண்டுகிறேன்.

கு - விடை:— † விஷத்தினை அதற்குப் பிரதி கூலமான விஷத்தாலும் வாள் வடிவ முதலிய இரும்பினை அதற்குப் பிரதிகூலமான அர முதலிய விரும்பினாலும், போர் முகத்தில் பகைவ ரெய்யும் அம்பினை அதற்குப் பிரதிகூலமான அம்பினாலும், ஆடை முதலியவற்றிற் பற்றிய அழுக்கினை அதற்குப் பிரதிகூலமான உவர்மண் முதலிய அழுக்கினாலும்

கூடிய) பிரபஞ்சத்தின் நிவிர்த்தியே மோட்சமாம். அத்தியாச வடிவ வரவின் நிவிர்த்தி அதிஷ்டானவடிவ கயிறாதல் போன்று அத்தியாச வடிவ காரண சகிதப் பிரபஞ்ச நிவிர்த்தியும் அதிஷ்டானவடிவப் பிரஹ்ம மாம்; அதனின் வேறன்றாம். ஆதலால் மித்தியாவடிவ காரண சகிதப்பிர பஞ்ச நிவிர்த்தியே சத்திய வடிவமா யிருத்தலின் முத்தி சத்தியமாமென்க.

பந்தம் மித்தையா யிருத்தலின் அதனை யொழித்தற்கேதுவாய சாதனமு மித்தையாகவே யிருத்தல் வேண்டும். ஒருவனுக்குச் சொப்பன வுலகத்திலுண்டான நோயைக் கெடுப்பதற்குச் சொப்பனவுலக மருந்தே உபயோகமாவதன்றிச் சாக்கிரவுலகமருந் துபயோக மாவதின்றாம். அங்ஙனமே, மித்தையான சம்சாரத்தை யொழிப்பதற் கேதுவாய சாதனமும் மித்தையாக விருத்தல் வேண்டுமே யன்றிச் சத்தியமாக விருத்தல் கூடாதென்க.

† இரும்பா விரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மனத்தான் மனந்திருந்தாங்
திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னா லியற்றுவதாய்
விரும்பா நின்றோர்க் கெளிதான வெய்ய மனத்தி னுபசாந்தி
பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா.

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வ தாகித் தமமொழித்த வவிச்சையி
னாற் சகல மான, வின்னலுறு குற்றமிலா விச்சை யெய்து மெய்கணைகள்
கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற், றன்னுபகை பகையாலே தீது தீதாற் றடை
ப்பதுபோ லவித்தைதனைத் துடைத்தல் வேண்டு, முன்னியுறப் பார்த்தலு
மே யிதன்சு பாவ மொழிந்துபோய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம்.

என்பது வாசிட்டம்.

51. இந்தமா யையினாற் சீவர்க் கேழவத் தைகளுண் டாகு
மந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் முளைத்தல்கா ணாத ஞானஞ்
சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மை யாதல்.

முறையே மருத்துவர், கொல்லர், போர்வீரர், வண்ணார் கெடுப்பது போல ஆத்மானாத்ம விசாரமுடையோர் † அசுத்த மாயையினைச்சுத்த மாயையினாற் கெடுப்பர். பின்பு அச் சுத்தமாயையும் பிணஞ்சுடு தடி போல அசுத்த மாயையோடு கெட்டுப்போம்; இதுதான் மாயையைக் கெடுப்பதற் குரிய வழி. (50)

* சப்தாவஸ்தையின் றன்மை யுரைத்தல்.

சீ - வி:—அசுத்த மாயையினைச் சுத்தமாயையினாற் கெடுப்ப தெப்படி ?

---

† "மனமாயை மாயையிம் மாயை மயக்க, மனமாயை தான்மாயும்" என்று திருமந்திரங் கூறுவதால் மனமே மாயையாமென்பது பெறப்படுதலின் மனத்தை மனத்தாற் கெடுப்பது மாயையை மாயையாற் கெடுக்குமுபாயமாம்.

கெடுக்குமனம் சத்துவகுணத்தால் வைராக்கிய மயமான சாந்த விருத்தியும் கெடப்படுமனம் இரசோகுணத்தால் இராகமயமான குரோத விருத்தியும் தமோகுணத்தால் அஞ்ஞான மயமான மூட விருத்தியுமாம். இது "மனதுசத்துவசொரூபம்" என்னு மிக்கைவல்லிய நவநீதச் செய்யுளாலும் செவ்விதின் விளங்கும்.

பிரயத்தந பூர்வகமாகச் சம்பாதிக்கும் சுத்தமனத்தால் அசுத்தமனம் தடையின்றிக் கெடுமென வீண் டுணர்த்தியவாறும், கெடுக்குமுபாயமாவது சித்தவிருத்தியடங்காது சலித்து ஒருபொருளைப் பற்றுமாயின் பற்றுமுதிர்ந்து நிச்சயிப்பதற்கு முன்னர் விவேகத்தால் அதனை யுடனே யழித்து விடுதலாம்.

இது "எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வவையெல்லா, மந்த வந்த விடத்தழிக்கி னதுவே மாயைக் கழிவாகும்" என்று ஞானவாசிட்டங் கூறுவதால் நன்கு விளங்கும்.

* சப்தாவஸ்தையின் சொரூபத்தை யறிவதால் நான்பிரஹ்மமென்னும் ஞானம் கூடஸ்தனுக் குண்டாகின்றதா? ஆபாச (ஜீவ)னுக் குண்டாகின்றதா? என்னும் வினாவிற்கு அந்தஞானம் ஆபாசனுக்கன்றிக் கூடஸ்தனுக் குண்டாவதில்லை யென்னும் விடைபெறப்படும். இதனது விரிவை விசாரசாகரம் நான்காவது தரங்கத்திற் காண்க.

52. பிரமமாந் தனைம றந்த பேதைமை யேயஞ் ஞானம்
பரனிலை காணே மென்று பகர்தலா வரண மூட
னரனொரு கருத்தாற் சீவ னானென முளைத்த றேற்றங் [னம்
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞா

53. தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போ
யத்துவி தந்தா னுத லபரோட்ச ஞான மாகுங்
கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போதன்
முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா னந்த மாமே.

கு-விடை:—அன்பனே! கூறுதும். இந்தமாயைகளாற் சீவர்கட்குச் சப்தாவஸ்தைக ளுண்டாகின்றன; அவை அஞ்ஞானம், ஆவரணம் (மூடல்), விட்சேபம் (முளைத்தல்), பரோட்ச (காணுத) ஞானம், அபரோக்ஷ (பிரத்தியட்ச) ஞானம், சோகநிவிர்த்தி (தழல்கெடல்), நிரங்குசத்திருப்தி (குளிர்மையாதல்—தடையற்றவாநந்தம்) என்பனவாம். (51)

(1) (சுருதிவிசாரத்திற்குமுன் ஜீவன்) பிரஹ்மவடிவமாகிய தன்னை (கூடஸ்தனை) யானென்று கருதாமலிருந்த பேதைமை (அறியாமை) யே அஞ்ஞானமாம்.

(2) (பின்னொருசமயம் சிதாத்மப்பிரசங்கம் நேர்ந்தவிடத்து † பிரஹ்மமில்லை, அஃதிருந்தால் விளங்கும், இல்லாமையின் அது விளங்கவில்லையென்று கூறுதல் ஆவரணமாம்.

(3) அப்பால் அவன் கருமத்தைச்செய்பவனும் அதன்பயனை அனுபவிப்பவனும் நானேன்னு மோரெண்ணத்தால் (தன்னைக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ முடைய சீவனெனக்கருதி) நான் ஜீவனென வெளிப்படுதல் விட்சேபமாம். இது துக்கம், சோகம், பிராந்தி யென்று கூறப்படும்.

(4) பின்னர் ‡ (சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்மம் என்று பிரஹ்மத்தி னிருப்பைக் கூறும்) குருவினுபதேசத்தினுல் (பிரத்தியக பின்ன பிரஹ்மமாகிய) தன்னையுண்டென் றுணருதல் (பிரஹ்ம மில்லை யென்னும் அசத்துவாபாதக வாவரணத்தைக் கெடுக்கும்) பரோட்ச ஞானமாம். (52)

† பிரஹ்ம மில்லை யென்னும் வியவகாரத்திற்கேது அசத்துவாபாதக (அசத்துத்தன்மையைச் சம்பாதிக்கும்) ஆவரணமாம்; அது விளங்கவில்லையென்னும் வியவகாரத்திற்கேது அபானுபாதக (விளக்கமின்மையைச்சம்பாதிக்கும்) ஆவரணமாம். இவை முறையே நாஸ்தி நபாதி யெனக் கூறப்படும்.

‡ பிரமாத்மாவினது அல்லது ஜீவாத்மாவினது சொரூபத்தை யுணர்த்தும் வாக்கியம் அவாந்தர வாக்கியமெனப்படுதலின், இவ்வாக்கியம் பரமாத்மாவின் சொரூபத்தை யறிவிக்கும் அவாந்தரவாக்கியமாம்.

54. இதுநினைக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட் டாந்தம்
புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி
யுதகதீ ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே ரெண்ணி
யதனோடு தசமன் றானேன் றறியாமன் மயங்கி நின்றான்.

(5) (பிறகு நீயே பிரஹ்மமென்னும் மகாவாக்கியத்தினால்) தத்துவ (பிரஹ்ம) விசாரஞ்செய்து † பிரமாண பிரமேயங்களிலுள்ள சகலசம்சயமும் நிவிர்த்தியாய் அத்வைதப் பிரஹ்மமே தானாதல் (பிரஹ்மம் விளங்கவில்லை யென்னும் அபானுபாதக ஆவரணத்தைக் கெடுக்கும்) ‡ அபரோட்சஞானமாம்.

(6) (பிரஹ்ம சாட்சாத்காரத்திற்குப் பின்னர்) நான் கர்த்திரு போக்திரு என்னும் ஜீவத்துவம் நீங்குவதே § சோகநிவிர்த்தியாம்.

(7) சர்வ துக்கங் களினின்றும் விடுபட்டவனாய்ச் செய்யத்தக்கன வெல்லாம் செய்யப்பட்டன, அடையத்தக்கன வெல்லாம் அடையப் பட்டன வென்னும் சந்தோஷமே ¶ நிரங்குசத் திருப்தியாம். (53)

---

† (1) வேதாந்தங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின்பேதம் கூறப்படுகின் றதா? அல்லது அபேதம் கூறப்படுகின்றதா? என்பது பிரமாணத்திலுள்ள சம்சயமாம். (2) ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல்லது அபே தம் சத்தியமா? என்பது பிரமேயத்திலுள்ள சம்சயமாம். சம்சயம்-சந்தேகம்.

‡ நீயே பிரஹ்மமென்று சற்குரு கூறும் மஹா வாக்கியத்தினால் நான் பிரஹ்மமென்றுண்டாகும் அபரோட்சஞானம்: பிரஹ்மத்தை நானறிய வில்லையென்னு மஞ்ஞானம், பிரஹ்மமில்லை விளங்கவில்லை யென்னு மிருவகை யாவரணம், நான் பிரஹ்மமல்லன் ஆனால் சுபாசுப கர்மங்களைச் செய்பவனும் சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பவனுமாகிய ஜீவனென்னும் விட் சேப மென்னு மிவ்வளவு அவித்தியா சமூகத்தை நாசஞ்செய்வதாமென்க.

§ என்னிடத்துச் ஜன்மமும் மரணமும், சுகதுக்கங்களின் லேச மும் ஒரு சம்சாரதர்மமு மில்லை; ஆனால் நான் ஜனன மரண மின்றிய பிரஹ்மமென் றறிவதே சோக நிவிர்த்தியாம்.

¶ சோகநிவிர்த்தியும் நிரங்குசத்திருப்தியும் அபரோட்ச ஞானத்தின் பலமாம். இவ்வவஸ்தையின் பிரசங்கத்தால் அசுத்தமாயை சுத்தமாயை யாற் கெடுமென்பது செவ்விதின் விளங்கும். ஈண்டுக்கூறிய சப்தாவஸ் தையுள், அஞ்ஞான ஆவரண விட்சேபமென்னு மூன்றும் பந்தகாரணமும், பரோட்சஞானம் அபரோட்சஞானமென்னு மிரண்டும் அவற்றினிவிர்த்தி சாதனமும், சோகநிவிர்த்தி நிரங்குசத்திருப்தி யென்னுமிரண்டு மோட்ச வடிவுமாம்.

55. அறியாத மயலஞ் ஞான மவனிலை காணே மென்றல்
பிறியாவா வரண மாகும் பீழைகொண் டழல்விட் சேப
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்ற னென்ற சொல்லைக்
குறியாக வெண்ணி நெஞ்சிற் கொள்வது பரோட்ச ஞானம்.

சீ - வி:—ஐயனே? சுயம்பிரகாச சித்ருப ஆன்மாவிற்கு நித்திய அபரோட்சத்துவ மிருத்தலின், அதற்கு அஞ்ஞானதி சப்தாவஸ்தைக ளுண்டா மென்ப தெவ்வாறு? அதனை யொரு திருஷ்டாந்த வாயிலாகக் கூறுமாறு பிரார்த்திக் கின்றேன்.

கு - விடை † பத்துப் புருஷர்க ளொருங்கு சேர்ந்து விநோத மாக யாத்திரை செய்யும்போது வழியிலுள்ள தோர் பிரவாகமுடைய நதியை நீந்திக் கடந்து அதன் கரைமே லேறினவுடன் அவர்களுள் தலைமையாயுள்ளவன் ஏனைய ஒன்பது புருடர்களையும் முறையே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என்றெண்ணி அவ்வொன்பதின்மரோடு தான் பத்தாமவ னென் றெண்ணி யறியாது பிரமித்து நின்றான். (54)

(1) அவ்வாறு பிரமித்து நின்றவன் அவ்வொன்பதின்மரை யெண் ணிய தன்னைத் தசமனென் றறியாத மயக்கமே அஞ்ஞானமாம்.

(2) அதனால் தசமன் (தான்) இல்லை; இல்லாமையாற் காணே மென்று கூறுதல் இருவகை யாவரணமாம்.

(3) பின்பு தசமன் நதியில்மூழ்கி யிறந்தானென்று துக்கங்கொண் டழுதல் விட்சேபமாம்.

† பத்துப் புருஷர்க ளென்பதற்குத் தாஷ்டாந்தம், ஆபாசனும் புரி யட்டகமும் ஆத்மாவுமாம். புரியட்டகமாவன:—

(1) ஆகாசாதி பூதபஞ்சகம், (2) சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்ச கம், (3) வாக்காதி கர்மேந்திரிய பஞ்சகம், (4) பிராணாதி வாயுபஞ்சகம், (5) மனாதி யந்தக்கரண சதுஷ்டயம், (6) அவித்தை, (7) காமம், (8) கர் மம் என்பனவாம்.

சிரவண மாதி யைந்துஞ் செறிந்தவாக் காதி யைந்தும்
வருபிரா ணாதி யைந்து மருவும்வா னாதி யைந்து
மிருதய மாதி நான்கு மெய்திய வவித்தை காமம்
பரவுகன் மம்மிவ் வெட்டும் பகர்புரி யட்ட கங்காண்.

என்பது விவேகசூடாமணி.

இப் புரியட்டகமுடைய வாபாசன் சம்சாரமென்னுங் கானற் சல வாற்றிற் பிரவேசித்து, அதனது மனிததேகமாகிய கரையிலேறி ஞான விருப்ப காலத்தில் நானாரென்று விசாரித்துத் தனது நிஜவடிவ

56. புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தம்மை
யெண்ணுநீ தசம ளுவை யென்னவே தன்னைக் காணல்
கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் கரைதல்போ வதுநோய் போத
நிண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே.

(4) அப்பால் கல்வி யறிவொழுக்க முடையனாய் அந்நதியின் கரைப் பக்கமாய்ப் பிரயாணஞ்செய்யு மொருவன் அவ்வழுகையைக் கேட்டு, அழுமிடத்திற் சென்று தசமன் நதியில் மூழ்கி யிறக்கவில்லை; அவனிவ் விடத் திருக்கிற னென்றுகூற, கூறிய அவ்வாக்கியத்தைத் தசமன்நிச்சய மாகக் கொள்வது † பரோட்ச ஞானமாம். (55)

(5) பிறகு தசமன் அந்தப் பிரயாணியை நோக்கி, ஐயரே! தசமன் எங்கிருக்கின்றான்; அவனைத் தேவரீர் தயவுசெய்து காட்டல்வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க, அவன் தசமனை நோக்கி ஒன்பதின்மரை யெண் ணிய நீயே தசமனுவை யென்று கூற, அதனால் அவன் தன்னைத் தசம னுகக் காண்டலே ‡ அபரோட்சஞானமாம்.

(6) அதன்பிறகு தசமன் நதியில் மூழ்கி யிறந்தானென்று வருத்தங் கொண்டழுகை நீங்குவதே சோகநிவிர்த்தியாம்.

(7) அதனால் சம்சயம் நீங்கி ஆநந்த முண்டாதலே நிரங்குசத்திருப்தி யாம். (56)

(இத்திருஷ்டாந்தத்தால் ஆன்மாவிற்கும் அஞ்ஞாஞதி சப்தாவஸ்தை பொருந்துமென்பது நன்குவிளங்கும்).

ஆன்மாவின் வேருகிய ஒன்பது தத்துவங்களையு மறிந்து அவற்றை யறி யும் தனது நிஜவடிவை யறியாமையே அஞ்ஞானமும், அதனுல் ஆத்மா வில்லை இருந்தாற் காணப்படாதா வென்னும் இருவகை யாவரணமும், அதனுல் அர்த்தாத்தியாச ஞானத்தியாச வடிவ விட்சேபமும், அதன் பின்னர்ப் பிரஹ்ம மிருக்கின்றது என்று சற்குரு கூறும அவாந்தர வாக்கி யத்தைக் கேட்டலால் 'பிரஹ்ம மிருக்கின்றது' என்னும் பரோட்சஞான மும், அப்பால் பிரஹ்மம் யார் என்னும் வினுவிற்கு நீயே பிரஹ்மமென்று குருகூறும் விடையாகிய மகாவாக்கியத்தினுல் நான் பிரஹ்மமென்னும் அபரோட்ச ஞானமும், அதனுல் அஞ்ஞானத்தினுலாகிய ஆவரணத்தோடு கூடிய இருவகை யத்தியாச வடிவ விட்சேப நாசமும், அதனுல் தடை யற்ற வாநந்தமும் ஆபாசனுக் கன்றிக் கூடஸ்தனுக் குண்டாகாமை யறிதற் பாற்றும்.

† கடமிருக் கின்றது, படமிருக்கின்றது என்றுற் போல்வதா லுண் டாகும் ஞானம் பரோட்ச ஞானமாம்.

‡ இது கடம் இது படம் என்றுற் போல்வதா லுண்டாகும் ஞா னம் அபரோட்ச ஞானமாம்.

57. தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் சற்குரு மூர்த்தி யேயென்
னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டு மென்றான்
சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்தந் தொம்பதந் தற்ப தங்கட்
கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய்.

மகாவாக்கிய விசாரம்.

சீ - வினா:—சற்குரு மூர்த்தியே! தசமன் தன்னை அபரோட்ச மாகக் கண்டு † சோக மோகங்கள் நீங்கி யாநந்த மடைந்தாற் போன்று அடியேனும் எனது நிசவடிவத்தை யபரோட்ச மாகக் கண்டு சோகமோகங்கள் நீங்கி ஆநந்த மடையும்படி கருணை புரிதல்வேண்டும்.

கு-விடை:—அன்பனே! (சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்தின் ஆறவது பிரபாடகத்திலுள்ள தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியமானது) துவம்பத தத்பதங்களின் ‡ இலட்சியார்த்தங்கட்கு (அது நீயாயிருக்கின்றாய் என்னும்) அசிபதப்பொருளான ஐக்கியத்தை விட்டுவிடாத லட்சணையினால் போதிக்கின்றது. அஃதவ்வாறு போதிக்குந்தத்வார்த்தத்தைக் கூறுகின்றனம்; அதனைக் கவனமாய்க் கேட்கக்கடவாய். (57)

---

† சோகம் - இஷ்டவஸ்து பிரிந்தகாலத்து அது மீண்டுங் கிடைத்தற் குரியதாகாமையை யுணர்தல்; மோகம் - விபரீதபுத்தி.

‡ சத்தத்திற் (பதத்திற்)கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் சத்தத்தின் விருத்தி யெனப்படும். அஃது இருவகைத்தாம். அவற்றுள்: ஒன்றுசக்தி விருத்தி, மற்றொன்று லட்சணாவிருத்தி. சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாட்சாத் (நேர்)சம்பந்தம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தியாம். சக்திவிருத்தியினா லறியப்பட்ட அர்த்தத்தின் வாயிலாகச் சத்தத்திற்கு அருத்தத்தோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்தம் சத்தத்தின் லட்சணா விருத்தியாம்.

அவற்றுள், சக்திவிருத்தியினால் அறியப்படு மர்த்தம் சத்தத்தின் வாச்சியார்த்தமாம். இதுவே சக்கியார்த்த மென்றும், முக்கியார்த்த மென்றும், போத்தியார்த்த மென்றும், விதேயார்த்த மென்றும் கூறப்படும்.

இலக்ஷணா விருத்தியினா லறியப்படுமர்த்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷியார்த்தமாம். அந்த லக்ஷணாவிருத்தி ஜகத் (விட்டது), அஜகத் (விடாதது), பாகத்தியாகம் (விட்டுவிடாதது) என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இவற்றிற் குதாரணம் கங்கையி லிடைச்சேரி, சிகப்போடுகின்றது, அவனே இவன் என்பனவாம்.

58. விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும்
பாரின், மண்ணொன்று கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண்
ணென்று, மெண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம்
பிரம மீச, னண்ணுங்கூ டத்தன் சீவ னென்குசை தங்ய மாமே.

59. பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சியம் லட்சி யந்தான் மலமிலாப் பிரம மான்மா
காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தோன்றுங் கடைந்தே டுக்கு
மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிந்துநீ பிறிந்து கொள்ளே.

சீ-வி:—*கவனமாய்க் கேட்கின்றேன் ; தேவரீர் கூறியரு ளல் வேண்டும்.*

கு-விடை:— † ஆகாச மொன்றயிருந்தும் அஃது உபாதியினால் மகாகாசம், மேகாகாசம், கடாகாசம், சலாகாசமென நால்வகைத்தாக வியவகரிக்கப்படுதல் போல, சேதனம் ஒன்றயிருந்தும் அஃதுபாதியினால் பிரஹ்மம், ஈசுவரன், கூடஸ்தன், ஜீவன் என நால்வகைத்தாக வியவகரிக்கப் படுகின்றது. (58)

---

† (1) *பிரமாண்டத்தி னுட்புறமெங்கும் ஏகரசமாய் வியாபகமாயுள்ள ஆகாசம் மகாகாசமெனப்படும்; அதுபோல, பிரமாண்டத்தி னுட்புறமெங்கும் ஏகரசமாய் வியாபகமாயுள்ள சேதனம் பிரஹ்மாம்.*

(2) *மேகத்திற் கவகாச (இட)ங் கொடுக்கின்ற ஆகாசமும், மேக ஜலப் பிரதிபிம்பாகாசமும் மேகாகாச மெனப்படும்; அது போல, மாயையின் அதிஷ்டான சேதனமும், அதன்கணுள்ள சேதனத்தின் சாயையு (பிரதிபிம்பமு)ம் ஈசுவரனும்.*

(3) *நீரினால் நிறைந்துள்ள கடத்திற்கு எவ்வளவு ஆகாசம் அவகாசங்கொடுக்கின்றதோ அவ்வளவு ஆகாசம் கடாகாசமெனப்படும்; அது போல, புத்தி அல்லது வியஷ்டி அஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானமாயுள்ள சேதனம் கூடஸ்தனும்.*

(4) *நீரினால் நிறைந்துள்ள கடத்தில் மேக நட்சத்திரங்களுடன் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஆகாசமும் கடாகாசத்தின் பிரதிபிம்பமும் ஜலாகாசமெனப்படும்; அதுபோல, புத்தி அல்லது அவித்தையிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள சேதனமும் அதன் அதிஷ்டான சேதனமு (கூடஸ்தனு)ம் சீவனும்.*

"சீவனே யீசன்கூ டத்தன் பிரமமென்னச் சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறும்வெண் மீன்வான், தூவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ் சொல்கடாவிச்சின்ன காசமொடு மாவான், மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்" என்பது வேதாந்த சூளாமணி.

60. பிறிவதேப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடனு னென்னு
மறிவினைக் கோல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றே
வெறியதோர் துருத்தி மூக்கின் விடுவது போலுன் மூக்கா
லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம்.

சீ-வி:—இந்நான்கு சேதனங்களுள், வாச்சியார்த்தசேதன மெவை? இலட்சியார்த்தசேதன மெவை?

கு-விடை:—(தத்துவமசிமகாவாக்கியத்தின்) † தத்பதவாச்சியார்த்தமும் இலட்சியார்த்தமும் முறையே ஈசுவரனும் பிரஹ்மமுமாம்; துவம்பத வாச்சியார்த்தமும் இலட்சியார்த்தமும் முறையே ஜீவனும் கூடஸ்தனுமாம்.

அவ்வாறிருப்பினும் அவை காய்ச்சப்பட்ட பாலில் வெண்ணெய் கலந்தோன்றியிருப்பது போல அவிவேகத்தாற் கலந்தோன்றாக விளங்குகின்றன. ‡ ஆதலால் பாலினின்றும் மத்தினால் கடைந்து பிரித்தெடுக்கும் வெண்ணெயினைப்போல விவேகத்தால் இலட்சியார்த்தமானவுனையறிந்து வாச்சியார்த்தத்திலின்றும் பிரிந்திருக்கக்கடவாய். (59)

சீ-வி:—ஐயனே! யான் அவ்வாறு பிரிந்திருக்கும் வழி விளங்கவில்லை. அதனைத் தெரிவிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஆத்மா ¶ பஞ்சகோசங்களுள் ஒன்றன்றெனல்.

---

† (1) தத்பத வாச்சியார்த்தம் மாயையோடுகூடிய பிரஹ்ம வடிவவீசுவரனும்; (2) தத்பத லட்சியார்த்தம் மாயையின்றிய அவாச்சியமான சுத்தப் பிரஹ்மமாம்; (3) துவம்பத வாச்சியார்த்தம் சிதாபாச சகித புத்தி அல்லது அவித்தையோடுகூடிய கூடஸ்த சேதனவடிவ ஜீவனும்; (4) துவம்பத லட்சியார்த்தம் சிதாபாச சகித புத்தி அல்லது அவித்தைவடிவ வுபாதியின்றிய அவாச்சியமான கேவல கூடஸ்த சேதனமாம்.

‡ "பிறிந்திடக் கடைந்த வெண்ணெய் பின்புமோ ரதனைக் கூடிற்
செறிந்திடா வாறு போலத் தேகமுந் தேகி தானும்
பிறிந்திடப் பார்த்த பின்பு பெயர்த்ததி னிற்பி னுங்கேள்
செறிந்திடா வாறு செய்யுந் தேசிகன் றேசி கன்றான்". என்பது மெய்ம்மொழி.

¶ (1) அன்ன ரசத்தினூற் றோன்றிப் பின்னர் அதனாலே விருத்தியடைந்து அப்பால் அன்னவடிவப் பிருதிவியி லொடுங்கும் ஸ்தூலசரீரம் அன்னமயகோசமாம். (2) (சூட்சுமதேகத்தில்) பிராணாதி வாயுக்களும் கன்மேந்திரியங்களும் கூடியது பிராணமயகோசமாம்; (3) மனமும் ஞானேந்திரியங்களுங் கூடியது மனோமயகோசமாம்; (4) புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களுங் கூடியது விஞ்ஞானமய கோசமாம். (5) (சுழுத்தியில்)

கு-விடை:— † அன்னமயகோசமான இத்தூலசரீரம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களின் காரியமாயிருத்தலினாலும் சிலகாலத்திற்குள்பிண வடிவமாய்ப்போதல் நிச்சயமாயிருத்தலினாலும் இதனை ஆத்மாவென்று கருதும் பிராந்தியை விடக்கடவாய்.

சீ-வினா:—தேசிக மூர்த்தியே ! அங்ஙனமாயின், பிராணனை (பிராணமயகோசத்தை) ஆத்மாவென்று கொள்ளக்கூடாதோ ?

கு-விடை:— ‡ பிராணன் அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களின் இராசோ குண காரியமா யிருத்தலினாலும் தோற்றுநத்தி தனது மூக்கால் காற்றை விடுவதுபோல உனது மூக்கால் விடப்படுவதாயிருத்தலினாலும் அதுவும் நீயல்ல. (60)

காரணசரீரவடிவினதான அவித்தையிலுள்ள மலினசத்துவமான பிரியம், மோதம், பிரமோதமென்னுந் திரிவித விர்த்தியுங் கூடியது ஆநந்தமய கோசமாம். கோசம்-உறை. பிரியமான ஒன்றைக் காண்டல், அடைதல், அனுபவித்த லென்பவற்றாலுண்டாகும் சுகம் முறையே, பிரியம், மோதம், பிரமோதமாம். சுழுத்தியில் சாட்சியாகாரமாகவும், சுகாகாரமாகவும், அவஸ்தாஞ்ஞானாகாரமாகவு மூன்றவித்தியா விருத்தி யுளவென்று முணர்க.

அன்னமய கோசத்துள் பிராணமய கோசமும், அதற்குள் மனோமய கோசமும், அதற்குள் விஞ்ஞானமயகோசமும், அதற்குள் ஆநந்தமயகோசமு முளவாமென்றுணர்க.

† விவாதத்திற்கு விஷயமாகிய அன்னமயகோசம் (ஸ்தூலசரீரம்) ஆத்மாவன்று; பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூத காரியமா யிருத்தலின்; கடம் போல என்பது அனுமானம். எதன்கணையமுண்டாகின்றதோ அது விவாதத்திற்கு விஷயமெனப்படும். தேகாகாரமாகப் பரிணமித்த பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களே ஆத்மாவெனச் சார்வாகர் இலௌகிகர் முதலியோர் கூறுதலின், அன்னமயகோசம் விவாதத்திற்கு விஷயமாம்.

“ அன்னமே செய்த தூல வாக்கையே யன்ன கோச
மன்னமுண் டாலஃ துய்யு மஃதிலா தேலி றக்குந்
துன்னிய மேதை யத்தி தோன்முதற் கூட்ட மான
வன்னது நித்த சுத்த மாகிய வான்மா வாகா” என்பது விவேக சூடாமணி.

‡ விவாதத்திற்கு விஷயமாகிய பிராணமயகோசம் ஆத்மாவன்று; ஜடமாயிருத்தலின்; கடம்போல என்பது அனுமானம். ஹிரண்யகர்ப்ப வுபாசகர் பிராணனை ஆன்மா என்பர்.

“ ஐந்துகன் மேந்தி யத்தோ டமைபிரா ணன்க லந்து
மைந்தமுன் சொல்பி ராண மயமெனுங் கோச மாகு
மிந்தக்கோ சத்தி னுன்முன் னிசைத்தகோ சந்நி றைந்து
வந்ததன் செய்கை யெல்லாம் வலியுறச் செய்யா நிற்கும்.”

61. கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மவையான் மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம்
வரமறு துயிலா னந்த மயனையு நானென் றோதே
விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே.

சீ-வினா:—அவ்வாறாயின், மனத்தினை (மனோமயகோசத்தை) ஆத்மாவென் றுரைக்கக்கூடாதோ?

கு-விடை:— † மனம் அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுண காரியமாயிருத்தலினாலும், கிரியாசத்தியுடைய காரணவடிவாயிருத்தலினாலும் அதனையும் ஆத்மாவென்று கருதாதே.

சீ-வினா:—அப்படியாயின், புத்தியை (விஞ்ஞானமயகோசத்தை) ஆத்மாவென்று சொல்லக்கூடாதோ?

கு-விடை:— ‡ புத்தி மனம் போல அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணகாரியமாயிருத்தலினாலும், ஞானசத்தியுடைய கருத்தாவடிவமா யிருத்தலினாலும் அதனையும் ஆத்மாவென்று கொள்ளாதே.

"உன்னிய வாயு வைப்போ லுள்ளிலும் வெளியி லும்போ
யின்னதின் விகார மாகி யெங்குமே விட்டா நிட்ட
மன்னியந் தனதி தென்ன வணுவுமே யறியா தத்தாற்
பின்னரும் பரவ சத்தாற் பேசுமீ தான்மா வாகா." என்பது விவேகசூடாமணி.

† மனோமயகோசம் ஆத்மாவன்று; முன்னவத்தையைவிட்டு வேறவத்தையைக் கிரகிக்கும் விகாரத்தையுடையதா யிருத்தலின்; ஸ்தூலதேகம் போல என்பது அனுமானம்.

தேகத்தில் யானெனுந் தன்மையையும் வீடு முதலியவற்றில் எனதெனுந் தன்மையையுஞ் செய்துகொண்டு இந்திரிய வாயிலாக வெளியிற் செல்லுங் கரணவடிவமா யிருப்பது மனமாம். நாரத பாஞ்சராத்திரத்தை யனுசரித்தவர்கள் மனோமயகோசத்தை ஆன்மா என்பர்.

"பரவியே யொடுங்க லாலும் பரிணாமி யாத லாலும்
விரிதுயர் வடிவ தாலும் விடயமாந் தன்மை யாலு
முரைமனோ மயகோ சந்தா னுணர்வுரு வான்மா வாகா
தெரிவுரு வான வான்மாத் திருசியப் பொருளா மோசொல்." என்பது விவேகசூடாமணி.

‡ விஞ்ஞானமயகோசம் ஆத்மா அன்று; ஒடுக்கமுதலிய வவத்தைகளையுடையதா யிருத்தலின்; கடம்போல என்பது அனுமானம்.

சுழுத்தியில் சிதாபாசனுட னொடுங்கி ஜாக்கிரத்தில் நகநுனிமுதல் சிகைபரியந்தம் சரீரத்தில் வியாபித்துக் கருத்தாரூபமா யிருப்பது புத்தியாம். யோகாசாரர் விஞ்ஞானமய கோசத்தை ஆத்மா என்பர்.

சீ-வினு:—அவ்வாருயின், சுழுத்தியில் பிரகாச வடிவமும் அப்பிரகாசவடிவமும் விளங்குதலின் அவ்விருவடிவமு மான ஆநந்தமய கோசமே ஆத்மாவென்று கூறலாமல்லவா?

[சுழுத்தியிலுள்ள சேதனத்தின் ஆபாசசகித அஞ்ஞானம் ஆநந்தமயகோசமாம். அது பிரகாசவடிவமாகவும், அப்பிரகாச வடிவமாகவு மிருக்கின்றது. அங்ஙனமிருத்தற்கேது ஆபாசம் பிரகாச வடிவமாகவும், அஞ்ஞானம் அப்பிரகாச வடிவமாகவு மிருத்தலாம்].

கு-விடை:— † ஆநந்தமயகோசம் தமோரூபமான அஞ்ஞான விருத்தியின் காரியமாயிருத்தலின் அதனையும் நானென் றெண்ணுதே. (61)

"ஆதலா லகங்கா ராதி யகிலமா மசத்தை யுந்நன்
னீதியா யான்மா வின்று நித்தமு நீக்க வேண்டு
மோதுவிஞ் ஞான கோச முண்மையா யான்மா வாகா
தேதெனி லனக மைந்தா வேதுவை யியம்பக் கேளாய்."

"சாதுவே விகாரி யாலுஞ் சடமதாந் தன்மை யாலும்
ஓதள வுடைய தாலுந் திருசிய மாவ தாலு
மேதுமே நியம மன்றி யிதுவிப சாரி யாலு
மாதியா மான்மா வாகா தநித்திய நித்த மாமோ." என்பது விவேக சூடாமணி.

"தர்மியாகிய வந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலின் கர்த்தாவாம். அந்தக்கரணத்தின் டரிணுமமாகிய மனம் ஞானத்திற்குக் காரணமாம்" என்பது விருத்திப்பிரபாகரம் முதற்பிரகாசம்.

† ஆநந்த மயகோசம் ஆத்மாவன்று; சுபகருமத்தின் பயனையனுபவிக்குங்காலம், அல்லது நித்திராகாலமென்னு மிவற்றுள் ஒவ்வொரு காலத்திருத்தலின்; மேகபடலம்போல என்பது அனுமானம். பூர்வமீமாம்சகர் (பட்டர்-பிரபாகரர்), மாத்தியமிகர் (பௌத்தர்) நையாயிகர் முதலியோர் ஆநந்த மயகோசத்தை யான்மா என்பர்.

"பரவசோ பாதி யாலும் பகுதியின் விகாரத் தாலுங்
கருதிய புண்ணி யத்தின் காரிய மாத லாலுந்
தாமுறு விகாரக் கூட்டந் தன்னிலுட் பட்ட தாலு
மருவுமா னந்த கோச மாகிலா வான்மா வாகா." என்பது விவேக சூடாமணி.

துவம்பதார்த்தத்தை (ஆன்மாவை)ப் பற்றி வாதிகள் கூறுவது வருமாறு:—

"தேகாகாரமாகப் பரிணமித்த நான்கு பூதங்களே துவம் பதார்த்தமென்பர் சார்வாகர்கள்; சக்ஷுராமுதலிய இந்திரியங்கள் தனித்தனியே துவம்பதார்த்த மென்பர் சார்வாகர்களுள் ஏகதேசிகள்; சக்ஷுராதிகளின்

62. சத்தோடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேக
நித்தியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவ றிந்து
போத்தோடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான
குத்திர பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய்.

சீ-வி:—பஞ்ச கோசங்களுள் ஒன்றும் யானல்லவாயின், இவற்றிற்கு விலட்சணமாக வெவ்வாறுளன்? அதனைத் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டும்.

கு-விடை:—அன்பனே! நீ சச்சிதாநந்தமாய், சமமாய், ஸ்திரமாய், சாட்சியாய், ஏகமாய், நித்தியமாய், வியாபகமாய், பஞ்சகோசங்கட்காதாரமாயுள்ள பிரத்தியகான்மாவே யாவாய். ஆகையால், அத்தன்மையதான பிரத்தியகான்மாவாகவே யுன்னை யுள்ளவாறறிந்து, அநிர்த(மித்தை), ஜட, துக்கமுதலிய வடிவமாகப் பொருந்தித்தம்முள் வேற்றுமை யுடையனவா யிருக்கின்ற † பஞ்சகோசக் குகைகளிலுள்ள ஆத்மப்பிராந்தியை யொழித்து அவற்றிற்கு விலட்சணமாகக் கடவாய்.

சமுதாயமே துவம் பதார்த்தமென்பர் சிலர்; மனமென்பர் சிலர்; பிராணனென்பர் சிலர்; க்ஷணிக விஞ்ஞான மென்பர் சுகதர்கள் (யோகாசாரர்); சூன்யமென்பர் மாத்தியமிகர்கள்; தேகேந்திரியங்களினும் வேருகத் தேக பரிமாண முள்ளவனென்பர் திகம்பரர் (சமணர்);கர்த்தா போக்தா ஜடன் விபு வென்பர் வைசேஷிகர், தார்க்கீகர் (நையாயிகர்), பிரபாகரர்; ஜடன் போதசொரூபனென்பர் பாட்டர்கள்; போக்தாவும் (கர்த்தா வல்ல) கேவல போத சொரூபனுமா மென்பர் சாங்கியர், யோகியர்; அவித்தையினல் கர்த்திருத்துவ முதலிய தர்மங்களுடன் கூடினவனும் பரமார்த்தத்தில் தர்மமற்றவனும் பரமானந்தபோத சொரூபனுமா மென்பர் வேதாந்திகள்'' என்பது சித்தாந்தபிந்து.

† மலைக்கணுள்ள வைந்து கதவினையுடைய வாயிலோடுகூடிய குகையிலிருக்கு மிரத்தினம் அக்குகையால் மறைந்திருப்பதுபோல, அவ்வியாகிருதத்துள்ள பஞ்சகோசங்களிலிருக்கும் பிரத்தியகாத்மா அக்கோசங்களால் மறைந்திருத்தலின் அவை குகையென்று கூறப்படுகின்றன வென்க. அம்மலைக்காவலனது அனுக்கிரகத்தால் திறவுகோல் வாயிலாக அவ்வைந்து கதவினையுந்திறத்தலால் அவ்விரத்தினத்தின் அபரோட்சஞான முண்டாவதுபோல, பஞ்சகோச விலட்சணமாய் விளங்குஞ் சற்குருவினனுக்கிரகத்தால் பஞ்சகோசவிவேக மென்னுந் திறவுகோல்வாயிலாகப் பஞ்சகோசங்களின் ஆவரணமாகிய கதவினைத்திறத்தலால் பிரத்தியகான்மாவின் அபரோட்சஞான முண்டாகின்ற தென்க.

பஞ்சகோச விவேகஞ் செய்வதால் (1) அன்னமயகோசம் நானன்று, என்னுடையது மன்று; இது ஸ்தூலதேகவடிவமாம். இதையறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனிலும் வேருயிருக்கிறேன் என்பதும், (2) பிராணமய

63. பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பார்க்கின்ற பொழுது பாழே
விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணே
னஞ்சன விருளே யோநா னகமென வநுப விப்பேன்
வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்.

சீ-வி:—பரமாசிரியரே! தமியேன் அன்னமய முதலிய பஞ்சகோசங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே இது நானல்ல, இது நானல்லவென்று தாங்களுபதேசித்த யூகத்தினால் நேதித்து அப்பால் பார்க்கின்றபோது சூனியமே (பாழே) எஞ்சிநின்றது. அஃதன்றி வேறொரு பதார்த்தமுந் தோன்றக் கண்டேனில்லை. ஆதலால், அடியேன் காரிருள்போன்ற † சூனியத்தையா நானென்பதன் பொருளென்று பாவனைசெய்வேன்; எனக்குத் தெளிவுண்டாம் வண்ணம் உபதேசித்தருளல் வேண்டும். (63)

கோசம் நானன்று, என்னுடையதுமன்று; இது சூக்குமதேகவடிவமாம். இதையறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பதும், (3) மனோமயகோசம் நானன்று, என்னுடையதுமன்று; இது சூக்குமதேகவடிவமாம். இதை யறியும் ஆத்மா வாகிய நான் இதனிலும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பதும், (4) விஞ்ஞானமயகோசம் நானன்று, என்னுடையது மன்று; இது சூக்குமதேகவடிவமாம். இதையறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனிலும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பதும், (5) ஆநந்தமயகோசம் நானன்று, என்னுடையது மன்று; இது காரணதேகவடிவமாம். இதையறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனிலும் வேறாயிருக்கிறே னென்பதும் பெறப்படுமாறறிக.

பஞ்சகோசங்களு மாத்மா வன்றென் றறியப்படினும் திடஞானத்தின் பொருட்டு ஆத்மா தேகத்திரயதிருஷ்டாவென்றும், அவஸ்தாத்திரய சாட்சி யென்றும் அறிதற்பாற்றாம். இவற்றை விசாரசந்திரோதயத்திற் காண்க.

† சூனியத்தை நானெனல் யுக்திக்கியையாதிருத்தலின், சூனியத்தை நா னென்பதன் பொருளென்றல் எங்ஙனமாமென்று வினாவினானென்க. கடத்தையறிபவன் கடத்திற்கு வேறாகவிருத்தல் போன்று, சூனியத்தையறிபவன் சூனியத்திற்கு வேறாகவிருத்தல் வேண்டுமாதலின் ஆன்மா சூனியவடிவ மன்றாம்.

"என்னவா சானை நோக்கி யேதமில் சீடன் சொல்வான்
சொன்னவிப் பஞ்ச கோசஞ் சுத்தமா மித்தை யென்றே
யுன்னினே னாகத் தாலே யொதுக்கிய பின்ன ரையா
மன்னுசூ னியமே யன்றி மற்றேது மிங்குக் காணேன்". என்பது விவேக சூடாமணி.

64. முன்புகூ றசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
யொன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணாதே
பின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரியபா ழவனே பாரா
யன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே.

த-விடை:—அன்புள்ள மகனே! முன்னர்க்கூறிய தசமன் புத்தி மயக்கத்தினால் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பதெனை அடிக்கடி யெண்ணி ஒன்பதுபேரைக் கண்ட ஒருவனாகிய தன்னைத் தசமனாகக் காணாத பிறகு அவன் (தசமனில்லை, இருந்தாற் றேன்றுவன், ஆதலா லில்லையென்று) தன்னிடத்திற் கண்ட சூனியம் அவனோ? (அறிபடுபொருள் அறிவானுக்கு வேறென்பது கடத்தைக் காண்பவனுக்குக் கடம் வேறாகவிருப்பதால் விளங்கவில்லையா?) † நனவில் தசேந்திரியங்களின் நாட்டியத்தையும், கனவில் மனக் கூத்தையும், உறக்கத்தில் இவற்றின் சூனியத்தையும் காண்பானாகிய நீயே மாறாதிருக்கின்றனை. உன்னாற் காணப்படும் அம்மூன்றும் ஒன்றி லொன்று மாறிப்போகின்றன. ※ இவற்றை யூகித்துப் பார்க்கக் கடவாய். (64)

சீ-வின:—பரமபிதாவே! நான் மாறாதவனென்பதனையும், என்னாற் காணப்படுவன மாறிப்போவன வென்பதனையும் அறிது விளக்கமாகக் கூறியருளல் வேண்டும்.

த-விடை:—அன்பனே! ‡ ஸ்தூல சூட்சும காரண மென்னுஞ் சரீ

---

† "நனவிற் றசேந்திரிய நாட்டியங்கள் பார்ப்போங், கனவின் மனக்கூத்துங் காண்போ - நினைவில், சுழுத்தியிலே யில்லாத சூனியக் கூத் தாடி, விழுப்பொருளாய் நாமிருப்போமே" என்பது சொரூபசாரம்.

※ விரிவகங் கார மாதி விகாரமற் றவற்ற பாவ
மிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கியா துணரு மியாதை
யொருபொரு ளுணரா தந்த வுணர்வுரு வான சாட்சிப்
பொருளினை மிகவு நுண்மைப் புத்தியா லுணர்தி மைந்தா.
என்பது விவேக சூடாமணி.

‡ (1) பஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களாலாயதும், கருமத்தாற்றோன்றியதும், சுகதுக்காதி போகத்திற் கிடமாயிருப்பது மாகிய பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறைதல், கெடுதலென்னும் சட்பாவ விகாரமுமுடைய இச்சரீரம் ஸ்தூலசரீரமாம்.

(2) அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களாலாயதும், கருமத்தாற் றோன்றியதும், சுகதுக்காதி போகத்திற்குச்சாதனமாயதுமாய் ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, பிராணாதிவாயு வைந்து, மனம் புத்தியென்னு மிரண்டென்னு இப்பதினேழு கலையோடுங் கூடியிருப்பது சூட்சும சரீரமாம்.

65\. தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன் றவத்தை தாமுங்
காலமோர் மூன்றுஞ் சன்மக் கடலெழூங் கல்லோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனவெத் தனையென் பேனு
ஞலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே.

66\. எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகோண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ
பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தனைக்கோண் டேதா
னல்லாமற் பதிஞேன் ருனு மவனிடத் துண்டோ பாராய்.

ரத்திரயமும், அவற்றைப்பற்றி யுண்டாகின்ற ‡ சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியென்னும் அவஸ்தாத்திரயமும், இவற்றல் வியவகரிக்கப்படுகின்ற இறப் பெதிர் நிகழ்வென்னுங் காலத்திரயமும் கடலிற் றேன்றியெழுந்தழியும் அலைகளைப் போல (எவ்வளவோ) உன்னிடத்திற் றேன்றித்தோன்றி யெழுந்தழிந்தன, அவற்றையா னெவ்வளவென்று வரையறுத்துக் கூறுவேன்; (கடல்மணலை யெண்ணி யளவிட்டாலும் அளவிடலாம், அவற்றை யெண்ணி அளவிடல்முடியாது ஆதலால்) தட்சிணுமூர்த்திமே லாணைப்படி அவ்வெல்லாவற்றிற்கும் நீயே † சாட்சியாகின்றனை ? [இதில் ஐயமோன்றுமில்லை; இதனுல் நீ மாறுதிருத்தலும் அவை மாறிப்போதலும் நன்று விளங்கும்.] (65)

சீ-வினு:—தேசிகரே ! தேகத்திரயம், அவஸ்தாத்திரயம், காலத்திரய மென்னு மெல்லாவற்றையும் சாட்சியாக நின்று கண்டறிகின்ற என்னை வேறெந்தஞானத்தினுல் அறிவேன். அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்.

---

(3) அநிர்வாச்சியமாய் அவித்தியாவடிவமாய் ஸ்தூலசூட்சும மென்னுஞ் சரீரமிரண்டற்குங் காரணமாத்திரமாயிருக்குஞ் சுவ(தனது)சொருப அஞ்ஞானமாகிய நிர்விகற்ப வடிவம் காரணசரீரமாம்.

‡ (1) சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களால் சப்தாதி விஷயங்கள் அறியப்படுங்காலம் சாக்கிராவஸ்தையாம்.

(2) ஜாக்கிராவஸ்தையில் பார்க்கப்பட்டவற்ருலும் கேட்கப்பட்டவற்ருலு முண்டாகிய வாசனையால் நித்திராகாலத்தில் எதில் பிரபஞ்சம் தோன்றுகின்றதோ அது சொப்பனுவஸ்தையாம்.

(3) யாதொன்று மறியேன், நித்திரையென்னுஞ் சுகமாயனுபவிக்கப்பட்டது என்னும் நினைவிற் கேதுவாய அநுபவகாலம் சுழுத்தியவஸ்தையாம்.

† விகாரமின்றி யுதாசீனமா யிருந்து புத்தி முதலியவற்றை விளக்குஞ் சேதனம் சாட்சியாம்.

67. அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணு
மறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவத்தை பலமாய்த் தீரு
மறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
யறிபொரு ளாகு முன்னை யநுபவித் தறிவாய் நீயே.

கு-விடை:—அன்பனே! † சொப்பிரகாச மாகிய ஞானத்திற்கு (பிரகாசஞ் செய்யும்) வேறு சொப்பிரகாச முண்டோ? (சொப்பிரகாச மாகிய ‡ சூரியன், நட்சத்திரம், தீப முதலியவற்றைப் பிரகாசஞ் செய்வதற்கு வேறு சொப்பிரகாசப்பொருள் எங்ஙனம் வேண்டப்படுவ தில்லையோ அங்ஙனமே சொப்பிரகாசமாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசஞ் செய்வதற்கு வேறு சொப்பிரகாசப் பொருள் வேண்டப்படுவ தில்லை; ஆதலால்) அங்ஙனம் கூறுதே. (முன்னர்க்கூறிய தசமன்கதையில்) தசமன் ஒன்பதின்மர் முன்னே தன்னைத் தசம (பத்தாமவ) னென்றறிந்தது தன்னாலேயாம்; அங்ஙனமன்றி அவனிடத்துப் பதினொன்றவது புருஷன் அவனுக்குவேறாக விருக்கின்றானோ? இல்லையல்லவா? (எங்ஙனம் தசமன்தன்னைத் தசமனென் றறியுமிடத்து அவனுக்கு வேறாக வொரு புருஷன் வேண்டப்படுவ தின்றாயிற்றோ அங்ஙனமே நீ யுன்னையறிவதற்கு வேறொரு பிரகாசம் வேண்டப்படுவதில்லை) ஆதலால் இதனை நீ ஊகித்துணரக் கடவாய். (66)

சீ-வினா:—*அங்ஙனமாயின், ஒருஞானம் மற்றொருஞானத்தினால் பிரகாசிக்கின்றதென்று கூறுவதிலுள்ள தோஷம் யாது?*

கு-விடை:—ஆன்மா சொப்பிரகாச வடிவமென்னும் ஞானமில்லாத தார்க்கிகர் ¶ (கடாதிகளையே யன்றிக் கடாதி) ஞானத்திற்கும் பிரகாசஞ்செய்யும் வேறு ஞானமுண்டென்று கூறுகின்றனர். அவ்வாறு

---

† *தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப் பிரகாசத்தின் அபேட்சையின்றியதாய்ச் சர்வத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்வது சொப்பிரகாசமாம். இது ஸ்வப்பிரகாச மென்றும், ஸ்வயம்பிரகாசமென்றும் சொல்லப்படும்.*

‡ *வியவகார திருஷ்டியால் சூரியன் முதலியன சொப்பிரகாசப் பொருள்களென்று கூறப்பட்டது.*

¶ *இது ஞானத்தினது பிராமாணியம் (பிரமாத்தன்மை) ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் பிரமாணத்திலும் வேறாகிய (அனுமானப்) பிரமாணத்தினால் கிரகிக்கப் படுகின்றதென்னுந் தர்க்கமத கண்டனமாம்.*

கூறும் விபரீத வுணர்ச்சியுடைய அம்மூடர்க்கு † அநவஸ்தாதோஷமே பிரயோசனமாக முடியும். (ஆதலால் அவ்விபரீத வுணர்ச்சியினின் றகலக் கடவாய்).

சீ-வி௫:—அங்ஙனமாயின், ஆத்மா ஒன்றானு மறியப்படாததோ.

கு-விடை:—* அன்பனே ! அறிபடு பொருளும் நீயன்று; அறிபடாப்

---

† தார்க்கிகர்: (1) நேத்திரமுதலியபிரமாணங்களாலுண்டாகும் ஞானம் வியவசாயஞானமாம். இதற்கு வடிவம் இதுகடம் என்பது போல்வதாம். (2) மனவடிவப் பிரமாணத்தா லுண்டாகும் ஞானம் அநுவியவசாய ஞானமாம். இதற்கு வடிவம் கடத்தையானறிகின்றே னென்பது போல்வதாம். வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் விஷய(கட)மும், அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் விஷய (கட) மும் அதன் ஞானமுமாம். ஞானத்தின்ஞானம் அநுவியவசாயஞானமாம். அஃதாவது திரிபுடிகோசர ஞானமாம். காண்பான், காட்சி, காணப்படும் பொருளென்னு மிவற்றின் சமுதாயம் திரிபுடியெனப்படும். வியவசாயஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாயஞானத்தாலும், அதன் பிரகாசம் இரண்டாவது அநுவியவசாயஞானத்தாலும் இங்ஙன முறையே யுண்டாகின்றதென்பது நியமமென்பர்.

முன் முன் உள்ளவொன்று பின் பின் உள்ளமற்றொன்றை அபேக்ஷிப்பது அநவஸ்தையாம். அஃதாவது முதலாவதற்கு(வியவசாய ஞானத்தின் பிரகாசத்திற்கு) இரண்டாவது (அநுவியவசாய ஞானமு)ம், இரண்டாவதற்கு (அவ்வநுவியவசாய ஞானத்தின் பிரகாசத்திற்கு) மூன்றாவது (இரண்டாவது அநுவியவசாய ஞானமு)ம், மூன்றாவதற்கு (இரண்டாவது அநுவியவசாய ஞானத்தின் பிரகாசத்திற்கு) நான்காவது (மூன்றாவது அநுவியவசாயஞானமு)ம் காரணமாமெனக் காரணத்தினெல்லையின்மையைக் கூறலாம். இதுபற்றி விரிவானகண்டனம் விருத்திப்பிரபாகரத்தின் ஏழாவது பிரகாசத்திற் காண்க.

(விருத்திரூப) ஞானமு மதன்பிராமாணியமும் (பிரமாத்தன்மையும்) தோஷாபாவத்தோடு கூடிய சாக்ஷியினால் கிரஹிக்கப்படுகின்றனவென்பது ஈண்டுச் சித்தாந்தமாம். வேதாந்தபரிபாஷை பிராமாணியவாதத்தில் "அவ்விருத்திஞானத்தைக் கிரஹிப்பது சாக்ஷிஞானம் ; விருத்தி ஞானம் கிரஹிக்கப் படும்போது அதன் பிராமாணியமுங் கிரஹிக்கப் படுகின்றது" என்று கூறுவதறிக.

* "அறியாப்பொருள் காரண மாயைகுறித், தறியும்பொருள் காரிய மாமுலகிந், நெறியாற்றிகழ் நான்மறை யந்தமெலாம், நீயன்றென வோதுநிரந்தரமே". "அறியும்பொருளன் றறியாப் பொருளன் றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான், பொறியின் வழியின் றறியும்பொருளோ, போதக்கண் விழித்தறி யும்பொருளே" என்பது சசிவர்ணபோதம்.

68. மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லா
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றோ
† வதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
யதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே.

69. இந்தநீ துவம்ப தத்தி னிலட்சியப் பொருளா மென்றும்
பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி லிலட்சி யார்த்த
மந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாச்சி யார்த்தஞ்
சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக் கியங்கூ டாதே.

பொருளும் நீயன்று. (எங்ஙனம் அறிபடும்பொருள் நீயன்றோ அங்ஙன மே அறிபடாப்பொருளும் நீயன்று).

சீ-வினா:—ஐயனே! யானிவ்விரண்டு மன்றாயின், பின் எத் தன்மையனா யிருக்கின்றேன்.

கு-விடை:—நீ இவ் விரண்டிருந்தும் வேறாய் அறிபொருளா (நிர் விசேஷ சின்மாத்திரமா) யிருக்கின்றனை.

சீ-வினா:—அவ்வாறிருத்தல் விளங்கவில்லையே?

கு-விடை:—அது கர்த்துரு கர்மபாவங் கழன்ற அநுபவத்திலிருந் தால் விளங்கும். அவ்வாறாய அநுபவத்தி லிருந்து உன்னை (உனது நிஜ வடிவை) நீயே அறியக்கடவாய். (67)

சீ-வினா:—ஐயனே? என்னையா னனுபவித் தறிவது எப்படி? ஒன்றை யானனுபவிப்பதுபோல என்னைப் பிறிதொன் றல்லவா அனுபவிக்கவேண்டும்.

கு-விடை:—வெல்லக்கட்டி சேர்த்து மாவினாற் செய்த பணியா ரங்க ளெல்லாவற்றையும் மதுரத்தை யுடையனவாகச்செய்த வெல்லத் திற்கு மதுரமானது சுபாவமாயிருக்கின்றதே யல்லாமல் அதற்கு மதுரம் பிறிதொன்றால் வந்ததல்ல, அதுபோல ‡ அறிபடுபொருள் அறிபடாப் பொருள் என்னு மிவ்விரண்டு ஜட வஸ்துக்களும் விளங்கும்படியாக விளக்கத்தைத் தந்து அவ்விரண்டு மாகாத அறிவாகிய நீயே அகம்பத (துவம்பத) லட்சியார்த்தமாய் இருக்கிறாய். (வெல்லம் மதுர சுபாவமா யிருத்தல்போன்று நீ ஞான சொருபமா யிருக்கின்றாய் ஆதலால் உன்னை அனுபவித்தறிதற்குப் பிறிதொருபொருள் வேண்டியதில்லை. ஆதலின் இப்ப டிப்பட்ட உன்னை சமாதி வாயிலாக) அனுபவித் தறியக் கடவாய். (68)

---

† *அது—அறிபடாப்பொருள், இது—அறிபடுபொருள்.*

‡ *" ஆனதா லறிபொ ருட்கு மறிபடாப் பொருளி னுக்கு, மேனிலை யறிவே மெய்யாய் மேவிய வான்மா நீயே" என்பது விவேகசூடாமணி.*

70. பேதமா னதுவுங் கேளாய் பெயராலு மிடங்க ளாலு
மோதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும்
பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்ப
ராதலா லிவர்க்கேங் நாளு மயிக்கியமேன் பதுகூ டாதே.

சீ-வி:—பரமகுருவே!முன்னர்க்கூறிய வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்களுள் யான் அகம்பத லட்சியார்த்தமென்பது இப்பொழுது விளங்கியது. ஆதலால் அவ் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்களையெல்லாம் விளக்கமாக அருள் புரியுமாறு பிரார்த்திக் கின்றேன்.

கு-விடை:—(1) சரீரத்திரய விலட்சணமாய், பஞ்சகோசத்திற்கப் பாற் பட்டதாய், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய், அகம் பதத்தின் லட்சியார்த்தமாயுள்ள நீயே துவம்பத லட்சியார்த்தமாம்.

(2) எக்காலத்தும் மாயாரகிதமாயுள்ள பிரஹ்மமே தத்பத லட்சியார்த்தமாம்.

(3-4) துவம்பதம் தத்பதமென்னு மிரண்டிற்கும் முறையே ஜீவனுமீசனும் வாச்சியார்த்தமாவர். அன்பனே! இவற்றை நன்று யூகித்தறியக்கடவாய்.

சீ-வி:—இவற்றுள், யாருக்கு ஐக்கியம் சம்பவியாது?

கு-விடை:—ஈசனுந் ஜீவனும் எந்நான்றும் பேதமுடையவராயிருத்தலின், அவர்களுக்கு ஐக்கியம் சம்பவிப்பதில்லை. (69)

சீ-வி:—அவர்களுக்கெக்காரணத்தால்பேதமுண்டாயிற்று.

கு-விடை:—ஜீவேசுவரர் என்னும் பெயராலும், பிண்டாண்டமென்னு மிடத்தாலும், காரிய காரணவடிவ வுபாதியாலும், வியஷ்டி சமஷ்டி என்னும் தேகாபிமானத்தாலும், கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவமென்னு முணர்வினாலும் ஜீவேசுவரர்களுக்குப் பேத முண்டாயிற்று. அதனால் அவர்கள் பாதாளலோகமும் விண்ணுலகமும் போல வெகுதூரம் வேறுபட் டிருக்கின்றனர். இங்ஙனம் வேறுபட் டிருப்பதால் இவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் ‡ ஐக்கியம் சம்பவிப்பதில்லை. இதனையாராய்ந்தறியக் கடவாய். (70)

‡ பெயர்முதலிய வற்றால் ஜீவேசுவரர்கட்கு ஐக்கியம் சம்பவிப்பதில்லை யென்பதனால், அப்பெயர் முதலியவற்றை விட்டு அவ்விருவரிடத்தும் அனுசூதமாயுள்ள சேதனத்தை மாத்திரம் விடாது கொண்டால் அவர்கட்கு ஐக்கியஞ் சம்பவிக்குமென்பதாம். அது கடாகாச மேகாகாசமென்புழிக் கடம் மேகமென்னு முபாதி நோக்கத்தை விட்டு ஆகாசத்தை மாத்திரம் விடாது கொள்ளுமிடத்து அவ்விரண்டிற்கும், கங்காஜலம் கடஜலமென்புழி ஆறு கடமென்னு முபாதிநோக்கத்தை விட்டு ஜலத்தை மாத்திரம் விடாது கொள்ளுமிடத்து அவ்விரண்டிற்கும் ஐக்கியம் சம்பவிப்பது போலவாம்.

சீ-வினு:—கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்கட்கு ஐக்கியம் சம்பவிப்பது எவ் விலட்சணையால்? இலட்சணை யென்ருல் என்ன? இவற்றைத் தேவரீர் கருணைகூர்ந்து திருவாய்மலர்ந் தருளல்வேண்டும்.

கு-விடை:—அறமுதற் பொருளைக் காண்டற்குக் கருவியாகிய விலக்கண நூலையும் தருக்க நூலையும் நன்குணர்ந்துள்ள வடமொழிப் புலவர் சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றுள் தாமெடுத்துக்கூறும் வாக்கியார்த்தங்கள் பொருந்தாது விரோதப்படுமாயின், அவை விரோதமின்றி அர்த்தமாகும்படி ¶ இலட்சணு விருத்தியினுல் பொருள்கொள்ளுகின்றனர். அதுவும் ‡ விட்ட லட்சணை, விடாதலட்சணை, விட்டுவிடாத லட்சணை யென்று மூன்று வகைத்தாம். (70)

¶ வாக்கியத்தில் தாற்பரியானுபபத்தி (தாற்பரியவுணர்வு நிகழாமை) யே இலட்சணைக்குப் பீஜமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலட்சணையாம். கங்கையிலிடைச்சேரி யென்புழிக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியம் தேவநதிப் பிரவாகமாம். அதற்கு அதன்கரையோடுள்ள சம்பந்தம் இலட்சணையாம்.

‡ (1) யாண்டு வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு அதன் சம்பந்தியையுணர்த்துவது சம்பவிக்கின்றதோ ஆண்டு விட்ட விலக்கணையாம். கங்கையிலிடைச்சேரி யென்புழிக் கங்கையென்னும் பதம் தனது வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதிப்பிரவாகத்தை விட்டு அதன் சம்பந்தியாகிய கரையையுணர்த்துவதறிக. ஈண்டுக் கங்காபதத்தின் வாச்சியார்த்தத்திற்கு அதன் கரையோடுள்ள சையோகசம்பந்தம் இலட்சணுவிருத்தியாம்; அதனு லறியப்படுங் கரை இலட்சியார்த்தமாம். தேவநதிப் பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியிருப்பது அசம்பவமாதலின் அது விடப்பட்டதென்க.

(2) யாண்டு வாச்சியார்த்தத்தை விடாது அதன் சம்பந்தியையு முணர்த்துவது சம்பவிக்கின்றதோ ஆண்டு விடாத விலக்கணையாம். செகப்போடுகின்றது என்புழிச் செகப்பென்னும் பதம் தனது வாச்சியார்த்தமாகிய செந்நிறத்தை விடாது அதன் சம்பந்தியாகிய குதிரை அல்லது மாடு முதலியவற்றையு முணர்த்துவதறிக. ஈண்டுச் செகப்பென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாகிய செந்நிறமென்னும் பண்பிற்கு அதன் குணியோடுள்ள தாதாத்மிய (கற்பிதபேத வாஸ்தவ அபேத) சம்பந்தம் இலட்சணு விருத்தியாம். அதனுலறியப்படுங் குணி இலட்சியார்த்தமாம். பண்பிற்குத் தொழில் சம்பவியாமையின் அதனேடு பண்பியுங் கொள்ளப்பட்டது; கறுப்பு நிற்கின்றது என்றற் ரொடக்கத்தனவற்றிற்கு மிவ்வாறே கொள்க.

(3) யாண்டு வாச்சியார்த்தத்தின் விரோதமுடைய ஒரு பகுதியை விட்டு விரோதமில்லாத மற்றொருபகுதியை விடாதுணர்த்துவது சம்பவிக்கின்றதோ ஆண்டு விட்டுவிடாத விலக்கணையாம். சோயந் (அவன் இந்த) தேவதத்த னென்புழி இறந்த காலமும் தூரதேசத்துள்ள தேவதத்தனது உடம்பும் அவனென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாம். நிகழ்கால

மும் சமீபதேசத்துள்ள தேவதத்தனது உடம்பும் இவனென்னும் பதந்தின் வாச்சியார்த்தமாம். இங்கு இறந்த காலத்திற்கும் நிகழ் காலத்திற்கும் தூரதேசத்திற்கும் சமீபதேசத்திற்கும் ஒருமையுணர்ச்சியில் விரோதமிருந்தலின் அவற்றைவிட்டு ஒருமை யுணர்ச்சியில் விரோத மில்லாத தேவதத்தனது. உடம்பை விடாது அபேதமாகச் சோயந் தேவதத்தனென்னும் வாக்கிய முணர்த்துவதறிக.

ஈண்டு வாச்சியார்த்தத்தின் அவிரோத பாகமாகிய சரீரத்திற்குலட்சியார்த்தமாகிய சரீரத்தோடுள்ள தாதாத்மியசம்பந்தமும், வாச்சியார்தத்தின் விரோதபாகமாகிய தேசகாலங்கட்கு லட்சியார்த்தமாகிய சரீரந்தோடுள்ள சையோகசம்பந்தமும் லட்சணுவிருத்தியாம். அதனுலறியப்படும் இலட்சியார்த்தம் தேவதத்தசரீரமாம்.

முன்னர்ப்பார்த்த தொன்றைப் பின்னும் பார்க்குமிடத்து 'அதுதானிது' என்னும் ஞானமுண்டாம். அங்ஙனமுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியபிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்ச மெனப்படும். சோயந் தேவதத்தனென்னும் ஞானமும் பிரத்தியபிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்சமாம்.

இம்மூன்று லட்சணைகளுள், விட்டலட்சணை "அந்நம் பிரஹ்மம்" என்றற்றொடக்கத்து அவாந்தரவாக்கியங்களிலும், விடாதலட்சணை "சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்மம்" என்றற்றொடக்கத்து அவாந்தரவாக்கியங்களிலும், விட்டு விடாதலட்சணை "தத்துவமசி" என்றற்றொடக்கத்து மகா வாக்கியங்களிலும் பயன்படுவனவாம். 'அந்நம் பிரஹ்மம்' என்புழி அந்நபதம் தனது வாச்சியார்த்த மாகிய வுணவைவிட்டு அதனது தாதாத்மிய சம்பந்தமுடைய சேதனத்தையும், 'சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்மம்' என்புழிச் சத்தியமுதலிய பதங்கள் தமது வாச்சியார்த்தமாகிய வுண்மை முதலியவற்றை விடாது அவற்றின் தாதாத்மிய சம்பந்தமுடைய சேதனத்தையு முணர்த்துவதறிக. விட்டுவிடாத லட்சணை கீழ்க் கூறப்படும்.

மகாவாக்கியத்தில் விட்ட விலட்சணையைக் கொண்டால் 'தத்துவம்' பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்திலுள்ள சேதனபாகமும் விடப்பட்டுப் போதலின் அது பொருந்தாது. விடாத விலட்சணையைக் கொண்டால் வாச்சியார்த்தத்தின் ஒருபகுதியும் விடப்படுவதன்று யிருத்தலின் அதுவும் பொருந்துவதன்று. விட்டலட்சணையில் சேதனத்தையும் விடுதலும், விடாத லட்சணையில் சேதனத்தோடு ஜடத்தையுங் கொள்ளுதலும் சம்பவித்தலின் இவ்விரண்டாலும் ஜீவப்பிரஹ்ம வைக்கியம் சித்தியாமை காண்க.

"விட்டவிலக் கணையாலு மைக்கியந் தோன்று விடாதவிலக் கணையாலு மைக்கியந் தோன்று, விட்டமதா முபயவிலக் கணையொன் றாலே யிலங்குபர சீவைவயிக்கிய மிலங்கும்." என்பது ரிபுகீதை.

விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு விடாதலக்கணை தனையுநீ, விட்டுவிட்டு விடாதலக்கணை யால்விளங்கும் விளங்கவே. என்பது சசிவர்ணபோதம்.

71\. வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராம
விடராகிற் பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கோள்
திடமான வதுவு மூன்றுச் செப்புவார் விட்ட தென்றும் [வார்
விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே.

72\. கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடு தென்றுந்
தங்கிய சோயந் தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்க
ளிங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந் தானே.

---

(1) கங்கையிலிடைச்சேரிஎன்பது விட்டலட்சணைக்கும் (2)கறுப்பு நிறக்கச் சிகப் போடுகின்றது என்பது விடாத லட்சணைக்கும் (3) சோயம் (அவன் இவன்) தேவதத்தன் என்பது விட்டுவிடாத லட்சணைக்கும் உதாரணங்களாம்.

இம்மூவகை இலட்சண விருத்தியினாலே சாஸ்திரங்களி லுள்ள விரோதார்த்த வாக்கியங்களெல்லாம் விரோதமின்றித் தாமே பொருள் படும். (இம்மூன்று இலட்சணைகளுள் விட்டுவிடாத லட்சணையே ஈண்டுக் கொள்ளத்தக்கதாம்). (72)

முற்கூறிய சோயந் தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்துள் சோயம் (சஃ அயம்)என்னும் பதங்களின் வாச்சியார்த்தம் தூரதேசம் சமீப தேசம், இறந்தகாலம் நிகழ்காலம், அந்தத் தேவதத்தன் இந்தத் தேவ தத்த னென்பனவாம். இவை பரஸ்பரம் விரோதமுடையனவா யிருந்த லின்,இவ்விரோததருமவாச்சியார்த்தங்களை யெல்லாம்விட்டு அவற்றை அனுசரித்துள்ளஇலட்சியார்த்த(தேவதத்த பிண்ட)த்தைவிடாதுஆலோசித்துப் பார்த்தால், அவ்வாக்கிய மானது விரோதமின்றித் தேவதத்த னென்னு மொருபுருடனைப் பிரத்தியட்சமாய்க் காட்டாநிற்கும். (73)

அதுபோல, † தத்துவமசி மகாவாக்கியமானது தத் (அது) துவம் (நீ) பதங்களின் பேததர்மங்களையுடைய வாச்சியார்த்த பாகமான மாயை அவித்தைகளை விட்டு, (பேததர்மங்களின்றிய) பிரஹ்மமாயும்

---

† இது (சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்தினது ஆறுவது பிரபாடகத்தில்) சுவேதகேதுவென்னும் புத்திரனுக்கு அவனது பிதாவாகிய உத்தாலகமுனிவர் ஒன்பதுமுறை யுபதேசித்த மகாவாக்கியமாம்! ஜீவேசுவர பேதநிவிர்த்தி பூர்வகமாகிய வர்த்தங்களை யுணர்த்தும் வாக்கியம் ஈண்டு மகாவாக்கியமெனப்படும்.

தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தில் சர்வஞ்ஞத்துவாதி தர்ம முடைய மாயையோடுகூடிய பிரஹ்மசேதனவடிவ வீசுவரன் தத்பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாம்; கிஞ்ஞிஞ்ஞத்துவாதி தர்மமுடைய அவித்தை அல்லது புத்தி

73. பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்த
மன்னிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாஞ்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கியம்வி டாம
லுன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும்.

யோடு கூடிய கூடஸ்த சேதனவடிவ ஜீவன் துவம்பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாம். இங்குச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி தர்மமுடைய மாயைக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி தர்மமுடைய அவித்தை அல்லதுபுத்திக்கும் பரஸ்பரம் விரோதமிருத்தலி னவற்றைவிட்டு விரோதமில்லாத (பிரஹ்ம கூடஸ்த) சேதனங்களை விடாது அபேதமாக அம் மகாவாக்கிய முணர்த்துவதறிக. மகாவாக்கியத்தினால் சிஞ்ஞாசுகளுக்கு அகண்டப் பிரஹ்மத்தின் ஞானமுண்டாகுகவென்பது ஈசுவரனது அநாதி தாற்பரியமாமாதலி னீண்டுள்ள லட்சணை நிரூட லட்சணையாம். இலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்களுக்கு ஐக்கியமேயன்றி, வாச்சியார்த்தமான சீவேசுவரர்களுக்கைக்கியமின்று மென்பதொருதலையாம். விட்டுவிடாத லட்சணையில் வாச்சியார்த்தத்தின் ஏகதேசபாகம் இலட்சியார்த்தமாம். இங்கு விரோதமில்லாத வாச்சியார்த்தம் கூடஸ்த பிரஹ்மங்களாம். ஈண்டு வாச்சியார்த்தத்தின் அவிரோதபாகமாகிய சேதனத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாகிய சேதனத்தோடுள்ள தாதாத்மிய சம்பந்தமும், வாச்சியார்த்தத்தின் விரோதபாகமாகிய ஜடத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாகிய சேதனத்தோடுள்ள அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்தமும் இலட்சணை விருத்தியாம்; அதனாலறியப்படும் இலட்சியார்த்தம் சேதனமாம். இதனது விரிவு வருமாறு:—

தத் என்பதன்பொருள் சர்வசத்திமானும், சர்வஞ்ஞனும், விபுவும், சுதந்திரனும், பரோட்சனும், மாயியும், பந்தமோக்ஷ மின்றியவனுமாய ஈசனும். அஃதாவது தத்பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் ஈசனுமென்பது.

துவம் என்பதன்பொருள் அற்பசக்திமானும், அற்பஞ்ஞனும், பரிச்சின்னனும், அநீசனும், கர்மாதீனனும், அவித்தியா மோகிதனும், பந்தமோக்ஷ முடையவனும், பிரத்தியட்சனுமாய சீவனும். அஃதாவது துவம்பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் சீவனுமென்பது. அசியென்பதன் பொருள் ஐக்கியம், அல்லது இருக்கின்றாய் என்பது.

இங்குத் தத்துவமசி(அது நீயாயிருக்கிறாய்)என்றுரைப்பதினால் ஈசுவர ஜீவர்களின் அபேதம், வாச்சியார்த்தத்தால் விளங்குகின்றது; விளங்கினும் அது பொருந்தாது; ஏனெனின், தம்முள் மாறானதர்மமுள்ள (மாயையைச் சுவாதீனத்தில் வைத்துள்ள) ஈசனும், (அவித்தியா மோகிதனை) சீவனுமாய இருவரும் ஒன்றெனக் கூறுவது ஆகாயம் கனத்திருக்கின்றது, நெருப்பு குளிர்ந்திருக்கிறது என்றுரைப்பதற் கொப்பாயிருத்தலின், விரோதப்படுகின்ற வாச்சியார்த்தங்களைவிட்டு விரோதப்படாதவாச்சியார்த்தங்களைக் கொண்டு அவற்றிற்கு அபேதங்கூறல் வேண்டுமென்பது.

தத்துவமசி மஹாவாக்கியத்தில் தத்துவம் பதங்கள் சமான (ஒரே முதல்) வேற்றுமையின் வலியால் பிரஹ்மாத்மாவி னொருமையையுணர்த்துதலை அசிபதம் நினைப்பூட்டு கின்றதென் றிங்கறியத் தக்கதாம். (அகம் பிரஹ்மாஸ்மி என்றற்றொடக்கத்து மகாவாக்கியங்களிலுள்ள அஸ்மி முதலிய பதங்கட்கு மிவ்வாறே கொள்க).

இங்ஙனமே, ஒவ்வொரு வேதத்திலும் தலைமையாக வொவ்வொரு மகாவாக்கியமுண்டு. ருக்வேதத்தின் ஐதரேய வுபநிஷத்தின் மகாவாக்கியம் **பிரஞ்ஞானம்** (அறிவு) **பிரஹ்மம்** என்பது. யசுர்வேதத்தின் பிருகதாரணியகவுபநிஷத்தின் மகாவாக்கியம் **அகம் பிரஹ்மாஸ்மி** (நான்பிரஹ்மமாயிருக்கிறேன்) என்பது. அதர்வணவேதத்தின் மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தின் மகாவாக்கியம் **அயமாத்மா** (இந்த ஆன்மா) **பிரஹ்ம** மென்பது.

இம் மகாவாக்கியங்களுள் பிரஞ்ஞானம் அகம், ஆத்மா வென்னும் பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தம் சீவனும் லட்சியார்த்தம் கூடஸ்தனுமாம். பிரஹ்மபதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தம் ஈசுவரனும் லட்சியார்த்தம் சுத்தப் பிரஹ்மமுமாம். தத்துவமசி முதலிய இந்நான்கு மகாவாக்கியங்களுள் தத்துவமசி என்பது உபதேச மகாவாக்கியமும், பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமென்பது அப்பியாச மகாவாக்கியமும், அயமான்மாப் பிரஹ்மமென்பது சம்மதி மகா வாக்கியமும், அகம் பிரஹ்மாஸ்மி யென்பது அநுபூதி மகாவாக்கியமுமாம்.

"சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும் வாக்யஞ்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்ய
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்ய மாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம வாக்ய
மனனத்தி னப்பியாச வாக்ய மாகு
மயமான்மாப் பிரமமென வுறையும் வாக்ய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்ய மாமே".

"ஆதலினாற் றத்வமசி வாக்கி யத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமகா வாக்கதனுல் மனனஞ் செய்து
வாதகமி லயமான்மாப் பிரம மென்னும்
வாக்கதனாற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுப விப்பாய்".

என்பது ரிபுகீதை.

"உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு மொங்குதத்தொ மசி மகா வாக்கியமங் கதற்குப், பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொடசி பதமா

ய்ப் பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே, யருத்தமெனலாம்
பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்
றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சாமா ஞாதிகர ணம்பின் விசேடவிசே டியமிலக்
கணமொடிலக் கியமாம்'' என்று வேதாந்த சூளாமணி கூறுவதால் தத்துவ
மசி மகாவாக்கியத்துள் சாமாஞாதிகாணிய சம்பந்தமுதலிய சம்பந்தத்திரயங்
களு மறியத்தக்கனவாம். அவை வருமாறு:—

'' சாமாஞாதிகரணியம் விசேஷணவிசேஷியபாவம் இலக்ஷியலக்ஷண
பாவமென்னு மிம்மூன்று சம்பந்தங்களும் மாகாவாக்கியத்திற்குச் சககாரிக
ளாம். தத்துவமஸி என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள தத்துவம் என்னுமிரு
பதங்கட்கும் பரஸ்பரம் சாமாஞாதி கரண்ய சம்பந்தமும் இவ்விரு பதங்களி
னர்த்தங்கட்குப் பரஸ்பரம் விசேஷண விசேஷியபாவ சம்பந்தமும், இவ்
விரு பதங்கட்கும் அல்லது இவ்விருபதங்களி னர்த்தங்கட்கும் அகண்ட
சைதன்யத்தோடு இலக்ஷியலக்ஷணபாவ சம்பந்தமும் உளவாம்.

(1) பின்னபின்னமாய பிரவிருத்திக்கு நிமித்தங்களாய சப்தங்கட்கு
எவ்வேகார்த்தத்தில் பிரவிருத்தி யுண்டோ அதுவே இச்சப்தங்கட்குப்
பரஸ்பரம் சாமாஞாதிகரண்ய சம்பந்தமாம்.

ஸோயம் தேவதத்தஃ என்புழி, ஸஃ-சப்தமோ அத்தேசகாலவிசிட்ட
தேவதத்தனது வாசகமாம்; அயம்-சப்தமோ இத்தேசகாலவிசிட்ட தேவ
தத்தனது வாசகமாம்; ஆண்டு ஒரே தேவதத்தனிடத்து ஸஃ - சப்தத்தின்
பிரவிருத்திக்கு நிமித்தம் அத்தேசகால விசிட்டத்தவமும், அயம்-ஸப்தத்
தின் பிரவிர்த்திக்கு நிமித்தம் இத்தேசகால விசிட்டத்துவமுமாம். இவ்
விரு சப்தங்களும் பாகத்யாக இலக்ஷணையால் அத்தேசகால விசிட்டத்வ
இத்தேசகால விசிட்டத்வ அம்சங்களைப் பரித்யாகஞ்செய்து ஒரேதேவதத்த
பிண்டத்தைப் போதிப்பனவாம். இதுவே ஸோயம் என்னும் இரு சப்தங்
கட்கும் பரஸ்பரம் சாமாஞாதிகரண்ய சம்பந்தமாம்.

(2) முற்கூறிய வாக்கியத்திலேயே இரு சப்தங்களின் அர்த்தங்கட்கு
முள்ள பரஸ்பர விரோதத்தை நிவிர்த்திப்பது விசேஷண விசேஷியபாவ
சம்பந்தமாம். ஆண்டு, ஸஃ - சப்தத்தினர்த்தம் விசேஷியமும், அயம்-சப்தத்
தினர்த்தம் விசேஷணமும், ஸோயமென்னும் வாக்கியப் பிரயோகத்தி
லாம். அயம - சப்தத்தினர்த்தம் விசேஷியமும், ஸஃ - சப்தத்தினர்த்தம்
விசேஷணமும், அயம் ஸஃ - என்னும் பிரயோகத்திலாம்.

(3) முற்கூறிய வாக்கியத்தின்கண்ணுள்ள இருசப்தங்களின் பாகத்தி
யாகலட்சணையால் அத்தேசகால விசிட்டத்வ இத்தேசகால விசிட்டத்வங்க
ளாய இருவிரோதி யம்சங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அவிருத்த தேவ
தத்த பிண்டமாத்திரம் அவ்வாக்கியத்தாற் போதிப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆத
லால், தேவதத்த பிண்டமாத்திரமே ஸோயம் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷியார்

த்தமாம். இவ்வாறு வாக்கியார்த்தரூப லக்ஷிய தேவதத்தனோடு ஸோயம் என்னும் இருபதங்கட்கும் பதார்த்தங்கட்கும் இலக்ஷியலக்ஷணபாவ சம்பந்தமாம்.

ஈண்டு அறிவிப்பது இலட்சணமும் அறிய யோக்கியமாயது இலக்ஷியமுமாம். ஸோயம் என்னும் இருபதங்களால் அல்லது இருபதங்களினர்த்தங்களால் அத்தேவதத்த பிண்டம் அறியப் படுவதாம். ஆதலால் பதங்களும் அர்த்தங்களும் இலக்ஷணமாம், அத்தேவதத்த பிண்டம் இலக்ஷியமாம்.

(1) அங்ஙனமே, தத்துவமஸி என்னும் மகாவாக்கியத்திலுள்ள தத்பதமோ பரோக்ஷத்வ சர்வஞ்ஞத்வாதி தர்மவிசிட்ட ஈசுவர சைதன்யத்தின் வாசகமாம்; துவம்பதமோ அபரோக்ஷத்வ அற்பஞ்ஞத்வாதி தர்மவிசிட்ட ஜீவசைதன்யத்தின் வாசகமாம். ஆண்டுத்தற்பதத்தின் பிரவிருத்திக்கு நிமித்தம் பரோக்ஷத்வாதி தர்ம விசிட்டத்தன்மையாம். துவம்பதத்தின் பிரவிருத்திக்கு நிமித்தம் அபரோக்ஷத்வாதி தர்ம விசிட்டத்தன்மையாம். ஆதலால், தத்துவம் என்னும் இருபதங்களின் பிரவிருத்திக்கு நிமித்தம் பிந்ந பிந்நங்களாம். இவ்விருபதங்கள் பாகத்தியாக இலக்ஷணையால் ஒரு அகண்டசைதன்யத்தின் போதகமாம். இதுவே அப்பதங்களின் பரஸ்பரம் சாமானாதிகரணிய சம்பந்தமாம். (2) தத்பதார்த்தரூப ஈசுவர சைதன்யத்திற்கும் துவம்பதார்த்தரூப ஜீவசைதன்யத்திற்கும் பரஸ்பரம் பேதப்பிராந்தியை நிவிர்த்தி செய்வதாயுள்ளது விசேஷணவிசேஷியபாவ சம்பந்தமாம். தத்துவமசியென்னும் வாக்கியப் பிரயோகத்தில் தத்பதார்த்தம் விசேஷியமாம்; துவம்பதார்த்தம் விசேஷணமாம். துவந்தத்தசியென்னு மிவ்வாருரய வாக்கியப்பிரயோகத்திலோ துவம்பதார்த்தம்விசேஷியமாம்; தத்பதார்த்தம் விசேஷணமாம். இங்ஙனம் தத்துவம் பதார்த்தங்கட்குப்பரஸ்பரம் அபேதரூபத்தால் விசேஷண விசேஷியபாவம் செய்வதால் இரண்டின் பேதமயனீங்கும். [தத்பதார்த்தத்தில் பரோக்ஷத்தன்மையின் மயக்கம் நீக்கத் தத்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம்பதார்த்தத் தன்மை விதேயமாம்; துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன்மையின் மயக்கம் நீக்கத் துவம் பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் தத்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம்.] (3) தத்துவம் என்னும் இருபதங்கட்கும் அவ்விருபதங்களினர்த்தரூபமான ஈசுவர ஜீவர்கட்கும் வாக்கியார்த்தபூத அகண்ட சைதன்யத்தோடு இலட்சிய இலக்ஷணபாவ சம்பந்தமாம். அவ்விரு பதங்களும் பதார்த்தங்களும் பரோக்ஷத்வ அபரோக்ஷத்வாதி விருத்தாம்சங்களைப் பரிகரித்து அவிருத்த அகண்ட சைதன்யமாத்திரத்தையே அறிவிப்பதாம். ஆதலால் அப்பதங்களிலும் அவ்வர்த்தங்களிலுமோ இலக்ஷணரூபத் தன்மையும் அவ்வகண்ட சைதன்யத்தில் லக்ஷியரூபத்தன்மையும் உளவாம்." —தத்வாநுசந்தானம்.

யப் பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றபிக்க முறையே, யருத்தமென லாம் பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சாமா ஞாதிகர ணம்பின் விசேடவிசே டியமிலக் கணமொடிலக் கியமாம்" என்று வேதாந்த சூளாமணி கூறுவதால் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்துள் சாமானாதிகரணிய சம்பந்தமுதலிய சம்பந்தத்திரயங் களு மறியத்தக்கனவாம். அவை வருமாறு:—

" சாமானாதிகரணியம் விசேஷணவிசேஷியபாவம் இலக்ஷியலக்ஷண பாவமென்னு மிம்மூன்று சம்பந்தங்களும் மாகாவாக்கியத்திற்குச் சககாரிக ளாம். தத்துவமஸி என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள தத்துவம் என்னுமிரு பதங்கட்கும் பரஸ்பரம் சாமானாதி கரண்ய சம்பந்தமும் இவ்விரு பதங்களி னர்த்தங்கட்குப் பரஸ்பரம் விசேஷண விசேஷியபாவ சம்பந்தமும், இவ் விரு பதங்கட்கும் அல்லது இவ்விருபதங்களி னர்த்தங்கட்கும் அகண்ட சைதன்யத்தோடு இலக்ஷியலக்ஷணபாவ சம்பந்தமும் உளவாம்.

(1) பின்னபின்னமாய பிரவிருத்திக்கு நிமித்தங்களாய சப்தங்கட்கு எவ்வேகார்த்தத்தில் பிரவிருத்தி யுண்டோ அதுவே இச்சப்தங்கட்குப் பரஸ்பரம் சாமானாதிகரண்ய சம்பந்தமாம்.

ஸோயம் தேவதத்தஃ என்புழி, ஸஃ-சப்தமோ அத்தேசகாலவிசிட்ட தேவதத்தனது வாசகமாம்; அயம்-சப்தமோ இத்தேசகாலவிசிட்ட தேவ தத்தனது வாசகமாம்; ஆண்டு ஒரே தேவதத்தனிடத்து ஸஃ - சப்தத்தின் பிரவிருத்திக்கு நிமித்தம் அத்தேசகால விசிட்டத்தவமும், அயம்-ஸப்தத் தின் பிரவிர்த்திக்கு நிமித்தம் இத்தேசகால விசிட்டத்துவமுமாம். இவ் விரு சப்தங்களும் பாகத்யாக இலக்ஷணையால் அத்தேசகால விசிட்டத்வ இத்தேசகால விசிட்டத்வ அம்சங்களைப் பரித்யாகஞ்செய்து ஒரேதேவதத்த பிண்டத்தைப் போதிப்பனவாம். இதுவே ஸோயம் என்னும் இரு சப்தங் கட்கும் பரஸ்பரம் சாமானாதிகரண்ய சம்பந்தமாம்.

(2) முற்கூறிய வாக்கியத்திலேயே இரு சப்தங்களின் அர்த்தங்கட்கு முள்ள பரஸ்பர விரோதத்தை நிவிர்த்திப்பது விசேஷண விசேஷியபாவ சம்பந்தமாம். ஆண்டு, ஸஃ - சப்தத்தினர்த்தம் விசேஷியமும், அயம்-சப்தத் தினர்த்தம் விசேஷணமும், ஸோயமென்னும் வாக்கியப் பிரயோகத்தி லாம். அயம - சப்தத்தினர்த்தம் விசேஷியமும், ஸஃ - சப்தத்தினர்த்தம் விசேஷணமும், அயம் ஸஃ - என்னும் பிரயோகத்திலாம்.

(3) முற்கூறிய வாக்கியத்தின்கண்ணுள்ள இருசப்தங்களின் பாகத்தி யாகலட்சணையால் அத்தேசகால விசிட்டத்வ இத்தேசகால விசிட்டத்வங்க ளாய இருவிரோதி யம்சங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அவிருத்த தேவ தத்த பிண்டமாத்திரம் அவ்வாக்கியத்தாற் போதிப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆத லால், தேவதத்த பிண்டமாத்திரமே ஸோயம் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷியார்

75. கடனீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியோன் றுமேப் போது
மிடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமேப் போது மேகந்
திடமாகச் சுவாநு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே.

சீ-வினா:—தேவரீர் இப்போது யான் அப்பியசிக்கத்தக்க தைக் கூறும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கு-விடை:—அன்பனே! கடஜலத்திலும் மேகஜலத்திலும் பிரதிபிம் பித்துள்ள ஜலாகாசம் மேகாகாசம் என்னும் இரண்டும் உபாதியினாற் கற்பிதமாயிருத்தலின், மித்தையேயாம்; கடாகாசம் மகாகாசம் என் னும் இரண்டும் எப்போதும் ஒன்றேயாம். அதுபோல, புத்தி அல்லது அவித்தையில் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஜீவனும் மாயையில் பிரதிபிம்பித்துள் ள ஈசனும் உபாதியினாற் கற்பிதமாயிருத்தலின் மித்தையேயாம். பிரஹ் மம் சாட்சி யென்னும் இரண்டும் எப்போதும் ஒன்றேயாம். ஆதலின் இவ்வொன்றென்னும் அனுபவம் சந்தேகவிபரீதமின்றித் திடமாதற்போ நட்டுச் சிவோஹம் ‡ (சிவமே நான்-நானே சிவம்) என்று நிதித்தியாச னஞ்செய்து நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாகமான சுவானுபவத்தில் (தான் அறிவாநந்தமென்னும் அநுபவத்தில்) பிறழா திருக்கக்கடவாய். இதுவே உன்னால் என்றும் இடைவிடா தப்பியசிக்கத் தக்கதாம். (75)

---

‡ சிந்தனை புறஞ்செலாச் சிவோகம் பாவனை
சந்தத முஞற்றிடிற் சமாதி வந்துறு
மந்தநற் சமாதியா லறிவு மேவிடு
மிந்தநன் னிலையிலே யிருக்கற் பாலையே.

என்று சிவஞானவள்ளலார் கூறுவதால் சமாதிக்கேது 'சிவோகம் பா வனை என்பதும், தத்துவ ஞானத்திற்கேது சமாதிஎன்பதும் பெறப்படுத லின், தத்துவஞானத்தை யடைய விரும்புவோர் வேறுசிந்தனை யின்றிச் செய்தற்குரியது சிவோகம்பாவனையா மென்பது தெள்ளிதின் விளங்குமெ ன்க. சிந்தனை புறஞ்செலாச் சிவோகம் பாவனை சவிகற்ப சமாதியும் அதனா லுண்டாகும் சமாதி நிருவிகற்ப சமாதியுமாம். சிவோகம் பாவனை செய்யுங் கிரமத்தினை ஸ்ரீசங்கராபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந் தருளியுள்ள தசகத்திலும், சட்கத்திலுங்காண்க.

"நீசிவமா யோரிமைப்பு நிற்பை யெனிற், காலனுங்கை கூப்பி நிற்பன் காண்" என்றும், "சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென, வந்தி பிறப்பறு மாணு" என்றும், "சிவோகம் பாவித்தலால், ஆய்ந்தவனே யாமா றறி" என்றும், "சிவன்வேறு சீவன்வே றென்றிரண்டாச் செப்பு, மவன்சிவனை யென்று மறியான்" என்றும், "தானே சிவமல்லாற் றனிச்சிவம் வேறில்லை'

76. தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமற்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளிற்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடத்தன் பிரம மென்னு
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான்.

சீடன் நிட்டைகூடித் தனது நிசவடிவத்தைத் தரிசித்தல்.

வினா:—பிறகு அச்சீடன் யாது செய்தான்?

விடை:—வேதாந்தசாஸ்திரமே யன்றி அநந்நிணைக்கமாய்த் தனைக்குப் பெருந்துணையாயுள்ள குருவுங்கூறிய வுண்மைநெறி தவறாது

என்றும் சிவஞான வள்ளலார் பலவிடத்தும் வற்புறுத்திக் கூறுதலால் அப்பாவனையின் பயனினிது விளங்குமென்க.

"பிரமமே யான ஞானி பின்னரிச் சம்சாரத்தை, மருவிடா ஞானலாலே மாசற முமுட்சு வானேன், பிரமநான் பிரம மேநான் பிரமமே நானெனன் றிங்ஙன், றிரமதாய்ப் பிரமந் தன்னைத் தினமுமே யறிய வேண்டும்."—"திருசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத்திரமே யாகப்,பிரவிலாபித்து நின்னைப் பிரமமாய்ப் பார்த்திருந்திங், கரியனே வெளியி லுள்ளிலாவது சமாதி பெற்றுக், கருமபந் தம்வரைக்குங் காலநீ தள்ளு வாயே" என்று விவேகசூடாமணிகூறுவதும், "சித்த சாந்தஞ் சிதம்பரமாத் தானே திகழு மனுபவத்தைச்,சித்த சாந்த முளமேலோர் சிவோகம் பாவித் தடைகின்றார்" என்று சொரூபானுசந்தானங் கூறுவதும், "சற்குரு வருடத் துவமசி வாக்கிய, வழியே தனைத்தா னுணர்ந்தமா யோகி, சிவோகம் பாவித் திடுபெருந் திறத்தால், ...நிறைபரி பூரண னித்தியா னந்தன்" என்று சொருபலட்சணவிருத்தி கூறுவதும், "அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டாகார மாகியுள வத்துவித பரசிவத்தைச், சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோக மென்னுஞ் சலியாத பாவனையாற் பூசை செய்து, துங்கபர சிவகருணை யிடமாய்ப் பெற்றுத் தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து, பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து பரமசிவ பத்தனுநா னேனையா." என்று ரிபுகீதை கூறுவதும்.,

"மன்னிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ்
சென்னிய தான சிவோகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொரு
டுன்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே."

"ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங், கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன் றானேன்" என்று திருமந்திரங் கூறுவதும், பிறவுமிங்கூன்றியறியத் தக்கனவாம்.

† பஞ்சகோசங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் இது நானல்ல இது நானல்ல வென்று நேதித்து (கழித்து) அவற்றிற்கு விலட்சணமாய், அதற்குமேல் காணப்படுகின்ற பஞ்சகோசங்களின் அபாவவடிவ பாழையு (சூனியத்தையு)ம் தானல்லவென்று நேதித்து, பின்பு அகத்தில் அச்சூனியத்தைக் காணுநிற்கும் அநுபவ வடிவமான சாட்சி தானேயென்றுள்ள சூக்குமமான

---

† வாழைமரத்திலுள்ள தண்டையெடுத் தனுபவிக்க விரும்புவோர் அதன் பட்டைகளைப் பிரித்து ஒவ்வொருபட்டையையும் இது தண்டல்ல இது தண்டல்லவென்று நேதித்து (தள்ளி) மிஞ்சுகின்ற தண்டையெடுத் தனுபவிப்பதுபோல, பஞ்சகோசங்களிலுள்ள ஆத்மாவையும் பிரித்தறிந் தனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(1) கோசபஞ்சகத்துள் ஒவ்வொன்றை நானெனக்கொள்ளல் துவித விருத்தியாம். (2) அவற்றுள், ஒவ்வொன்றையும் யுக்தியால் இது நானல்ல இது நானல்ல வென்று நேதித்து எஞ்சுகின்ற ஆத்மாவை (சாட்சியை) நானெனக்கொள்ளல் சாட்சிவிருத்தியாம். (3) அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னும் விருத்தி அகண்டாகாரவிருத்தியாம். இம்மூன்றனுள், துவித விருத்தி பந்தத்திற் கேதுவாயும், சாட்சிவிருத்தி சர்வதுக்கநிவிர்த்தி பரமாநந்தப்பிராப்திவடிவ மோட்சத்திற்குச் சாட்சாத்சாதனமன்றாயும், அகண்டாகாரவிர்த்தி அம்மோட்சத்திற்குச் சாட்சாத் (நேர்) சாதனமாயு மிருத்தலின், அதிதீவிரபரிபாகிகள் முன்னுள்ள விரண்டை யகற்றிப் பின்னுள்ள வொன்றைக் கொள்ளல் வேண்டுமென்க.

இம்மூன்று விருத்திகளைப்பற்றி ரிபுகீதை "தேகமுத லுனென்ன றுவித விர்த்தி திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சி விர்த்தி, யேகபர நானென்ன லகண்ட விர்த்தி யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத் தள்ளி, யாருமகண் டாகார விருத்தி தன்னை யநவரத மாதரவா யப்பியாசித்துச், சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்க டீர்த்துச் சொன்னவகண் டேகரச சொரூபமாவாய்" என்று கூறுவதறிக.

(1) அகண்டாகாரவிருத்திமாத்திரமா யிருத்தல் சம்பிரஞ்ஞாத (சவிகற்ப) சமாதியாம். (2) அவ்விருத்தியும் நீங்கித் தான்மாத்திரமாக நிற்றல் அசம்பிரஞ்ஞாத (நிர்விகற்ப) சமாதியாம்.

சாட்சி விருத்தி மோட்சத்திற்குச் சாட்சாத் சாதனமன்றென்பது "தொம்பதத்தி லுபாதிகெடச் சொரூபதா மதுபோற்றென்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுந், தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற்றுதன்மாத் திரைப்பகுதி தானுமிருப் பதனு, னம்பரிபூரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ லுடுமுயி ராதலினு லுதனருட் படியே, யிம்பருபா தியும்போய்நிரு பாதிகமா மதனு லெப்பொருளைப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே." என்று உபநிடதங் கூறுவதால் நன்கு விளங்கும்.

77. அநுபவா நந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான்.

சங்கற்பத்தையு மகற்றி, அப்பால் கூடஸ்தன் பிரஹ்மமென்னும் (அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி - நான் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேனென்னும்) அகண்டாகார விருத்தியும் நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாக வசத்தால் † உறங்கினோன் கைப்பொருள்போல நீங்கப்பெற்று, அகண்டைகரசமாயுள்ள பரிபூரண வடிவப் பிரஹ்மத்தைத் தரிசித்தனன் (பிரஹ்மவடிவமாக விளங்கினன்).

சீடனது சுவானுபவம்.

அவ்வாறு பிரஹ்மவடிவாக விளங்கிய சீடன் அனுபவவடிவான பிரஹ்மாநந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி, அகண்டாகாரமாய் (பேதமின்றி), தேகேந்திரியமுதலிய நாமரூபவடிவ வுபாதிகளெல்லாம் நீங்கப்பெற்று, ‡ (கடலிலழுந்திய வுப்பாற் செய்த பிரதிமை போலச் சித்திற் கரைய) சின்மாத்திரமாகி, விருத்தியற்று மனது பிரஹ்மாகாரமாய்ப்போக, திருவருளே திருமேனியாகவுடைய சற்குருவுங் காணுமாறு ¶ நனவிற் சுழுத்தியை யடைந்து தனது சுபாவவடிவமானன். (77)

சீடன் சமாதியினின்றும் விழித்துத் தனதனுபவமுரைத்தல்.

---

† அறிவாநந்த சித்தியார் "குலங்குணங் காலந் திக் காசனங் கொள்கை குறிநெறிசீர், நலந்தருஞ் சீலந் தவஞ்செபந் தியானநண் ஞமனண்ணித், தலந்தனில் வாழ்பவர் போலத் துயில்பவர் தங்கள்கையிற், புலன்கொள் பதார்த்த மெனவாய்மை நின்றிடப் போமற்றதே" என்று கூறுவதறிக.

‡ சுழுத்தியில் விருத்தியோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தின் அபாவமுண்டா கின்றதேயன்றி, அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி பிரஹ்மாகாரமாவதில்லை. நிர்விகற்ப சமாதியிலோ பிரஹ்மாகாரமான அந்தக்கரண விருத்தி ஜலத்திற்கரைந்த உப்புப்போன்று விளங்காதிருக்கின்றதேயன்றி யில்லாமற் போவதில்லை. இதனால் சுழுத்திக்கும் நிர்விகற்ப சமாதிக்குமுள்ளபேதம் பெரிதும் விளங்கும். நிர்விகற்ப சமாதியில் அந்தக்கரண விர்த்தியின்றாயின், அச்சமாதி செய்பவனது உடம்பு தூங்குவோனது உடம்பு போன்று விழவேண்டும்; விழாதிருக்கின்றமையின், நிர்விகற்ப சமாதியில் அந்தக்கரணவிருத்தி சலத்திற் கரைந்தவுப்பைப் போன்று புலனாகாதிருக்கின்ற தென்பது.

¶ "அறிபொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மந்தநிலை வியாபார மினைத்து மில்லாச், செறிநனவிற் சுழுத்தியாம்" என்பது ஞானவாசிட்டம். இந் நனவிற்சுழுத்தியை நடுநிலையென்பர் பெரியார்.

78. அளிமக னேமேபோ திவ்வா றுனபின் மனது மேள்ள
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமலதே சிகனைக் கண்டான்
றளிவிழி சோரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்தான்
குளிமுகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான்.

79. ஐயனே யெனதுள் ளேநின் றநந்தசன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
யுய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றென்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி.

இங்ஙனம் அவன் தனது சுபாவ வடிவமாகப் பிறழ்ச்சியின்றி வெகுநேர மிருந்தபின்னர்ப் பிரஹ்மசொரூபமாய் விருத்தியற்றிருந்த மனம் பிராரத்த கன்மவசத்தால் பையப் பையப் பகிர்முகமாகச் சமாதியினின்றும் விழித்துத் தனது குருவைத்தரிசித்துக், கண்கள் ஆநந்த பாஷ்பம் சொரியாநிற்க அவரது திருவடியில் தண்டம்போல விழுந்து தொழு தெழுந்து பிரதட்சணஞ் செய்து கைகூப்பிக்கொண் டெதிரே நின்று, (78)

ஐயனே ! எனது சித்தத்தின்கண் ணெழுந்தருளி யிருந்து கீழ்ப் போன வளவிறந்த பிறவிகளில் கர்மோபாசனைகளைச் செய்யுமாறு ஏவிச் சித்தத்தின் மல (பாவ),விட்சேப(கலக்க)தோஷங்களை யொழித் தடிமை கொண்டருளிய ஈசனே ! எனது சொரூபாவரணம் அகலுமாறு உபதேசிக்க மானிடச்சட்டைசாற்றி வெளிவந்த சற்குருமூர்த்தியே! நமஸ்காரம். அடியேன் கடைத்தேறத் தத்துவஞான வாயிலாக எனக்கு ஜீவன் முத்தியைத் தந்தருளிய வுபகாரத்திற்குப் பிரதியுபகாரம் நாயினுங் கடையான யான் செய்யும்வண்ணம் யாதொன்றுங்காணேன். உனது திருவடிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்று கூறினன். (79)

ஆசிரியர் நீ யெனக்குச் செய்யு முதவி யிதுவெனல்.

இவ்வாறு கூறிய சீடனைச் ¶ சற்குருவானவர் மகிழ்ச்சியோடு கடைக்கண்ணால் பார்த்து அன்பனே ! இங்கேவாவென் றழைத்து தருகே யிருக்கச்செய்து (ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய அபரோட்சஞானத்தையுங் கெடுக்கவல்லனவாகிய) தடை (பிரதிபந்தங்)கள் மூன்றும் அடையாதபடி

¶ சிவஞானவள்ளலார் "பொன்னைப் பொருளைப் புகழைக் குறியாது, தன்னை யளிப்பவனே சற்குருவா—மின்னமின்னம், பொன்னீ பொருளீ யென் றோதுங் குருவெல்லா, மன்னியனே சற்குருவன் றாம்." என் கூறுவதறிக.

80. சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
துட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனு யிருக்கி னீதே நீசெயு முதவி யாமே.

† சொரூபஞானநிட்டனாய் (நனவிற்சுழுத்தியுடையவனாய்) பிறழாதிருப்பா யானால் இதுவே நீயெனக்குச் செய்யும் பிரதியுபகாரமாகுமென்று கருணையோடு கூறினர். (80)

தடைகளால் அபரோட்சஞானம் நீங்குமோவெனல்.

சீ-வி:—பரமகுருவே! தற்பதலட்சியார்த்தமான நீ (பிரஹ்மம்) துவம்பதலட்சியார்த்தமான நான் (கூடஸ்தன்) என்னு மிரண்டு விகற்பமுமின்றி ‡ நிராபேட்சிக வியாபகமாய் எவ்விடத்தும்

---

† சொரூபஞான நிட்டையாவது அநாத்மாவில் உறக்கமும் ஆத்மாவில் விழிப்புமா யிருத்தலாம்.

"உலகெலா முணர்ந்த விடத்திலே யுறங்கி யுறங்கிய விடத்திலே யுணர்வ, ருலகிலெப் பொருளுந் தம்மினுந் தம்மை யுலகினெப் பொருளினுங் காண்ப, ருலகிலெப் பொருளு மன்றியே தம்மை யன்றியொன் றின்றியே யிருப்ப, ருலகமு முயிரும் பரமுமாய் நிகழ்ந்த வொருபொருளுணர்ந்தவுத் தமரே."—என்பது தத்வாமிர்தம்.

"யாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மிருள்போற் காணு
வோதரு ஞானி யத்தை யுளங்கையிற் கனிபோற் காணு
மியாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிர்களு மென்றுங் காணுங்
காதலின் ஞானி யத்தைக் கண்ணினுற் றெரியக் காணான்."—என்பது
பகவற்கீதை.

‡ i. வியாபகம் ஆபேட்சிகம் நிராபேட்சிகமென விருவகைத்தாம். எந்த வஸ்து எப்பதார்த்தத்தை யபேட்சித்து வியாபகமாக விருக்கின்றதோ, எப்பதார்த்தத்தை யபேட்சித்து வியாபகமாக வில்லையோ அஃது ஆபேட்சிக வியாபக முடையதாம். எங்ஙனம்: பிருதிவி முதலியவற்றை யபேட்சித்து மாயை வியாபகமா யிருக்கின்றது; சேதனத்தை யபேட்சித்து அங்ஙனமில்லை; ஆகையால் மாயை ஆபேட்சிகவியாபக முடையதாம்.

ii. எந்தவஸ்து எல்லாவற்றையும் அபேட்சித்து வியாபகமாக விருக்கின்றதோ அது நிராபேட்சிக வியாபகமுடையதாம். எங்ஙனம்: பிருதிவி முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபேட்சித்துச் சேதனம்(பிரஹ்மம்) வியாபகமா யிருக்கின்றது; ஆகையால், அது நிராபேட்சிகவியாபக முடையதாம்.

சேதனத்திற்கொப்பாகவாவது உயர்வாகவாவது வேறொன்றும்வியாபகமாக வின்மையின், அதுவே எல்லாவற்றினும் வியாபக முடையதா மென்பதிங் குணரத்தக்கதாம்.

81. நீநானேன் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கு
நாணுகத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்ருன்
ருணுகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் ரேன்று
மாணுலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைத்தி டாதே.

82. தடையேவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
யுடனுடன் வரும்வந் தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே.

சிதாநந்தவடிவமான யானேயுளனென்பதாக அனுபவமாம்படி தெ ளிந்தறிந்த ஞானமும் நீங்கிப்போமோ? அதனைக் கிருபைசெய்து கூறும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கு-விடை:—அன்பனே சுபாவமாகத் தன்மயமாயுள்ள பிரஹ்மானு பவமானது சற்குருவினுபதேசத்தாலும் வேதாந்தசாஸ்திர விசாரத்தா லும் தோன்றும்; அவ்வாறு தோன்றுவதாயினும், † தடைகளுண்டாயி னவ்வனுபவம் ஸ்திரப்படாது. (81)

பிரதிபந்தத் திரயம்.

சீ-வினு:—*தேசிக மூர்த்தியே! அத்தடைக ளெவை?*

கு-விடை:—அவை அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீத மென்பன வாம்.

சீ-வினு:—*இவை யுண்டாவதற்குக் காரணம் யாது?*

கு-விடை:—துன்பத்தைச் செய்வதையே யியல்பாகவுள்ள இம்மூத் தடைகளும் கீழ்ச்சென்ற அளவிறந்த பிறவிகளிற் பழகிவந்த பழக்கத்தி னலே அடிக்கடி யுண்டாகின்றன.

சீ-வினு:—*அவ்வாறுண்டானுற் குற்றமென்ன?*

கு-விடை:—அவையுண்டாவதினுற் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானம் மோக்ஷஹேதுவாகாமற் கெட்டுப்போம்; ஆதலின், இவற்றை யவசியங் கெடுத்தல்வேண்டும்.

சீ-வினு:—*இவற்றை யெவ்வாற்ருல் கெடுத்தல்வேண்டும்.*

---

† *"தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்ருல்" என்னுங் குறளுக்கு விசேடவுரை பரிமேலழகர் "நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தால் அதனைத் தன் ஞான மின்மையால் தானே யழித்து விடும்" என்று கூறியிருப்பதிங் குணரத்தக்கதாம். இதுபற்றி விரி வாக விசாரசாகரம் ஐந்தாவது தரங்கத்தின் பார்ச்சுவின் கதையிற் காண்க.*

83. அக்கினிக் கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்வே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

கு-விடை:—அன்பனே ! அஞ்ஞானத்தைச் ‡ (1) சிரவணத்தாலும், சந்தேகத்தை (2) மனனத்தினாலும், விபரீதத்தை (3) நிதித்தியாசனத்தினாலும் பிரயத்தன பூர்வகமாகக் கெடுப்பாயாக. (82)

சீ-வினா:—தடையுள்ளபோது தத்துவஞானம் மோட்சத்திற் கேதுவாகாதென்பதைத் திருஷ்டாந்தவாயிலாகக் கூறியருளும்படி வேண்டுகின்றேன்.

---

‡ (1) யுக்தியினால் வேதாந்தவாக்கியத்தின் தாற்பரியத்தை நிச்சயஞ் செய்தல் சிரவணமாம். (2) ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்திற்குச்சாதகமான யுக்திகளாலும் பேதத்திற்குப் பாதகமான யுக்திகளாலும் அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தைச் சிந்தனைசெய்தல் மனனமாம். (3) அநாத்மாகார (நாமரூப வடிவ) விருத்தியின் மறைப்பின்றிய பிரஹ்மாகாரவிருத்தியின் ஸ்திதி நிதித்தியாசனமாம். இதனது பரிபாக அவஸ்தை சமாதியெனப்படும். "இருக்கிறது" என்னும் வியவகாரத்திற் கேதுவான அவித்தை அல்லது அந்தக்கரணத்தின் பரிணமம் விருத்தி யெனப்படும்.

(1) சிரவணத்திற் கேது தீவிரதரமுமுட்சுத்துவம்; அத்வைத ஆத்ம சொரூபத்தைக் கூறும் வேதாந்த வாக்கியங்களை இடைவிடாது கேட்டல் சொரூபம்; ஆத்மாவின்றென்னும் அசத்துவாபாதக வாவரண மொழிவது காரியம்; ஒழிந்துபோய அவ்வாவரணம் மீண்டும் வாராதிருக்கும் பரியந்தம் அவ்வாக்கியங்களைக் கேட்பது அவதி; ஆத்மாவின் திட பரோட்சஞானம் பலம்.

(2) மனனத்திற் கேது நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம்; அத்வைத ஆத்மதத்துவத்தை விசாரிப்பது சொரூபம்; ஆத்மாவின் அபானுபாதக வாவரணமொழிவது காரியம்; ஒழிந்துபோய வவ்வாவரணம் மீண்டும் வாராதிருக்கும் பரியந்தம் அவ்வாத்ம தத்துவத்தைச் சிந்திப்பது அவதி; அவ்வாத்மாவின் அபரோட்ச ஞானம் பலம்.

(3) நிதித்தியாசனத்திற் கேது சாதன சதுஷ்டயத்துடன் கூடியவதிபரியந்தஞ் செவ்வையாக வனுஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள சிரவண மனனங்கள்; சிவோகமென்றிடைவிடாது தியானஞ்செய்வது சொரூபம்; அகமும் புறமும் விடயக்காட்சியின்றித் தியான மாத்திரமா யிருப்பது காரியம்; பாலிற்கூடிய நீர்போன்று பிரஹ்மத்தில் ஏகரசமாதல் அவதி; ஆத்மாவின் பிரதிபந்தரகித அபரோட்சஞானம் பலம்.

84. பிரமபா வனையை முடிப் பேதங்காட் டுவேதஞ் ஞானங்
குரவன்வாக் கியநம் பாமற் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகந்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்.

து-விடை:—எங்ஙனம் தனது தாக(சுடும்) சக்தி மணிமந்திர ஔஷதங்களால் கட்டுப்பட்ட விடத்து அக்கினியானது சிறு துரும்பையும் தகிக்க யோக்கிய மாவதில்லையோ அங்ஙனமே † அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களாலே வன்மை குறைந்துள்ள தத்துவஞானத்தினுல் அநாதியாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற ‡ அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துவேஷம், அபிநிவேசமென்னும் பஞ்சக்கிலேசவடிவ பந்தமும் நாசமாவதில்லை. ஆதலால் அன்பனே! நீ வேதகாலம் நிரந்தர விசுவாசத்தோடு கூடியப்பியாசஞ்செய்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களாலே முறையே மோட்சப்பிரதிபந்தமாயுள்ள அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களை நீக்கக்கடவாய். (83)

சீ-வி:—அஞ்ஞான முதலியவற்றின் சொரூபத்தைக் கூறியருளல்வேண்டும்.

---

† ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம் அதிடம் திடமென விருவகைத்தாம். (1) அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களோ டுண்டாகும் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானம் அதிடஞானமாம். (2) அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களின்றியுண்டாகும் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானம் திடஞானமாம். அதிடஞானமுள்ளவளவும் சிரவணுதிகள் செய்யத்தக்கனவாம். திடஞான முண்டாய பிறகு சிரவணுதிகளுள் ஒன்றுஞ் செய்யத்தக்கதன்ரும். திடஞானம் சற்குருவாயிலாகக்கேட்ட மகா வாக்கியார்த்தத்தின் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களா லுண்டாம்.

‡ (1) விசாரிக்கு மிடத்துத் தனக்கெனச் சொரூபமில்லா தொழிவது அவித்தையாம். அது மூலாவித்தை, தூலாவித்தையென் றிருவகைத்தாம்.

சுத்த சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம் மூலாவித்தை; கடாதியவச்சின்ன சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம் தூலாவித்தை; மூலாவித்தையும் காரியகாரண வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். ஆவரண விட்சேப சத்திகளுடன் அநாதி பாவவடிவமாயிருப்பது காரணுவித்தை. ஒன்றில் மற்றொன்றன் புத்திவடிவத்தோற்றம் காரியாவித்தை. அக்காரியாவித்தையும் அநாத்மாவில் ஆன்மபுத்தி, அநித்தியத்தில் நித்தியபுத்தி, துக்கத்தில் சுகபுத்தி, அசுத்தத்தில் சுத்தபுத்தியென நால்வகைத்தாம்.

(2) புத்தி யான்மாக்களின் அபேதஞானம் அஸ்மிதை (சாமானியவகங்காரமாம்).

(3) இராகம்-திடவாசை (பேராசை).

(4) துவேஷம்-குரோதம் (வெகுளி).

(5) அபிநிவேசம் - மாணபயம்.

சு-விடை:—† (1) அகம் பிரஹ்ம மென்னும் பாவனையைமறைத்து யான்பிரஹ்மமல்லனென்னும் பாவனையையுண்டுபண்ணுவது அஞ்ஞான

---

† நீயே பரப்பிரஹ்ம மென்றறிந்து சிவோஹமென்று பாவித்து நிச்சயத்தினால் சுகியாய் மோக்ஷமடைவா யென்னும் ஆராய்ச்சியுள்ள குருவினுபதேசத்தைக் கொண்ட சீடன் பிரஹ்மத்தின் தர்மங்களான சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றைத் தன்னிற்காணுதவனாய் யான் பிரஹ்மமல்லன் என்று பாவிப்பதே அஞ்ஞானம் (அசம்பாவனை).

விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கியார்த் தங்களைத் தெரிந்தும் விசுவாசக் குறைவால் 'யான் பிரஹ்ம மாவனோ? அல்லனோ ?' என்று சந்தேகிப்பதே சம்சயபாவனை.

சுருதியுக்திகளால் யான் பிரஹ்மமாவேனாயினும், எனக்கு இன்னும் ஜீவத்துவம் நீங்கவில்லையாகலின், யான் ஜீவனே யென்றறிவதே விபரீத பாவனை.

ஆப்தவசனத்தினால் ஆசௌசத்தினைக் கேட்கவே தான் சூதகமுடையவனென்று திடதரமாய் நம்புவதுபோலப் பிரத்தியகாத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்றென்னும் உபநிஷத்துவாக்கிய தாற்பரியத்தினைக்கொள்ளுவதே சிரவணமெனப்படும். இதனால் அசம்பாவனை நீங்கும்.

அவ்வாறு கேட்ட வேதாந்தார்த்தத்தினை நல்ல யுக்தி நல்ல தர்க்கங்களால் சிந்தித்தலே மனன மெனப்படும். இதனால் சம்சயபாவனை நீங்கும்.

அச்சிரவணமனனங்களால் திடதரமாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சலசித்தமாயிருந்து அநுசந்தித்துப் பிரஹ்மாகார அந்தக்கரணமுடையவனாயிருப்பதே நிதித்தியாசனமெனப்படும். இதனால் விபரீத பாவனை நீங்கும்.

இங்குச் சிரவணத்தினா லுண்டாகிய ஞானத்தினால் ஆத்மசாக்ஷாத்காரமுண்டாவதாகலின், சிரவணமே முக்கியமான அங்கி யெனப்படும். இத்தன்மைய சிரவணஜந்திய பிரஹ்மஞானம் திடதரமாய் வஸ்துசாக்ஷாத்காரமாவதற் குபயோகியாய் அதற்குச் சககாரிகளாயிருக்கும் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கள் அங்கங்களாம்.

கடாதிவஸ்துவின் பிரத்தியட்சத்திற்குக் கண் காரணமாயினும் இருளில் நிஷ்பிரயோசனமாம். அதற்கு ஆலோகம் (ஒளி) சககாரி காரணமாவதுபோலச் சிரவணம் தத்துவ ஞானத்திற்குச் சககாரியாம்.

மனனமோ பொருளை விளக்கும் தீபஞ் சலித்தால் காரியம் நிகழாமையின், அச்சலனத்திற்குக் காரணமான வாயுசஞ்சாரத்தைத் தடுக்கும் திரையினைப்போலச் சககாரியாம்.

நிதித்தியாசனம் அத்தீபத்தின் ஒளிமழுங்குங்கால் திரியினைத் தூண்டு கோலால் தூண்டிப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுபோலச் சககாரியாம்.

85. தத்துவ வநுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பா
ரோத்துள பொருளு கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தெரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிருவாணம் பெறுவாய் நீயே.

86. எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு முன்பா
லத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர் விதேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும்.

மாம். (2) நினைவரிய வொரு பிரஹ்மம் நீயே யென்றருளிய சற்குருவின் வாக்கியத்தைச் சத்தியமாக நம்பாது யான் பிரஹ்மமோ அல்லனோ என்று மனங்கலங்குதல் சந்தேகமாம். (3) நிலையின்றிய உலகத்தை நிலையுடையதென்றும் (ஜகத்சத்தியமென்றும்) அநாத்மாவாகிய தேகத்தை ஆன்மாவென்றுங்கருதும் மோகமே விபரீதமாம். (84)

சீ-வினா:—சிரவண முதலியவற்றின் சொரூபத்தையுந் திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டும்.

கு-விடை:—(1) அகண்டாகார விருத்தியை மகா வாக்கியார்த்த விசாரத்தினால் நிலைபெறச் செய்தல் † சிரவணமாம். (2) சிரவணத்திற்கோத்துள்ள ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தை யுக்தியினலாராய்தல் மனனமாம். (3) சித்தம் அகண்டாகாரமாத்திரமாயிருக்த மனுபவம் நிதித்தியாசனமாம். நாடோறு மிவ்வாறு இம்மூன்றையும் அப்பியாசஞ் செய்து வருவாயானால் அம்முத்தடைகளு நீங்கப்பெற்று நீ தவறாது நிருவாணத்தை (மோட்சத்தை) யடைவாய். (85)

சிரவணாதிகளி னவதியைக் கூறல்.

சீ-வினா:—விகிதகுருவே! எவ்வளவுகாலபரியந்தஞ் சிரவணாதிகள் செய்தல் வேண்டும்?

கு-விடை:—அன்பனே! உன்னிடத்து எவ்வளவு காலபரியந்தம் ஞாதாவும் (ஞானத்தின் கர்த்தாவான அந்தக்கரணமும்) (அந்தக்கரணத்தின் விருத்திவடிவ) ஞானமு மிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு காலபரியந்தமும் நீ (அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களின் விரோதியான) சிரவணாதிகள் செய்தல் வேண்டும். ஞாதா ஞானமென்னும் விகற்பங்களற்று ஜீவப்

---

† அங்கி (பல) சிரவணம் அங்க (சாதன) சிரவணமென்னு மிரண்டனுள் இது அங்கசிரவணமாம். (1) சற்குருகூறும் மகாவாக்கியத்திற்கும் சீடனது சுரோத்திரத்தி (காதி) ற்கு முள்ள சம்பந்தம் அங்கிசிரவணமாம். (2) அவ்வாக்கியார்த்தத்தின் விசாரவடிவ சிரவணம் அங்கசிரவணமாம்.

87. ஞானமார் சீவன் முத்தர் நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்ட
னனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம வித்தின்
முனமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன்.

பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்திற்கு விஷயமான சிதாநந்தமாத்திரமாய் நின்ற பின்னர்ச் † சிரவணாதிசாதனங்களுள் ஒன்றும் முனக்குவேண்டுவதில்லை.

சீ-வி:—பாவனாதீதப்பரமகுருவே! அஞ்ஞான முதலியன வின்றிச் சிதாநந்த மாத்திரமாய் மிஞ்சுகின்றவ ரெவ்வாறிருப்பர்?

கு-விடை:—காண்டற்கினிய கண்மணியே! அவர் எப்போதும் ஆகாயம்போல் ஒன்றேயும் பற்றாது ‡ ஜீவபாவமுதலியன விறந்து சின்மாத்திரமாயிருப்பர்; அங்ஙனமிருத்தலே ¶ ஜீவன்முத்தியாம். பிராரத்தகன்ம நாசத்தின் பிறகு எப்போதும் அவர் ※ விதேகமுத்திபெற்றிருப்பர். (86)

சீ-வி:—ஆத்மஞானத்தை அகங்கை நெல்லிக் கனிபோலுபதேசிக்கும் அருட்குருவே! ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்தால் தமது நிஜவடிவில் பிறழாது நிலைத்திருக்கும் () ஜீவன்முத்தர் ஒரு திறத்தாராயிருப்பரோ? பலதிறத்தராயிருப்பரோ?

---

† "ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகு மவித்தை வசத்துறுநா
ளோடணை மமதை யகந்தை யுளார்க்கே யிகபர விவகாரம்
வீடணு குவமெனு மிச்சையு ளார்க்கே வித்தை படிப்பதெலாம்
பாடன் மிருந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமானால்"

என்று மேல்வருவது மிங்கூன்றி யுணரத்தக்கதாம்.

‡ கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ முதலிய பந்தம் நீங்குதல் ஜீவன் முத்தியின் சொரூபமாம்.

¶ தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தோற்றிக்கொண்டிருக்கப் பிரஹ்மசொரூபமாக நிலைத்தல் ஜீவன்முத்தியாம்.

※ பிராரத்தகன்ம நாசத்தால் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் நீங்கப்பெற்று நிர்விசேஷ நிராவரண பரிபூரண பரப்பிரஹ்மசொரூபமாக நிலைத்தல் விதேகமுத்தியாம். "பின்னமிலாச் சருவான்ம சொரூப மாகிப் பிரிவற்ற பரசாந்த சொரூப மாகித், துன்னியிடும் பந்தமிலாச் சொரூப மாகித் தொடர்மோட்சந் தானுமிலாச் சொரூப மாகி, யுன்னுமொரு வடிவுமிலாச் சொரூப மாகி யுண்மையுணர் வாநந்த சொரூப மாகி, மன்னுபரி பூரணமாம் பிரமரூப மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்" என்பது ரிபுகீதை.

() ஜீவன் முக்தன்: திடப்பிரக்ஞன், பகவத்பத்தன், குணாதீதன், பிராமணன், அதிவர்ணாசிரமி என்றற் றொடக்கத்து நாமங்களால் ஆண்டாண்டுக் கூறப்படுவன்.

88. தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளியு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும் பலர்க்குப சார மாக
நேரதாச் செய்வர் தீர்ந்த நிலைவிடார் சீவன் முத்தர்.

கு-விடை:—ஆசிரிய சேவையினடைவினையறிந்த அன்பனே! அவர் *பிரஹ்மவித்து, பிரஹ்மவரன், பிரஹ்மவரியான், பிரஹ்மவரிஷ்டனென நான்கு திறத்தராயிருப்பர். அவர்களுள், பிரஹ்மவித்தின் அநுபவநிலையையும், ஏனைய மூவரது தாரதம்மியத்தையும் கூறுகின்றேன்; கவனமாய்க் கேட்பாயாக. (87)

சீ-வி:—பரமகுருவே! அவற்றினைக் கூறியருளல்வேண்டும்.

(1) பிரஹ்மவித்தி னிலக்கணம்.

கு-விடை:—† மனவுறுதியுடையவராய்ப் பிரஹ்மஞானிகளாகி யான் யார்? இப்பிறவி யெனக்கேன்வந்தது? இது யாரால் நீங்கும்? என்னுங் கலக்கத்தினின்றுந் தெளிந்தவர் சீவன்முத்தராவரென்பது ஜீவன்முத்தரின் பொதுவிலக்கணமாம். அவர்களுள், ஜீவன்முத்தியடைதற்கு முன்னர் உரிமையாகவிருந்த தங்களது வருணாசிரமங்களுக்கியைந்த கிரியைகள் மிகப் பெரியனவா யிருப்பினும் அவற்றை (மந்திரலோபம், கிரியாலோபம் திரவியலோபமின்றிச்) சாஸ்திரோக்தமாய் உலகோபகாரமாகச் செவ்வையாகச் செய்து ‡ தீர்ந்தநிலையில் (அஞ்ஞானசந்தேக

---

* "பிரஹ்மவித்து, பிரஹ்மவித்வரன், பிரஹ்மவித்வரியான், பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன் என்னுமிவர்களுள் பிரஹ்மவித்வரிஷ்டனேவிதேகமுத்தன் (விதேகமுத்தன் போன்று பிரபஞ்சநோக்கு சிறிது மில்லாதவன்). இவ்வரிஷ்டனே எவ்விஷயத்திலும் விருத்தியற்றவன்; அவனுக்குத்தான் விதிவிலக்கில்லை. ஏனைய மூவர்க்குமோ ஞானப்பிரபாவத்தினாலே விதிவிலக்கில்லை; இல்லையாயினும் விருத்திசூன்யமும், வியவகாரவபாவமு மில்லாமையின் (அவர்கள்) உலகாநுக்கிரகத்தின் பொருட்டுச் சதாசாரத்திலேயே இருப்பர்." என்பது வாசுதேவமனனம்.

† நான் மனிதனென்றற் றொடக்கத்தனவாய்த் திடமாயுண்டாகும் தேகாத்மஞானம் போன்று, அத்தேகாத்ம ஞானத்தைப் பாதித்து நான் பிரஹ்மமென்னும் ஞானமெவனுக்குத் திடமாயுண்டாகிறதோ அவனே ஜீவன்முத்தனாவன்.

‡ "காயத்தின் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீரினுமறியான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் தீராதவாறுபோற் றெளிந்த ஞானி, மாயத்தின் மோகத்தான் பேதமாகான் மணந்தபர புருடன் மேன் மனஞ்சேர் மங்கை, நேயத்தான் மனைத்தொழில்கள் செய்யு மாபோ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி னிலைமை நீங்கான்" என்பது ஞானவாசிட்டம்.

௮௯. காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தோடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்
ஊமரு மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன் முத்தர்.

விபரீதமின்றித் தமது நிஜவடிவில்) பிறழா தொருதன்மைத்தா யிருப்பவரே பிரஹ்மவித்தெனப்படுவர். இவர் பெரும்பான்மையும் இல்லற ஞானிகளாயிருப்பர். (௮௮)

சீ-வினா:—இன்னுமவ ரெப்படியிருப்பர் ?

கு-விடை:-அந்தக்கரணத்தின்கண் தடையற்ற வாநந்தத்தையுடைய அவர் † காமக்குரோத லோப மோக மத மற்சர ஈரிஷை அசூயை டம்பம் தர்ப்பமென்றற்றொடக்கத்தன பிராரத்தகன்மவசத்தால் ஏகதேசமாயந்தக்கரணத்திலெழுமாயினும் அவை முயற்சியின்றி யெழும் திடவைராக்கிய உபாதிகளின் சுத்தவாசனையால் க்ஷணநேரத்திற்றுள் நாசமாய் விடுதலின் அவற்றின் உற்பூத சம்ஸ்காரம் அந்தக் கரணத்தின்கண் (எவ்வாற்றானும்) பொருந்தப்பெறார்; தாமரையிலையில் நீர் கூடியும் அதனோடு பற்றாதிருப்பதுபோல உலக வியவகாரத்திற் கூடியும் அதனோடு பற்றாது வாழ்வார்;இவர் ‡ பாமரரென்றுகருதும்படி தம்மைப் பிறர்க்குக்

---

† “குணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார் வெகுளி, கணமேயுங்காத்தலரிது” என்னுங்குறளின் விசேடவுரையில் பரிமேலழகர் ‘‘அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி யொரோவழி வெகுளி தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாதலின் ‘கணமேயும்’ என்றும்’’ கூறியிருத்தலிங்குணரத்தக்கதாம். முமுட்சுகட்குப் பிரியமுண்டாதற் பொருட்டுத் தியானாதிகளைப் புரிதலாகிய காமமும், அசத்விடயத்தை வெறுத்தலாகிய குரோதமும், அநதிகாரிக்குப் பிரஹ்மவித்தையைக் கூறாதிருப்பதாகிய உலோபமும், பிறர்க்குபகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்பதனால் துக்கமுடையார்பாலுண்டாகுங் கருணையாகிய மோகமும், அசத்விடயங்களைக் கொள்ளாது சுத்தமா யிருப்பதாகிய மதமும், இந்திரியங்களின் வன்மையைக் கெடுப்பேனென்பதாகிய மாற்சரியமும் ஞானிகள்பால் பற்றின்றியே நிகழுமென்க.

‡ இகத்தில் விதிவிலக்காயுள்ள போகங்களில் விருப்புடையராய்ச் சாஸ்திரவாசனை யின்றியுள்ள புருஷர் பாமரரெனப்படுவர். இவருள் (1)சாஸ்திரவுணர்ச்சியுடையவராயிருந்தும் இகலோகபோகத்தில்விருப்புடையவர் உத்தம பாமரராவர்; (2) சாஸ்திரமுணராதும் பிறர்கூறும் சாஸ்திரார்த்தங்களில் விசுவாசம் வையாதும் இகலோகபோகத்தில்விருப்புடையவர் மத்திமபாமரராவர்; (3) சிறிதுஞ் சாஸ்திர வாசனையின்றி யிகலோக போகத்தில் விருப்புடையவர் கனிஷ்டபாமரராவர்.

90. பேதகன் மத்தால் வந்த பிராரத்த நானா வாகு
மாதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் காவ வாகும்
மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வார் வாணிபஞ் செயினுஞ் செய்வார்
பூதலம் புரப்பா ரையம் புகுந்துண்பார் சீவன் முத்தர்.

காட்டினுங்காட்டுவர்; † தமக்குள்ள வித்வத் சாமர்த்தியத்தினைப் பிறர்க்குக் காட்டாதுவிடினும் விடுவர்; மௌனவிரத முடையவரா யிருப்பினு மிருப்பர் ; (இன்னும் பலதிறத்தராயு மிருப்பர்). (89)

சீ-வினா:—இவரிவ்வாறிருத்தற்குக் காரணமென்ன ?

கு-விடை:—பல்வேறுபாடுடைய சஞ்சித கர்மத்தா லுண்டான ‡ பிராரத்தகன்மம் பலவேறுபாடுடையதா யிருத்தலின், பாமரரெனக் காட்டல் பண்டிதத்திறமை காட்டாமை முதலிய வியவகாரங்களுள் சிற்சில பிராரத்த கன்மத்திற் கேற்றவாறு அவரவர்க்குப் பொருந்துவன பொருந்துகின்றன. அதனால், ஜீவன்முத்தர்கள் மகாதவத்தைச் செய்யி

---

† "வல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையோன்
றில்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப்
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே.—என்பது பிரபு
லிங்கலீலை.

‡ வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் பேதகர்மத்தால் வந்த பிராரத்தம் பல வகைப்படு மென்று கூறுகின்றன. அவை பிராரத்தபஞ்சகம், பிராரத்த சதுஷ்டயம், பிராரத்தத்திரய மென்பனவாம்.

(1) பிராரத்த பஞ்சகம்.

பிராரத்தம்: உத்தமம், மத்திமம், கனிஷ்டம், அதமதரம், அதமதமம் என வைவகைத்தாம்,

அவற்றுள்: (i.) *பிறப்புமுதல் இறப்புவரைநிவிர்த்திக்கேதுவான பிராரத்தம் உத்தம பிராரத்தமாம். அது சுகர், வாமதேவர், ஸநகாதியர் முதலியோரது பிராரத்தம் போல்வதாம். சுகராதியோரது பிராரத்தம் சிறிது போகத்திற் கேதுவாயிருந்தது. அவர்கட்குப் போகத்தில் அருவருப்பு எப்போது மிருந்ததெனச் சாஸ்திரங்களால் அறியப் படுகின்றமையின் அவர்களிடத் தெப்போதும் பிரவிர்த்தியின் அபாவமே கூறப்படுகின்றது.*

(ii.) *முன்னர்ப் பிரவிர்த்திக்கும் பின்னர் நிவிர்த்திக்கு மேதுவாயுள்ள பிராரத்தம் மத்திம பிராரத்தமாம். அது யாஞ்ஞவல்கியர் முதலியோரது பிராரத்தம் போல்வதாம். யாஞ்ஞவல்கியர் முன்னர்க் கிருகஸ்தாசிரமத்தை யங்கீகரித்து வாதசபையில் வெற்றியடைந்து பொருளைச் சேகரிக்கும் பிரவிர்த்தியிலிருந்து பின்னர்த் தீவிரவைராக்கியத்தோடு வித்வத்*

னுஞ்செய்வர்; வர்த்தகஞ் செயினுஞ் செய்வர்; பூமியைப் பரிபாலனஞ் செய்யினுஞ்செய்வர்; பிச்சையெடுத்துண்பினுழுண்பர். [பிராரத்தகன்ம

சந்நியாசத்தை யங்கீகரித்தமை சாஸ்திரங்களிற் பிரசித்தமாயிருத்த லறிக. சந்நியாசம் (நிவிர்த்தி): விவிதிஷை, வித்வத் என்றிருவகைத்தாம். ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞானமடைதற்கு முன்னர் நாமரூபங்களின் தோஷ திருஷ்டியினு லுண்டாகும் தீவிரதர வைராக்கியத்தினுற் பெறும் சந்நியாசம் விவிதிஷை சந்நியாசமாம்; ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியஞான மடைந்தபின்னர் நாமரூபங்களின் தோஷ திருஷ்டியினுலும் மித்தியா திருஷ்டியினுலு முண்டாகும் தீவிரதர வைராக்கியத்தினுற் பெறும் சந்நியாசம் வித்வத் சந்நியாசமாம்.

(iii.) எப்போதும் பிரவிர்த்திக் கேதுவாயுள்ள பிராரத்தம் கனிஷ்ட(அதம) பிராரத்தமாம். அது ஜநகராஜன் முதலியோரது பிராரத்தம் போல்வதாம். ஜனகராஜனது பிராரத்தம் எப்போதும் ராஜ்யபரிபாலனத்தை யங்கீகரித்த லாகிய பிரவிர்த்திக்கேதுவா யிருந்தமை யறிக.

(iv.) முன்னர் நிவிர்த்திக்கும் பின்னர்ப் பிரவிர்த்திக்குமேதுவாயுள்ள பிராரத்தம் அதமதர பிராரத்தமாம். அது (வாசிட்டமுதலிய சாஸ்திரங்களிற் கூறப்படும்) சிகித்துவஜன், அலர்க்கன், பிரியவிரதன் முதலியோரது பிராரத்தம் போல்வதாம். அவர்களது பிராரத்தம் முன்னர் வைராக்கிய பூர்வகமாய் நிவிர்த்திக் கேதுவாயிருந்து பின்னர்ப் போகவிச்சைப் பூர்வகமாக ராஜ்யாதிகளை யங்கீகரித்த லாகிய பிரவிர்த்திக் கேதுவா யிருந்தமை யறிக.

(v.) விரும்பியவாறு நடத்தல், புசித்தல், பேசுதலென்னும் பிரமாதத்திற் கேதுவாயுள்ள பிராரத்தம் அதமதமப் பிராரத்தமாம். அது விசுவாமித்திரர் முதலியோரது பிராரத்தம் போல்வதாம். விசுவாமித்திரர் பசியினுற் முன் புற்றுச் சண்டாள னிடத்திருந்த நாயின் முழங்கால் மாமிசத்தை வாங்கிப் புசித்தாரென்பதும் பிறவும் மனுதர்மசாஸ்திர முதலியவற்றிற் காண்க.

"நறவுங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி தின்றாலுங்
குறவருடன் கூடிக் குளித்தாலு—மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்லிநடிப் பார்" என்பது சிவஞானவள்ளலார்.

அதமமாயுள்ள ஒன்றைவிட அதமமாயுள்ளது அதமதரமாம்; அதமங்களியாவற்றிலும் அதமமாயுள்ளது அதமதமமாம்.

(2) பிராரத்த சதுஷ்டயம்.

பிராரத்த கர்மஸம்ஸ்காரம்: தீவிரம்,மத்திமம்,மந்தம், சுத்தமென நால்வகைத்தாம். (i.) ஐயந்திரிபின்றிய ஞானியாயிருப்பினும் போகத்திலேயே தற்பர (கருத்துள்ளவ) னுய்ப் பசுவைப்போன்று ஆத்மப்பிரீதி மாத்திரமாயிருப்பதே தீவிரமாம். (ii.) சிறந்தபோகத்திற் பொருந்தியவனுயினும்

91. சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்மு
னின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்விண் விழுது வீழ்ந்து
போன்றின சவம்வாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்
நன்றுதீ தென்னுர் சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர்.

பேதத்தால் அவ்வியவகார பேதமாத்திரம் அவர்க்குச் சம்பவிக்கின்ற தன்றி ஞானபேதமும் அதன் பலமான மோட்சபேதமும் சம்பவிப்ப தில்லை]. (௯0)

சீ-வி:—பிராரத்தகன்ம பேதத்தால் வியவகார பேதம் சம்பவிப்பதாயின், அப்போது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கு முள்ள வேறுபாடு யாது? வியவகாரபேதம் பிராரத்த கன்மபேதத்தால் சம்பவிக்கின்ற தென்பது நியமமல்லவா?

கு-விடை:— ‡ ஜீவன்முத்தர்க்குச் ¶ சோகமோகங்க ளின்மை

எப்போதுந் தான் ஆத்மதற்பரனும்ப் பாலனைப் போன்று விநோதமாத்திர மாயிருப்பதே மத்திமமாம். (iii.) போகதாற்பரியத்தில் உன்மத்தனைப்போ ன்று சிந்தையின்றி யிருப்பதே மந்தமாம். (iv) வியாபாரஞ் சிறிதுமின்றி நிருபாதிகவாத்மாவி (சுத்தசேதனத்தி)ற் றற்பரனுயப் பர (விதேக) முத் தனைப் போன்று பரமசுகத்திருப்பதே சுத்தமாம்.

(3) பிராரத்தத்திரயம்.

(i.) தனக்கு அபத்தியம், சேவகமுதலியவற்றால் துன்பமுண்டாமென் றறிந்தவிடத்தும் இச்சையின் மிகுதியால் விடாதவற்றைச் செய்வித்தல் இச்சாப்பிராரத்தமாம். (ii.) தான் செய்யக்கூடாதென்றிருப்பினும் ராஜாக் கினையைப்போன்று பலாத்காரமாக இம்சை முதலியவற்றைச் செய்விப் பது அநிச்சாப் பிராரத்தமாம். (iii) தனக்கு இச்சை அநிச்சைகளி னில்லா திருப்பினும் பர (அன்னிய) ரது தாட்சண்ணியத்தின் பொருட்டுச் சுக துக்கங்களை யனுபவிக்கச் செய்வது பரேச்சாப் பிராரத்தமாம்.

‡ வைதிடினுங் கொய்திடினும் வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ், செய் திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந் - தெய்வநிலைப், பூத மயக்கிடினும் புரந் தரன்போர் செய்திடினு, மேதுமயங் கான்ஞானி யெண்" என்றார் சிவ ஞான வள்ளலார்.

¶ இஷ்டவஸ்து நீங்கியகாலத்து அது மீண்டுங் கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யுணர்தல் சோகமாம். விபரீதஞானம் - மோகமாம். சென் றது கருதுதல் சோகமும், சேர்வது நினைத்தல் மோகமுமாம்.

93. அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னுலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றல்
பெரிதான திருஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தநுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார்.

கொள்ளுஞ் சீவன்முத்தன் பிரஹ்ம வரியானவன், பிரஹ்மவரனைப் போலத் தன்னாலுணர்தலும் பிரஹ்ம வரியானைப்போலப்பிறரா லுணர்தலு மின்றிக் காட்டலோட்டம் போன்று எப்போதும் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியி லிருக்கும் ஜீவன்முத்தன் † பிரஹ்ம வரிஷ்டனவன். ‡ இவனுணவு கொள்வது சிறு குழந்தைக ளுறங்கிக் கொண்டே உணவு கொள்வதுபோ லிருக்கும். (92)

வித்து, வரன், வரியான், வரிஷ்டனென நாநாவாயுள்ள ஜீவன்முத்தர்கட்கு ஜீவன்முத்திச் சுகத்திற் றாதம்மிய மிருக்கின்றதன்றி விதேகமுத்தியிற் றாதம்மிய மின்றெனல்.

¶ "திரிவித் வுலகத் தரிதொரு ஞானி" என்றவாறு சுவர்க்கமத்திய பாதாள மென்னு மூவுலகத்திலுங் கிடைத்தற் கருமையாயுள்ள விச்சீவன் முத்தர்கள் வித்து, வான், வரியான், வரிஷ்டனென் றிவ்வாறு பிராரத்த கன்மவசத்தால் பல்வேறு வகைத்தாய வியவகார முடையவரா யிருப்பினும் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்திற் றாதம்மிய மின்மையின், அதன் பயனான மோட்சம் அவர்கட்கொரு தன்மைத்தாகவே யிருக்கும்.

---

† செவியாதி யிந்திரியங்கள் அஞ்ஞானத்தி லிலயமடையாது தத்தங் கோளகங்களி லிருத்தலால் ஜாக்ராவஸ்தை யடைந்தும் பகிர்முகமாகும் அந்தக்கரணவிருத்தி யில்லாமையால் சுழுத்தி யவஸ்தை யடைந்தும் சொரூபத்தில் பிறழாதிருப்பவன் பிரஹ்மவரிஷ்டனவன்.

" நிலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின்பம் பெற்று
வலைவுறு சகம றந்திங் கமர்ந்தவன் சீவன் முத்தன்
சலமென விருத்தி கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றே ளுகி
யிலகுசாக் கிரமு மின்றி யிருப்பவன் சீவன் முத்தன்." என்பது
[விவேகசூடாமணி.

‡ வரிஷ்டனது சரீர வியவகாரம் அவனது முயற்சியினுல் நடைபெறுவதின்றாதலின், அவ்வியவகாரம் பரமேசுவரனு லேவப்பட்ட பிராணவாயுவினுல் நடைபெறுகின்றதென்பது சிலர் கொள்கை.

¶ "திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை, யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ வென்றுமிவ் வுலகுரைப் பதனல்" என்பது வைராக்கியதீபம்.

சீ-வினா:—பகவானே! அங்ஙனமாயின், வரன் முதலியோர் வருத்தமுற்றடைந்த †ஞானசாத்திய ராஜயோகம் அல்லது சகஜ சமாதியென்னும் நிர்விகற்ப சமாதிக்குப் பிரயோஜனம் யாது?

கு-விடை:—அன்பனே! பிரஹ்மவித்து முதலிய நால்வருள், பிரஹ்மவித்து, பிராரத்தகன்மவசத்தாற் சம்பவிக்கும் (சற்சீடர்கட் குபதேசித்தல், ஞானஸாஸ்திர மியற்றல், உலகமின்புற உபந்நியாசம் புரிதல் முதலிய) ‡ பெரிதாகியபிரத்தியட்ச துக்கத்தையனுபவியா நிற்பன்; ஏனைய பிரஹ்மவரன், பிரஹ்மவரியான், பிரஹ்மவரிஷ்ட னென்னு மூவரும் (பிராரத்த கன்மவசத்தாற் சம்பவிக்கும் லௌகிக வைதிக வியவகாரங்கள் பெரிதுமின்மையாற் பெரிதும்) ஜீவன்முத்தி § விலட்சணாநந்த அனுபவ முடையவராய் வாழாநிற்பர். (இவ் வேறுபாட்டினை யூகித்துணர்வாயாக). (93)

¶ முத்தனுக்கும் (பிரஹ்மவித்திற்கும்) பெத்தனு (அஞ்ஞானி) க்கு முள்ளவேறுபாட்டினைக் கூறல்.

சீ-வினா:—ஞானாசிரியரே! பிரஹ்மவித்துக்களும், (பிறத்தற்

---

† சுத்தாந்தக்கரண முடையவன் சாஸ்திர விசாரத்தினாலும் தேசிக மூர்த்தியினனுக்கிரகத்தினாலும்பிரஹ்மாத்மவைக்கிய நிச்சயமாகியதத்துவ ஞானத்தையடைந்து, ஜீவன் முத்திவிலட்சணாநந்தவநுபவத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்திகளையெல்லாம்விட்டு, ஏகாந்த ஸ்தலத்திருந்து, பிரஹ்மாகாரவிருத்தியை யாவிர்த்தி செய்வதனாற் சித்திக்கும் நிருவிகற்பசமாதி ஞானசாத்திய ராஜயோகமாம்.

“ நிர்விகாரத் தன்மை விருத்தியினால் மீண்டும் பிரஹ்மாகாரத்தன்மையாகச்செய்வனே தியேயாகாரவிருத்தி சூனியமாயிருத்தல் (அவைதாநுசந்தான மின்மை) எதுவோ அது ஞானமெனப் பெயரிய சமாதியாம்” என்பது அபரோட்சாநுபூதி.

‡ பாகியப்பிரவிருத்தி ஜீவன் முத்திக்கு விரோதியாகாது ஜீவன்முத்தியின் விலட்சணாநந்தத்திற்கு விரோதியாமென்பதிங் குணர்தற்பாற்றும்.

§ நிராவரணமாய்ப் பரிபூரணமாய் விருத்தியோடு கூடியதா யுண்டாகு மாநந்தம் விலட்சணாநந்த மெனப்படும்.

¶ “முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்குறியான் முழுதுந் தேரின், மெத்தெனவா கியமொழியு மானந்த பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலை திரியாத செல்வமுமா யிருப்பர் நல்லோர் தீயோ ரெல்லா, மித்தகைமை யோர்களோயு மிகழ்ந்துபுகழ்ந் தோர்க்குறவா யிருப்பர்தாமே.” என்பது உபநிடதம்.

94. பிரமஞா னிகளுங் கர்மப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தாற்
றிரமுறு மஞ்ஞா னம்போய்ச் செனியாத வழியே தென்றுல்
பரவுமா காச மொன்றிற் பற்றுது மற்றை நான்கும்
விரவினை தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார்.

95. சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனைய னேமோ லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மாறு ரேன்று பழமறை முழங்கு மிப்பான்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விகேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

கேதுவான † அவித்தை காம) கர்மங்களையுடைய அஞ்ஞானி களைப்போல லௌகிக வியாபார முடையவராய் ஜீவித்திருப்பின் (அப்பிரஹ்ம வித்துக்கள் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய ஞானத்தாலன்றி வேறொன்றினாலும் கடத்தற்கரிய) வன்மை பொருந்திய (காம கர் மங்களோடு கூடிய) அஞ்ஞானமகன்று மீண்டும் பிறவாதிருத்தற் குரிய மார்க்கம்யாது? (அதனைக் கருணைபுரிந் தியம்பல்வேண்டும்).

த-விடை:—ஞான சமாதியைப்பெற்ற நன்மாணுக்கனே? (பஞ்ச பூதங்களுள்) வாயுவாதி நான்கு பூதங்களிலும் அவற்றின் காரியங்களிலும் வியாபித்துள்ள ¶ ஆகாயம் அவற்றுளொன்றிலும் சம்பந்தியாதிருத்தல் போன்று பிரஹ்மஞானிகள் பூரணமாகு மேன்மேற் புவனங்கள்தோன்று மென்னும் தாரணை யுடன் அசங்கமா யிருத்தலால் அவர்களது வியா பாரம் உண்மையில் வியாபார மாவதின்றும்; அங்ஙனமிருத்தலால் அவர் கள் பிறத்தற்கேது சம்பவியாது. ஏனைய வாயுமுதலிய நான்கு பூதங் களும் தம்மோடு கலவாநிற்கும் பொருள்களோடு சம்பந்தித் திருத்தல் போன்று அஞ்ஞானிகள் இருவினைவசத்தாற் றம்மையடையும் மனைவி மக்கள் அர்த்தங்களோடுகூடி அவித்தை, காம, கர்மங்களுடையவராய்ச் சுகதுக்கங்களால் வதையாநிற்பர். (இவ்வாறிருத்தலே முத்தனுக்கும் பெ ந்தனுக்கு முள்ள வேறுபாடாம்). (94)

---

† அவித்தை - சொரூபாவரணம்; காமம் - அநுகூல பதார்த்தத்தில் விருப்ப முடைமை; கர்மம் - சுகதுக்கவேதுவான இருவினை.

¶ எப்பதார்த்தம் சையோக சம்பந்தத்தினாலாவது சமவாய சம்பந்தத் தினாலாவது ஒன்றினு மிருப்பதின்றே அஃதவிர்த்தி (அசங்கம்) எனப் படும். ஆகாயத்திற் பிறபதார்த்த மிருக்கின்றதேயன்றிப் பிறபதார்த்தத்தி லாகாயமிருப்பதில்லை யென்பது ஈண்டுத் தாற்பரியமாம்.

96. பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசன்ம விவித வித்தாஞ்
சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்குங்
கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சின பிராரத் தத்தின் வினையநு பவித்துத் தீரும்.

ஜீவன் முத்தரின் மகாத்மியங் கூறல்.

(இப்படிப்பட்ட) ஜீவன் முத்தர்களைச் † சேவித்தவர் அரனயனரியென்னு மும்மூர்த்திகளும் மகிழுமாறு (மனுமுதலிய நூலிற்கூறப்படும்) கிரிச்சிரம் சாந்தராயணமுதலிய விரதங்களெல்லாவற்றையுந் துறைவறச் செய்து பிறப்பின் றூய்மை (முத்தியடைதற்குரிய பிறவி) யுடையவராயினரென்று செய்யாமொழியென்னும் வேதம் கூறுகின்றது. (ஆதலால் அவரது ‡ மகிமையை யளவிட்டுரைத்தல் முடியாது). இனிப் பிறரடைதற்கரிய மகிமையையுடைய அச்சீவன்முத்தர்களது விதேககைவல்லியத்தையுங் கூறுகின்றேம். அன்பனே! கவனமாகக்கேட்கக்கடவாய். ()

சீ - வி:—கவனமாய்க் கேட்கின்றேன்; திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்.

† "திடஞானி தரிசனமே தீர்த்த மாடல் திடஞானி தரிசனமே தேவ பூசை, திடஞானி தரிசனமே செபத பங்கள் திடஞானி தரிசனமே செயுமறங்கள், திடஞானி தரிசனமே சிவத்தைக் காணல் திடஞானி தரிசனமே சிவத்தின் சேவை, திடஞானி தரிசனமே மேவு தற்குத் திரிவிதமா மூலகத்து மரிதா மியார்க்கும்".

"வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வி னோடே வளமான போசனமே யளிப்பதாலும, திரமான ஞானிக்குத் தேவை யான திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்ப தாலும், பரமான ஞானிக்குப் பத்தி யோடே பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வ தாலும், அரிதான மோட்சசுக மெளிதே யாக வடைந்திடலா மணுவுமிதி லையமில்லை".

"ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வ தாலே ஞானபல மடைந்ததனாற் சீவன் முத்தி, யானபர மானந்த மடைய லாகு மதன்பின்பு பரமான விதேகமுத்தி, தானுமதா லடைந்திடலா மாத லாலே தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந் தள்ளி, யானியிலா முத்திநிலை யடைய வேண்டி லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்ய வேண்டும்".

"ஞானிபத தீர்த்தத்தாற் றானஞ் செய்வோன் ஞானகன வடிவான பரமே யாவ, னனவெகு சன்மத்தி லனுட்டித் துற்ற வறங்களெலாம் பரிபாக மான வர்க்கே, யீனமிலா ஞானியுடைத் தரிச னந்தி யெளிதாக விச்சன்மந் தன்னி லெய்தும், ஊனமிலா ஞானியுடைத் தரிச னந்தி யுறுவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டு முண்டோ." என்பது ரிபுகீதை.

‡ "அல்ல தங்கவர் பெருமையை யருமறை மொழிய, வல்ல தன்றரன் முகுந்தனும் பிரமனு மாட்டார்" என்பது மோகவதைப்பரணி.

கர்மத்திரய வொழிவு கூறல்.

து-விடை:—பருத்திப் பஞ்சுமுதலிய வற்றை ஊழித்தீ (பிரளயகாலாக்கினி) (அடைந்தால்) எங்ஙனம் மிகவெளிதாக வெரித்துச்சாம்பராக்குமோ அங்ஙனமே அநேகவித ஜன்மங்களுண்டாவதற்கு அநேகவித பீஜமாயுள்ள † சஞ்சித கர்மங்களனைத்தையும் ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய

---

† (1) சென்ற ஜன்மங்களிற் செய்யப்பட்டுப் பலனுக்குவாராதுள்ள கர்மம் சஞ்சிதமாம்; (2) எதிர்காலத்திற்செய்யப்படும் கர்மம் ஆகாமியமாம்; (3) சென்ற ஜன்மங்களிற் செய்யப்பட்டு வர்த்தமான (நிகழ்கால) சரீரத்திற்கு ஏதுவாயுள்ள கர்மம் பிராரத்தமாம். எந்தப் பிராரத்தகன்மம் ஞானியின் சரீரத்தை யாரம்பிக்கச்செய்ததோ அது சரீரஸ்திதிக்குக் காரணமான பிரவிர்த்தியை யுண்டாக்குகின்றமையின் போகத்தாலன்றிப் பிறிதொன்றாலும் நாசமடைவதில்லை யென்றுணர்க. பிராரத்த வினைக்கு ஆசிரயம் அஞ்ஞானத்தின் விட்சேபசத்தியாம். விட்சேபசத்தியென்னும் அவித்தியாலேசம் தத்துவஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தால் நாசமாகின்றதென்பது சாஸ்திர சம்மதமாம். தத்துவ ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசத்தியும், தத்துவ ஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் விட்சேப சத்தியும் நாசமடைகின்றன வென்பது "பூயச்சாந்தே விசுவமாயா நிவிர்த்தி: - முடிவில் மறுபடியும் தேகாதிகாரியமாகிய விசுவமாயாநிவிர்த்தி யுண்டாகின்றது" என்னுஞ் சுருதியா லூகித் தறியத்தக்கதாம்.

"விழித்த பின்னர்ச் சொப்பன மில்லாமைபோலத் தத்துவ ஞானமுதயமான பின்னர்த் தேகாதிகள்அசத்தாமாகலின் பிராரத்தமில்லை" என்னும் அபரோட்சாநுபூதியின் வாக்கியத்தை யாதாரமாகக் கொண்டு சிலர் ஞானிக்குப் பிராரத்தமுமில்லை யெனக் கூறுகின்றனர்; அது பொருந்தாது. ஞானியின் திருஷ்டியால் ஆத்மாவில் கர்மம் அதன் பலம் என்பவற்றின் சம்பந்தமின்றாம். அதுபற்றி ஆத்மாவில் சகலகர்மமு மில்லையென்னும் அபிப்பிராயத்தால் அபரோட்சாநுபூதி ஞானிக்குப் பிராரத்த மின்றென்று கூறியதேயன்றி ஞானத்திற்கு முன்செய்த பிராரத்தத்திற்கு ஞானியின் சரீரத்தில் போகமுண்டாகா தென்னு மபிப்பிராயத்தால் அஃதின்றென்று கூறவில்லை யென்க.

(1) சன்மாந்தரங்களிற் செய்துள்ள ஆகாமிய கர்மங்கள் (அதிருஷ்டம் - தருமாதருமம்) அந்தக்கரண வுபகித சாட்சியின்கண் கற்பனையாயுள்ள அவித்தையின் ஆவரணசத்தியி லிருக்கின்றன. அங்ஙன மிருக்கும் அவை சஞ்சிதவினையாம்.

(2) ஈசுவரனது இச்சையினால் அச்சஞ்சிதவினைகளினின்றுஞ் சமயபேதத்தால்பரிபக்குவமாகியவொருதர்மம் இவ்வர்த்தமான சரீரத்திற்காரம்பகமாய்த் தன்னாலாகிய சுகதுங்களினால் போகவடிவ பயனைத் தருகின்

† ஞானக்கினி (அடைந்தால்) மிகவெளிதாக வேரித்துச் சாம்பராக்கும்.

றது; அத்தர்மம் பிராரத்தவினையாம்; அதற்காசிரயம் அவித்வைதயின் விட்சேபசத்தியாம்.

(3) பிராரத்தகர்மத்தாலாயபோகத்தை (சுகதுக்கங்களை) யனுபவிக்கும் போது நிகழ்கால எதிர்கால போகங்களைச் சம்பாதித்தற்பொருட்டு, இவ்வர்த்தமான தேகத்திற் செய்யுங்கர்மம் ஆகாமியகர்மமாம்; அதற்காசிரயம் பிரமஜதாதாத்மியம், சகஜதாதாத்மியம், கர்மஜதாதாத்மியமென்னு மூன்றனுள் பிரமஜதாதாத்மியமாம். (i) அகங்காரத்திற்குச்சாட்சியினோடுள்ள தாதாத்மியம் (ஒருமைப்பாடு) பிரமஜதாதாத்மியமாம். (ii) அகங்காரத்திற்குச் சிதாபாச(ஜீவ)னோடுள்ள தாதாத்மியம் சகஜதாதாத்மியமாம். (iii) அகங்காரத்திற்கு ஸ்தூலதேகத்தோடுள்ள தாதாத்மியம் கர்மஜதாதாத்மியமாம்.

வறுத்தவிதை யுணவிற்குமாத்திரம் உபயோகமாவதன்றி முளையுண்டாவதற்குக் காரணமாகாமைபோல ஞானாக்கினியால் தகிக்கப்பட்ட கன்மமும் பிராரத்தபோகத்தோ டொழிவதன்றி வேறுஜன்மத்திற்குக் காரணமாவ தில்லையென்ப தீண்டுணர்தற் பாற்றும்.

அதிகாரி புருடருக்குப் பிராரத்த வினை பல ஜன்மத்திற்கும் ஏனையோர்க் கொரு ஜன்மத்திற்கு மேதுவாமென்பது "அறைந்தநுகர் வினையதா னுலோகயாத் திரைக ளதிகரியா துறுநரர்க்கே யொருடம்பு தன்னிற், செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச் சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி, னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளைமைமுதற் பேதம், பிறந்திடினு மவனுக்கோருடம்பேயாய் நின்ற பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே" என்று வேதாந்தசூளாமணி கூறிவதாலறிக.

"சஞ்சிதந் திருநோக் காற்போம் பிராரத்தந் தனுவோ டேகும், விஞ்சுமா காமி யந்தான் விளங்குஞா னத்தி னாற்போம், செஞ்சயான் செய்த வெல்லாஞ் சிவன்செய்த வென்று ணர்ந்தான், மஞ்சனே வினைத்தி றங்கள் வந்துனைச் சந்தி யாவே" என்று வள்ளலார் கூறுவர்.

† "எறியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதா
மறியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது விதுபோற்
குறியால்வரு குணஞானமெய் யனலேகொள விடுமேற்
பொறியால்வரு வினையானவை பொடியாமிதோர் பொருளே."
என்பது பகவற்கீதை.

"சச்சிதா னந்த மான சாந்தமாம் பிரமத் தீயி
லிச்சட வுபாதிப் பஞ்சு யாவையு மெரித்துப் பின்பிவ்
வுச்சமாய்ப் போதா னந்த வுண்மையாய்த் தூய்தாய் நின்ற
துச்சமில் பிரம மாகத் துலங்குவன் ஞானி யென்றும்." என்பது
[விவேகசூடாமணி.

97. பொறுமையாற் பிராரத் தத்தைப் புசிக்குநாட் செய்யுங் கர்ம
மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன் மாண்டுபோம் வழியே தேன்
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத்தைக் கோள்வா [ருல்
ரறிவுளோ ரறிந்து பூசித் தறமெலாங் கைக்கோள் வாரே.

(தத்துவஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசத்தி கெடுகின்றபோது அதன்கண் ணுள்ள சஞ்சிதகர்மமுங் கெடுகின்றது. அதனால் சஞ்சிதகர் மத்தின் பலன் ஞானிக்குச் சித்திப்பதில்லை). ஞானிக்கு ஆத்மாவின்கண் கர்த்திருத்துவாதிப்பிராந்தியின்றாகலின் சிறிதும் ஆகாமியகர்மம் அவனை யடைவதில்லை. † பிராரத்த கர்மமோ அனுபவிக்கத் தொலையும். (௯௬)

ஞானியின் ஆகாமியகர்ம மகலும் வகை கூறல்.

சீ-வி:—சீவன் முத்தர்கள் (இராப்பகல்போல் மாறி மாறி வருஞ் சுகதுக்கங்களை ஒப்பக்காண்டலால்) பொறுமையாகவிருந்து பிராரத்த கன்மத்தின் பயனான சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்குங் கால த்திற் செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் மறுமையிற் றொடராது நசி க்கும் மார்க்கம் எங்ஙனம்?

கு-விடை:—அன்பனே ! ‡ அச்சீவன்முத்தர் செய்த தீவினையை அறிவீனர் தோஷ திருஷ்டியால் நிந்தித்துக் கொள்ளுகின்றனர்; அறி

† "சாஸ்திர (விசார) த்தினால் உலகம் உண்மையென்னும் ஞானம் நசிக்கின்றது; (ஆத்ம) அபரோட்சஞானத்தினால் (உலக) வியவகாரயோக்கி யத்துவம் நசிக்கின்றது ; பிராரத்த நாசத்தினால் உலகத்தோற்றம் நசிக்கின் றது. மாயையிங்ஙனம் மூவிதமாகநாசத்தையடைகின்றது. தனக்குள்ளே பிரஹ்மபாவத்தைக்கொள்ளாதுவிடின் ஜீவபாவம்நீங்குவதில்லை. உண்மை யான அத்வைதம் அறியப்படின் (விஷய) வாசனை நீங்கும்; (வாசனை நீங் கின்) பிராரத்தம் போயபிறகு தேகம் வருவதில்லை. இவ்வாறாக மாயை முற்றும் நசித்துப்போதல் நிச்சயம்". வராகோபநிஷத்-உ-அத்தியாயம்.

‡ "ஞானியின் புத்திரர்கள் தாயத்தை யடைகின்றனர்; மித்திரர்கள் புண்ணியத்தையடைகின்றனர்; சத்துருக்கள் பாவத்தையடைகின்றனர்" என்பது சுருதி. தாயம் - பிராசீனமானசொத்து.

ஈண்டிது இரகசியமாம். ஆத்மாவின்கண் ஞானிக்குக் கர்த்திருத்து வாதிப் பிராந்தியின்மையின், அவன் கர்மகர்த்திருவன்றாம் ; கர்மகர்த்திரு வாகாமையின் கருமமே செய்வதின்றாம். ஞானியின்பால் வினையே நிகழா மையின், அதனைப் பாகிப்ப தெங்ஙனமாம்? ஞானி அந்தக்கரணமுதலிய வற்றால் நிகழுங் கருமங்கட்கும் அவற்றிற்குஞ் சாட்சிமாத்திரமாய் விளங்கு கின்றா னாகலின், அவன் கருமஞ்செய்பவனல்லன். ஞானியினுடைய நல் வினையைப்பூசிப்பவரும், தீவினையைத் தூஷிப்பவரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளு

98. அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா முடனீ றாகும்
பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுமங் நேர
முரியசூக் குமச ரீர முலையிரும் புண்ட நீர்போற்
றுரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே.

வுடையார் ஞானி சிவசொரூபமே யென்றறிந்து பூசித்து அவர் செய்த நல்வினையையெல்லாங் கொள்ளு கின்றனர். (அங்ஙனங் கொள்ளுதலால் சீவன்முத்தரது ஆகாமிய கர்மம் மறுமையிற்றொடராது நசித்து விடுகின்றதென்க). மறுமையென்றது ஈண்டு விதேகமுத்திதசையை. ()

சரீரத்திரய வொழிவுகூறல்.

சீ-வினா:—ஜீவன்முத்தனுக்கு ஸ்தூல சூட்சும காரணசரீரங்கள் நீங்குங் கிரமத்தைக் கூறியருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கு-விடை:—அன்பனே ! ஜீவன்முத்தனது அவித்தை யென்னுங் காரண சரீரம் தத்துவஞானத்தினாற் கெடுகின்றது. † ஸ்தூலசரீரமோ அதற்கு நியமித்த காலத்தில் (பிராரத்த கர்மபோகமுடிவில்) பிணவடிவ மாகின்றது. அவ்வாறு ஸ்தூல சரீரம் பிணவடிவ மாகின்றபோது

கின்றனரென்பது அர்த்தவாதமாம். அஞ்ஞானியினோக்கத்திற்கு ஞானி கர்மகர்த்தாபோன்று விளங்குதலின், அதுபற்றி ஞானி செய்யுங்கர்மம் அகர்த்தாவாகிய வவனையடுத்தற் கிடம்பெறாமையின், அதற்கொரு வழி விடவேண்டி ஞானியின் நல்வினையைப் பூஜிப்பவரும், தீவினையைத் தூஷிப்பவரும் அடைகின்றனரென்று கூறப்படுகின்றதென்க. ஈண்டு ஞானியைப்பூசிப்பவர் அளவிடற்கரிய புண்ணியத்தையும் தூஷிப்பவர் அளவிடற்கரிய பாவத்தையும் அடைகின்றார்களென்பது தாற்பரியமாம்.

† ஜீவன்முத்தனது ஸ்தூலசரீரம் பிணவடிவமாகின்றதென்று கூறியதனால் சிலர் ஞானியாரது சரீரம் பிணவடிவமாய்விழுதல்கூடாதென்று கூறுதல் பொருந்தாதவாறாயிற்று. குமாரதேவர் சுத்தசாதகத்தில் ஸ்தூல சரீரம் பிணவடிவமாய் விழுந்தால் பிறவியகலாதென்று கூறியது வியர்த்தமாய் விடுமேயெனின், அப்பெரியார் நகுலீசபாசுபத மதத்தை யனுசரித்து அவ்வாறுகூறினாரேயன்றித் தமது சித்தாந்தமாகக்கூறவில்லை. அவர் தமது சித்தாந்தத்தை "முத்தி யாதோ வெனவெண்ணி முயங்க வேண்டா மிஃதறுதி, முத்தி யுளதேற் பந்த முண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை, முத்தி தானுஞ் சகம்வேறின் மோக மதிற்காண் பதைப்போக்கின், முத்தி யாரு மிந்நிலையை முயன்று வருந்தி நிலைகொள்வாய்" என் றத்துவிதவுண்மையிற் கூறுவதறிக.

அவர் ஸ்தூலசரீரம் பிணவடிவமாய் விழுந்தால் பிறவியகலாதென்று கூறியதற்குக் காரண மியாதெனின், தேகாத்மப்பிராந்தி யுள்ளவர்கட்கு

தேகத்தில் உவர்ப்புத்தோன்றுமை நியமமாயிருத்தலின், அதுபற்றி அவர்கட் கதுவாயிலாகவே தத்துவஞான முண்டாகுமாறு ஸ்துதியர்த்த வாதமாக அங்ஙனங் கூறினரென்க.

"பிராரத்தகன்மம் முடிவுபெறும் பரியந்தம் அரவின்றோல் (அரவுதானுரித்ததோலி லபிமானமற் றிருப்பது) போன்று (வேறாகக்கண்டதன் சரீரத்திலபிமானமற்று) வியவகரிக்கின்றான். இத்தன்மைத்தாய சரீரத்தையுடைய முத்தன் இருப்பிடமின்றி (தன்னாலொருவருக்குந்துன்பமுண்டாகாவாறு) சந்திரனைப்போன்று சஞ்சரிக்கின்றான். (புண்ணியநதி புண்ணியக்ஷேத்திர முதலிய) தீர்த்தங்களிலாவது சண்டாளர்களது இல்லத்திலாவது (இன்னவிடத்து உடலைவிடவேண்டுமென்னும் நியமங்கருதாது) உடம்பைவிட்டுக் கைவல்ய (மோட்ச)த்தை யடைகிறான். (ஜீவன் முத்தன் விட்ட) அவ்வுடம்பைத்திக்பலிகொடுத்தல்வேண்டும்; அல்லது புதைத்தல் வேண்டும்" என்று பைங்களோபநிடதங்கூறுவதும், "அந்தமின் ஞானியருளை யடைந்தக்கால், அந்த வுடறுன் குகைசெய் திருத்திடிற், சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரும், அந்தமி லின்ப வருள்பெறு வாரே" என்று திருமந்திரங் கூறுவதும் பிறவும் உய்த்துணர்வார்க்கு ஞானியின் சரீரம் பிணவடிவ மாகாதென்பது அசங்கதமாமென்க.

ஞானியின் சரீரம் பிணமாய் விழுங்காலத்து அவனுக்குத்தேசகால ஆசனாதிகளின் அபேட்சையில்லை. ஆனால், உபாசகனுக்கு அவற்றி னபேட்சையுண்டு. ஜகத்சத்தியம், பிரஹ்மத்திற்குமெனக்குமுள்ள பேதம் வாஸ்தவம், நான் ஜனனமரணாதி தர்மமுடையவனென்னும் பிராந்தி ஞானிக்குமறந்துமின்மையின் அவன் உத்ராயணமுதலிய புண்ணிய காலங்களிலாவது தட்சிணாயணமுதலிய பாபகாலங்களிலாவது காசி முதலிய பவித்திர தேசங்களிலாவது இலங்கைமுதலிய அபவித்திர தேசங்களிலாவதுஉத்தமமான சித்தாசனத்திருந்தாவது அதமமானசவாசனத்திருந்தாவதுபிரஹ்மமேநானென்று சாவதானமாய்ச் சிந்தனைசெய்து கொண்டாவது ராமாராம அல்லது சிவசிவ என்று கூறிக்கொண்டாவது வியாதியினால்மிக்க வியாகூலமடைந்து ஆ ஆ, ஐயோ ஐயோ, அப்பா அப்பா, அம்மா அம்மா, சாமி சாமி என்று புலம்பிக்கொண்டாவது இறப்பினும் அவற்றாலவனுக்கு இலாப நஷ்டமொன்றுமில்லை. ஒருவன்நாடோறுமத்தியயனஞ்செய்யும் வேதத்தைச்சொப்பனவஸ்தையிலும் சுழுத்தியவஸ்தையிலும் மறந்தாலும் மறுநாள் அவ்வேதத்தை அவன் அத்தியயனஞ் செய்யாதவனாகான் (அத்தியயனஞ் செய்வன்), அதுபோல ஞானிக்கு மரணகாலத்தில் தத்வானுசந்தான வடிவப் பிரஹ்மாத்ம ஐக்கிய ஸ்மரணமில்லை யாயினும் அவனது ஞானத்திற்குக் கேடின்றாம். "ஞானியின் தேகம் காசியில் விழுக; அல்லதுசண்டாளன் வீட்டில்விழுக; ஆனால் ஞானமடையுங்காலத்துப் பந்தப்பிராந்தி நிவிர்த்தியாதலின் அந்த ஞானி சர்வமுகத்தாலும் முத்தனே" என்பது வேதாந்தசம்பிரதாயவாக்கியமாம்.

99\. கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமோன் றானாற் போல
வுடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சீவன் முத்த
ரடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப ரென்றும்.

† சூட்சுமசரீரம் கொல்லனுலையிற் காய்ந்த இரும்புண்ட நீர்போலத் துரியமாயும் வியாபகமாயுமுள்ள ஆன்ம சொரூபத்தி லிலயமாகின்றது. [இவ்வாறு மூன்று சரீரமும் ஒழிதலால் ஜீவன் முத்தனுக்குப் புனராவிர்த்தி (மீண்டும் பிறத்தல்) உண்டாகின்ற தில்லை. எவனது சூக்கும சரீரம் மரணகாலத்தில் வெளியிற் செல்லுகின்றதோ அவனுக்கே புனராவிர்த்தி யுண்டென்பது நியமம்].

விதேகமுத்தியி னியல்பு கூறல்.

சீ-வினா:—எனது பரமதந்தையே! ஜீவன்முத்தர்க்கு ஸ்தூல சரீரம் நீங்கியபின்ன ருண்டாகும் நிலைமை யாது?

கு-விடை:—‡ கடமென்னு முபாதி நீங்கியபின்னர்த் தாமதமின்றிக் கடாகாசம் மகாகாசத்தோடொன்றானாற்போலச்சரீரத்திரயமென்னு முபாதி நீங்கியபின்னர்த் தாமதமின்றிச் சீவன் முத்தர் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமா யுள் வெளியின்றி யெப்போதுந் தானிருந்தபடியே விளங்கும் ¶ விதேகமுத்திப் பதத்தை யடைந்திருப்பர். [கடோபாதி நீங்கிய

---

† ஞானியின் ஸ்தூலசரீரம் பிணவடிவமாய் விழுகின்ற காலத்து அவனது சூட்சுமசரீரம் அஞ்ஞானியின் சூட்சுமசரீரம்போன்று வேறுலகத்திற்காவது இவ்வுலகத்தின் வேறு சரீரத்திலாவது போகாது காய்ச்சிய விரும்பிற் றெளித்த நீர் சொரூபமில்லாது கெடுவதுபோல ஆன்ம சொரூபத்தி லிலயமாய்க் கெடுகின்றதென் றீண்டறியத்தக்கதாம்.

சூக்குமசரீரம் நிர்விகாரவடிவப் பிரஹ்மத்தில் இலயமாதல் சம்பவியாமையின், பிருதிவியின் காரியமான விரும்பில் நீர்த்துளி இலயமடையாது அதனோடு கூடிய நெருப்பில் இலய மடைவதுபோல, சூக்குமசரீரம் சுத்தசேனத்தில் இலயமடையாது, அதனோடு கற்பிதமாகக்கூடியுள்ள அவித்தையில் இலயமாகின்றதென்று கொள்க. ஈண்டு ஆதேயத்தில் இலயமாகுஞ் சூக்குமசரீரத்தை ஆதாரத்தில் இலயமாவதாகக் கூறியது உபசாரவழக்காம்.

‡ "படியில் வந்த பரம குரவனாற், றடைய றும்படி தன்னை யறிந்தவ, னுடல்வி டும்பொழு தொன்றொரு மண்மயக், கடமு டைந்தவா காய நிகர்ப்பனால்" என்பது பிரபுலிங்கலீலை.

¶ தத்துவஞானத்தால் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாகிப் பிராரத்தபோகத்திற்குப் பின்னர் ஸ்தூல சூக்கும சரீராகாரமான அஞ்ஞானம் சேதனத்

100. சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்பு தோன்றுங் கிணற்றினா காசம் போலே
யொல்லையாம் பிரமநூ லா லுற்றது போலே தோன்று
மெல்லையி னுமெப் போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய்.

விடத்துக் கடாகாசம் மகாகாசத்தோ டேகமாவதுபோலச் சரீரத்திரய வுபாதி நீங்கியவிடத்துச் சீவன்முத்தர் பிரஹ்மத்தோடேகமாய் அஃதாவது பிரஹ்ம மாத்திரமாகவே விளங்கு கின்றனர். அப்போதவர் விதேகமுத்தரெனப் படுகின்றனர்]. [விதேகம்—தேகமின்மை].

பிரஹ்மப்பிராப்தி யெந்நான்றுமுள்ளதெனல்.

சீ-வினா:—*சின்மயாநந்த குருவே! இப்போதுகூறிய பிரஹ்மப் பிராப்தி யொருகாலத் துண்டாவதா யிருத்தலி னஃதனித்திய மாகுமல்லவா?*

த-விடை:—எனதுபதேசத்தாற் சித்தித்த அனுபவத்தை ஐயந்தீர அவ்வப்போது வினவிவந்த ஞானபுத்திரா! வாயுவாதி நான்கு பூதங்களிலும் அவற்றின் காரியங்களிலும் வியாபகமாயுள்ள ஆகாயம் எப்போதும் தானிருந்தபடியேயிருக்க, பூமியை யகழ்ந்தபின்னரப்போதுண்டானதுபோல அறிவிலிக்குத் தோன்றும் கிணற்றுகாசம் போலச் சுபாவசித்தமாயுள்ள பிரஹ்மம் குருபதேசத்தாலும் சாஸ்திர விசாரத்தாலும் அப்போது நூதனமாகஅடையப் பட்டதுபோலத் தோன்றுகின்றது; அவ்வாறு தோன்றினும் அஃதுண்மை யன்மையின், முடிவற்ற கூடஸ்தப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய யாம் (உண்மையில் கூடஸ்தனாகிய நீயும் உண்மையில் பிரஹ்மமாகிய நானும்) எப்போதும் ஏகவடிவமேயென்று பிறழாது வாழக் கடவாய்.

திருக்கு யதார்த்தப் பொருளென்றும் திருசியம் கற்பிதப்
பொருளென்றும் வற்புறுத்திக்கூறல்.

சீ-வினா:—*தத்துவரத்தினமே! இதுகாறுங் கூறிய அர்த்தத்*

தில் (தெளிந்தவிடத்துக் கயிற்றி லரவுபோல்) இலயமாதல் விதேகமோக்ஷமெனப்படும். அஃதாவது சீவன்முத்தர் தேகாதிப் பிரபஞ்சம் மித்தையாகவேனுந் தோற்றுதலின்றி (சரீரத்திரயமும் நீங்கி)ப் பிரஹ்மசொரூபமாகவே நிலைத்தலாம்.

"இங்குமிக வரிதான விதேக முத்த னிலக்கணமே நிதாகநினக் கியம்பக் கேளாய், தங்குவினை யனைத்தையுமே தவிர்ந்து சுத்த தற்பரனே தானாகிச் சாந்த னாகிச், துங்கசுக கனமாகிச் சுச்சரூபத் தொடர்பின்றி மகாமௌன நிலைபெற் றோனாய், மங்கவிலா வுணர்வுருவாம் பிரமரூப மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்." என்பது ரிபுகீதை.

101 கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க ளூர்
வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின் கோடு
பீனமாந் தறிபு மானிற்;பிரபஞ்ச மெல்லாம்;பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்தி டாதே.

றைச் சங்கிரகித்துத் திருவாய் மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

த-விடை:—புத்திர சிகாமணியே! † பிரபஞ்சம் அதனுபாதானகாரண

---

† பிரபஞ்சமும் அதன் உபாதானகாரணமான அவித்தையும் மித்தை; பிரஞ்ஞானகனப்பிரஹ்மமே சத்தியம்;அந்தப் பிரஞ்ஞானகனப் பிரஹ்மமே நீயென்று கூறுவதால் சர்வம் மித்தை, சர்வம் பிரஹ்மம், சர்வம் நான் என்னும்வேதாந்தத்தின் இரகசிய சித்தாந்தம் பெறப்பட்டவாறறிக.

சர்வமும் மித்தையாய் விளங்கினாலன்றிச் சர்வமும் பிரஹ்மமாய் விளங்குதலும் சர்வமும் பிரஹ்மமாய் விளங்கினாலன்றிச் சர்வமும் நானாக விளங்குதலு மில்லையாம்.

ஈண்டுக்கூறிய திருஷ்டாந்தம் ஒன்பதனுள் மலடிமகனும் முயற்கோடும் சொன்மாத்திரமாயுள்ள அசத்பதார்த்தமாம்; ஏனையவை சொல்லுந் தோற்றமுமாயுள்ள மித்தியா பதார்த்தமாம். கந்தர்ப்ப நகரமாவது மேக படலத்திற்றோற்றும் நகரவடிவம், அல்லது, ஆகாயத்தி லிந்திரஜாலக் காரனாலாக்கப்பட்டநகரம்; அல்லது மரணகாலத்திற் றோற்றும் நகரமாம்.

வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் ஜகத்மித்தை யென்பதற்குப் பல திருஷ்டாந்தங்கள்கூறுதல் ஜிஞ்ஞாசுவின் மனத்தில் ஜகத்மித்தையென்பது நன்றாய்ப்பதிதற்பொருட்டாம். வேறு வேறு உவமானங்கள் உரைப்பது பற்றித் தத்துவ வாதம் கூறுவது வருமாறு:—

"உகலமொன்றேயுளது, அஃதழிவ தில்லை யென்னும் மாணாக்கனை நோக்கி, உலகம் காரியமேயன்றிக் காரணமல்லவென்றும், காரணமாவது எங்கும் பரிபூரணமான பரவஸ்துவேயென்றும், தாயினிடத்துப் பிள்ளை எப்படிப் பிறந்ததோ அப்படியே பரவஸ்துவின்கண் உலகு உதித்தது என்றும் ஆசிரியர் கூற, மேலே மாணாக்கனுக்கும் ஆசிரியர்க்கும் நடக்கும் சம்பாஷணையாவது:—

மாணாக்கன்: தாயினிடத்துப் பிள்ளை பிறந்ததுபோல் பரவஸ்துவின் கண் உலகுதிக்குமாயின் தாய் வேறுபொருள், பிள்ளை வேறுபொருள்; அன்றி, இரண்டுங் கண்டப்பொருள்கள். இவ்வுவமானப்பிரகாரம் உவமேயத்தைப் பார்ப்போமானால் பரவஸ்துவும் உலகமுங் கண்டப்பொருளாகின்றன. இது பரவஸ்து பரிபூரணமென் றுரைத்ததற்கு விரோதமாகின்றதே.

ஆசிரியர்: உலகமே பொருளென்றும், அதற்குக்காரணம் பிறிதொரு பொருளில்லையென்றும் கூறும் சித்தாந்தத்தை மறுக்கவேண்டி, இதற்கு

மேல் பொருளொன் றுண்டெனத் தாய் பிள்ளை யுவமானங் கூறினதே யன்றி, அதுவே சித்தாந்தமன்று. பின்னை, பால் தயிராவதுபோல் பரிணாம மாம். தாயும் பிள்ளையும் வேறானமையின் உண்டாகும் பரிபூரணதோஷம் பாலே தயிராவதான பரிணாமத்தில் இல்லை. இவ்வுவமானத்திற்கு உவமேயம் பரவஸ்துவே உலகமாம்.

மாணாக்கன்: ஆசிரியரே! நீருரைத்த தோஷமில்லாவிடினும் வேறு பெருந்தோஷமுண்டாகின்றது. அஃதியாதெனின், பாலே தயிராவதில் பால்கெட்டுத் தயிராகின்ற தென்பதாம். இவ்வுவமானப்படி பரம் கெட்டுலகாகின்றது. அதனோ டொழியவில்லை. பால்கெட்டுத் தயிரானால் தயிர் தயிராகவே யிராது; அதுவுங்கெட்டு வேறும், அதுவுங்கெட்டுப் பிறிதொன்றுமாகி, முடிவில் இன்ன நிலைமைத்தென்றுரைக்க இயலாமற் போம். அங்ஙனமே பரங்கெட்டு உலகாகி, அதுவுங்கெட்டு வேறாகி, அதுவுங்கெட்டு மற்றொன்றாகி ஈற்றில் இன்னநிலைமைத்தென்று கூற முடியாமற்போம்.

ஆசிரியர்: அஃதுண்மைதான். நாம் பரிபூரணதோஷம் வாராமற்பொருட்டும், இரண்டுபொருள்களல்லவென்பதற்கும் பால் தயிரென்னும் உவமானங் கூறினதே யன்றி அதுவே சித்தாந்த மன்று. பின்னை மண்கடம்போல் காரண காரியமாம். மண் கெடாமல் கடமாவதுபோல் பரவஸ்து கெடாமல் உலகாகின்றது.

மாணாக்கன்: இதிலும் தோஷமில்லாது போகவில்லை. மண் விகாரப் பட்டன்றோ கடமாகின்றது? அங்ஙனமே பரம் விகாரப் பட்டன்றோ உலகாகவேண்டும்? நிர்விகாரமான பரத்திற்கு விகாரத்துவங் கற்பிப்பது நியாயமன்றே.

ஆசிரியர்: உண்மைதான். பால் கெட்டுத் தயிராவதுபோல் மண் கெட்டுக் கடமாவதில்லை யென்பதற்கும், தயிர் மீண்டும் பாலாகாமற்போவது போலன்றிக் கடம் மீண்டும் மண்ணாகுமென்பதற்கும் இவ்வுவமானமே யன்றி மற்றப்படியல்ல. இனி விகாரப்படாதவுவமான மூரைக்கின்றோம். அஃதாவது சூரியனும் பிரதிபிம்ப சூரியனும்போலவாம். சூரியன் விகாரப் படாமல் எப்படிப் பிரதிபிம்பிக்கின்றானோ அப்படியே பரமும்விகாரப்படாமல் பிரதிபிம்பிக்கின்றது.

மாணாக்கன்: இதிலும் சங்கையில்லாமற் போகவில்லை. பிம்பப்பொருள் பிரதிபிம்பிக்கிறதற்கு ஆதாரமொன்று வேண்டும். சூரியன் பிரதிபிம்பிப்பதற்கு ஜலம் எப்படி ஆதாரமோ, அப்படியே பரம்பொருள் பிரதிபிம்பிப்பதற்கு ஆதாரமொன்று வேண்டும். எது மற்றொரு ஆதாரத்தில் பிரதிபிம்பிக்கின்றதோ,அஃது அபரிபூரணப்பொருளாயிருக்கவேண்டுமேயன்றி ஓர்போதும் பரிபூரணப்பொருளாகாது. ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் சூரியனும், கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பிக்கும் நமது முகமும் பரிபூரணப்பொருளாமா? சூரியனும் நமது முகமும் ஒரு இடத்திலும்,ஜலமும் கண்ணாடியும்

ழிறிதொரு இடத்திலும் இருக்கின்றமையின், பிம்பப்பிரதிபிம்ப வுவமானம் அபரிபூரணப் பொருளுக்கே பொருந்து மென்றவாறாயிற்று. இவ்வுவமானப் பிரகாரம் பரம் அபரிபூரணப்பொருளாகின்றது.

ஆசிரியர்: பிம்பப்பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தம் பரவஸ்து விகாரப்படுவதில்லை யென்பதற்கு மாத்திரமே. இனிப் பரிபூரண தோஷமில்லாமைக்கு வேறு திருஷ்டாந்த முரைக்கின்றோம்? அது கயிற்றிற்பாம்பும் கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும் எப்படித்தோற்றுகின்றனவோ, அப்படியே பரத்தினிடத்துச் சிற்சடவடிவான வுலகு தோற்றுகின்றது.

மாணாக்கன்: இதிலும் வினு நிகழ்கின்றது கயிற்றைத்தவிரப் பாம்பில்லையெனத் தெளியின் பின்னர்ப் பாம்பு தோற்றுவதில்லை. உலகு காரணத்தையன்றி யில்லையென் றுணரினும் மீண்டுந்தோற்றுகின்றது. மண்ணையன்றிக் கடமென்னும் பொருளின்றெனை ஆய்ந்தறியினும் பெயர்த்தும் தோற்றுவதைப் பார்க்கின்றோமன்றோ?

ஆசிரியர்: உலகம்பொருளல்லவென்பதற்கு மாத்திரம் கயிற்றிற்பாம்பும் கிளிஞ்சிலின்கண் வெள்ளியும் திருஷ்டாந்தமே யன்றி முற்றுமல்ல. இனி அத்தோஷமும் வாராமற் பரிகரிக்கின்றோம். அஃதியாதெனின், கானனீராம். கனலையன்றி நீர் முக்காலத்து மின்றெனத் துணியினும் மீண்டுந் தோற்றிக்கொண்டே யிருக்கின்றது. அதுபோல் உலகம் அசத்தெனத் துணியினும் தோற்றிக்கொண்டேதா னிருக்கும்.

மாணாக்கன்: கானலினிடத்து நீரில்லையென்று தெளிந்த பின்னர்த் தோற்றினும் அஃதநுபவத்திற்கு வருவதில்லை; அஃதாவது நீரை அருந்தவுதவுவதில்லை. உலகோ அவ்வாறன்று; சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்கள் அநுபவிக்கப்படுகின்றன. ஆகலின் இத்திருஷ்டாந்தம் பொருத்தமுறாது.

ஆசிரியர்: உலகம், அசத்தென்றுணரினும் பெயர்த்தும் தோற்றும் என்னுமளவும் கானனீர் திருஷ்டாந்தமாம். மற்றப்படி (ஐம்புலனுக்கும்) அநுபவ மாகின்றமைபற்றி வேறு திருஷ்டாந்தம் கூறுவோம்; அஃதாவது சந்நிபாத தோஷத்திற்காணு முலகும், சொப்பனவுலகும், பிறவும் போலுமாம். சந்நிபாததோஷ முதலியவற்றுற் காணும் உலகு தோற்றமேனும் அனுபவத்தோடுங்கூடிய தோற்றமாம்''.

உலகவடிவ காரியத்தோடு கூடியமாயை சிரௌதம் (சுருதிசம்பந்திஞானம்), யௌத்திகம்(யுக்தி சம்பந்திஞானம்), லௌகிகம் (லோகசம்பந்திஞானம்) என்னும் பேதத்தால் முறையே துச்சை, அநிர்வசநீயை, வாஸ்தவி யென மூவகைத்தாம்.

(1) “ இந்தப்பிரஹ்மத்தில் நாநாவென்பது சிறிது மில்லை ” என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதிவாக்கியங்களால் உலகவடிவ காரியத்தோடு கூடிய மாயை மலடிமகன், வான்மலர், முயற்கோடு முதலியன போல முக்காலத்து மின்றெனப் பெறப்படுதலால், அது துச்சையாம் (அசத்தாம்).

மான அஞ்ஞானமாகிய வனைத்தும் † கானல் நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கந்தர்ப்ப நகராம், சொப்பனவுலகம், ஆகாய நீலம், கயிற்றரவு, மலடிமகன், முயற்கோடு, ஸ்தாணுபுருஷன் என்பவற்றைப் போன்று மித்தையாம். ‡ பிரஞ்ஞானகனப் பிரஹ்மமே சத்தியமாம். (நீ பிரஞ்ஞானகனப் பிரஹ்மவடிவமா யிருத்தலின் உன்னிடத்துச் சகத்தும் அதனுபாதான காரணமான அவித்தையும் மித்தையாயிருக்கின்றன. அவ்வாறிருக்கும்) உன்னை நமதாணைப்படி மறவாதிருக்கக் கடவாய்.

---

(2) கானனீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கந்தர்ப்பநகர், சொப்பனவுலகு, வானமை, கயிற்றரவு, கட்டையிற்கள்ளன் முதலிய உவமானமும், உலக வடிவ காரியத்தோடு கூடியமாயை மித்தை; திருசியமாயிருத்தலின்; யாது திருசியம் அது மித்தை, கயிற்றரவு போல, யாதுமித்தையன்று அது திருசியமன்று ஆன்மாப்போல என்னும் அநுமானமும் பிறவுமாகிய பிரமாணசகித யுத்தியினால் அம்மாயை அநிர்வசநீயையாம் (சத் அசத்விலட்சணமாயிருத்தலால் பாதயோக்கிய சொரூபமுடையதாம். பாதம் - பொய்யென்று நிச்சயித்தல்).

(3) ஆத்மாநாத்மவிசாரமின்றிய பாமர விஷயிகளது சித்தத்தில் அம்மாயை (ஆன்மாப்போல) நித்திய வஸ்துவாகத் தோன்றுதலின் வாஸ்தவியாம் (யதார்த்தமாம்). ஈண்டு இம்மூன்று பேதமு மறியத்தக்கனவாம்.

† "கயிற்றர விப்பி வெள்ளி குற்றியிற் கள்வன் மிக்க
வெயிற்படு கானற் றெண்ணீர் விண்ணிற்கந் தருவ வூர்போ
லியற்படு நித்த சச்சி தாநந்த சிவத்தின் கண்ணே
செயப்படு பொருளாய்த் தோன்றுஞ் செப்பிய வுலக மன்றே."
என்பது சித்தாந்தசிகாமணி.

‡ மண்ணொன்றே நாமரூபத்தால் கடாதி பேதமானாற்போலும், பொன்னொன்றே வாசாரம்பண (வாக்கின் காரிய) த்தாற் கடக மகுடாதி யாபரண மானாற்போலும், நீரொன்றே வாயுவசத்தால் நுரை குமிழி அலை முதலிய சமுதாய மானாற்போலும், தீபமொன்றே கடத்தின் துவாரபேதத்தாற் பல ரூபமானாற்போலும், காற்றொன்றே வேணுரந்திரத்தால் மந்தர மத்திம தாரமானாற்போலும், சுரமொன்றே பாடுவான் குறிப்பால் நானா ராகமானாற்போலும், ஆகாயமொன்றே கிருகாதி யுபாதியால் அநேகமானாற்போலும், வாழையிலையைத் துண்டித்தலாற் கரிதுரகாதி நானா பேதமானாற்போலும், தொனியொன்றே வாத்தியாதிபேதத்தால் அநேக மானாற்போலும், சூரியனொன்றே ஜலகும்பாதி வசத்தால் நானாவித மானாற்போலும், முகமொன்றே கண்ணாடி பேதத்தாற் பலவானாற்போலும், இலக்கமொன்றே பிந்துபேதத்தாற் பத்து நூறு ஆயிரமுதலியன வானாற்போலும், சித்தொன்றே உபாதிபேத கற்பனையால் முற்கூறிய ஜீவேசுராதி பேதவிகார கற்பனையாய் விளங்குகின்றமையின், அஃதே உண்மைப்பொருளாமென்க.

உலகம்மித்தை யெனற்கும், பிரஞ்ஞானகனப் பிரமமே சத்தியமெ னற்கும் கானனீர் முதலியவற்றை யுவமான மாகக்கூறுவது பற்றித் திருப் போரூர் ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள், ஸ்ரீ குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடுதூதின் கண்கூறியது இன்றியமையா தீண்டறியத்தக்கதாம். அது வருமாறு:—

“சுகசொருப
மொன்றென்றே சொன்னா லுலகமே தென்றிடவே
நின்ற பழுதையிடை நீளரவ - மன்ற
வுதிக்குமா றப்பொருளி லுண்டாமென் றோத
விதித்த பழுதை விளங்கின் - மதித்தபாம்
பேகு மதுபோ லெழிற்சிவங்கண் டும்முலக
மோகாதி தோன்ற லெனையென்ன - மோகமறக்
கானலினீ ரில்லையெனக் கண்டுநீர் தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய் யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப - வான
பழுதையினிற் பாம்பும் பகர்கான னீரு
மெழுமோர் தகையா யிவைதாங் - குழுமியே
நானாவா யோர்பொருளி னண்ணுவதே தென்றிசைப்ப
வானாத பொன்மண்ணி லாபரண - நானா
கடமாதி தோன்றுமொரு காரணம்போற் றோற்றுந்
திடமாநீ காணென்று செப்பத் - திடவா
னொருவன் றொழிலா லுளவா மிவைதா
மருவுமிவை யாவரால் வந்த - துரையெனவே
விண்ணினிடைப் பீலி வெயிற்குஞ்சந் தோன்றுவபோ
னண்ணு மெனவே நயந்துரைப்ப - வெண்ணுமவை
பற்பலவா னாலும் பகருருவொன் றாமிவைதாங்
துப்புடைநா னாவுருவாய்த் தோற்றுவதென் - செப்புகெனக்
காந்தரு மாநகர்போற் காணெனவே யந்நகர்தான்
போந்தவிவ காரமின்றாய்ப் பொய்யாகு - மேய்ந்த
விவற்றுள் விவகார மெய்வதெவ னென்னக்
கவற்றுள் கனவுவிவ கார - நவிற்றுதல்போ
லாமென் றுரைப்ப வதுநினைவின் வாதனையாந்
தோமுறுபொய் வாதனைதான் றாய்தாய - சேமப்
பொருட்கே தெனவந்தப் பூரணத்திற் றோன்றுந்
தருக்கா நினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப
வதற்கு நினைவெழுமோ யாதென்று கேட்பக்
கதித்த கனவிலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென்
றுன்னாது கேட்டி யுளஞ்சற் றசைந்தக்கால்
முன்னும் பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்னு
வுலகமிவை தோன்று முளமிறந்தா லிந்தக்